

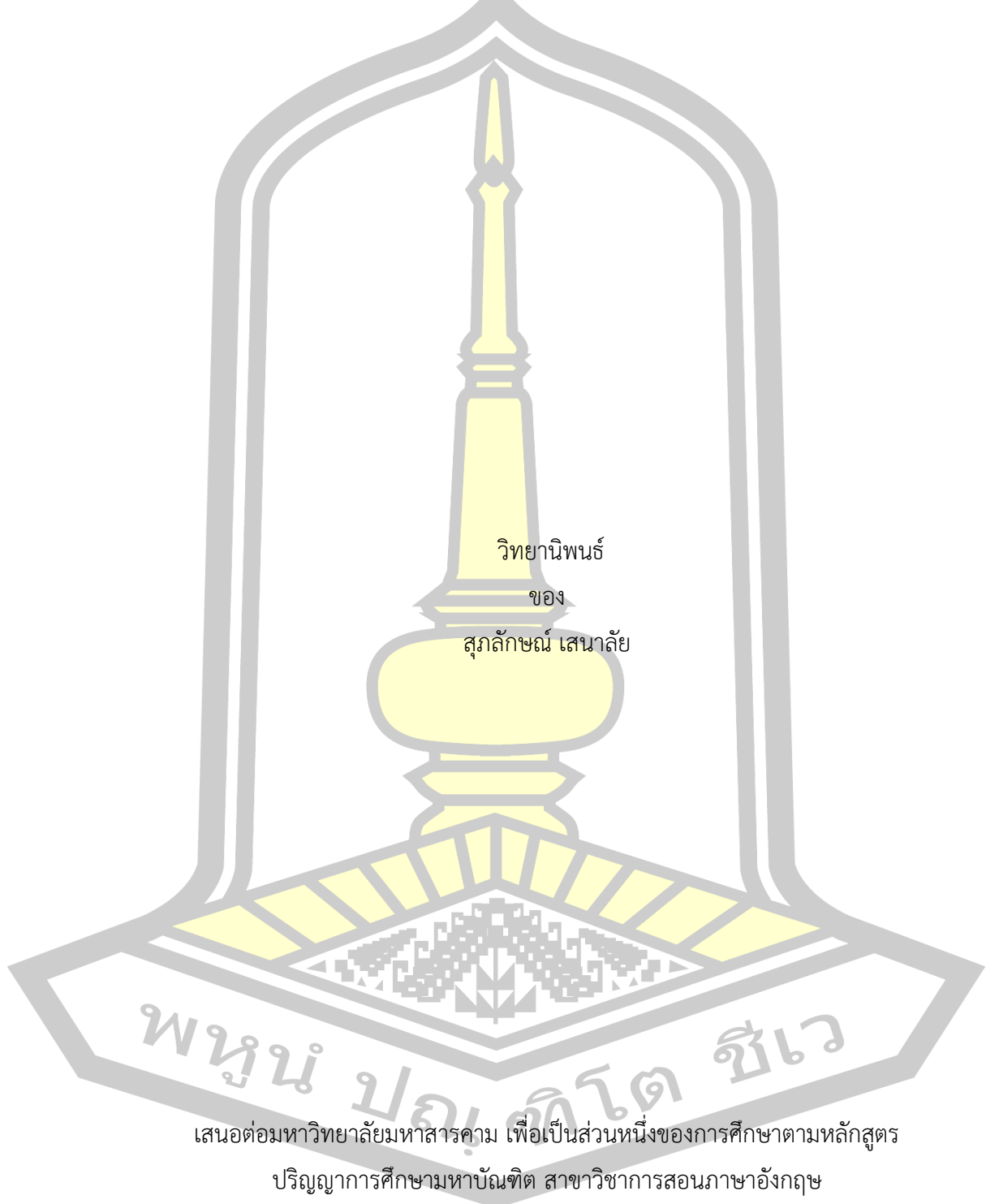
การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
สุภลักษณ์ เสนาลัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

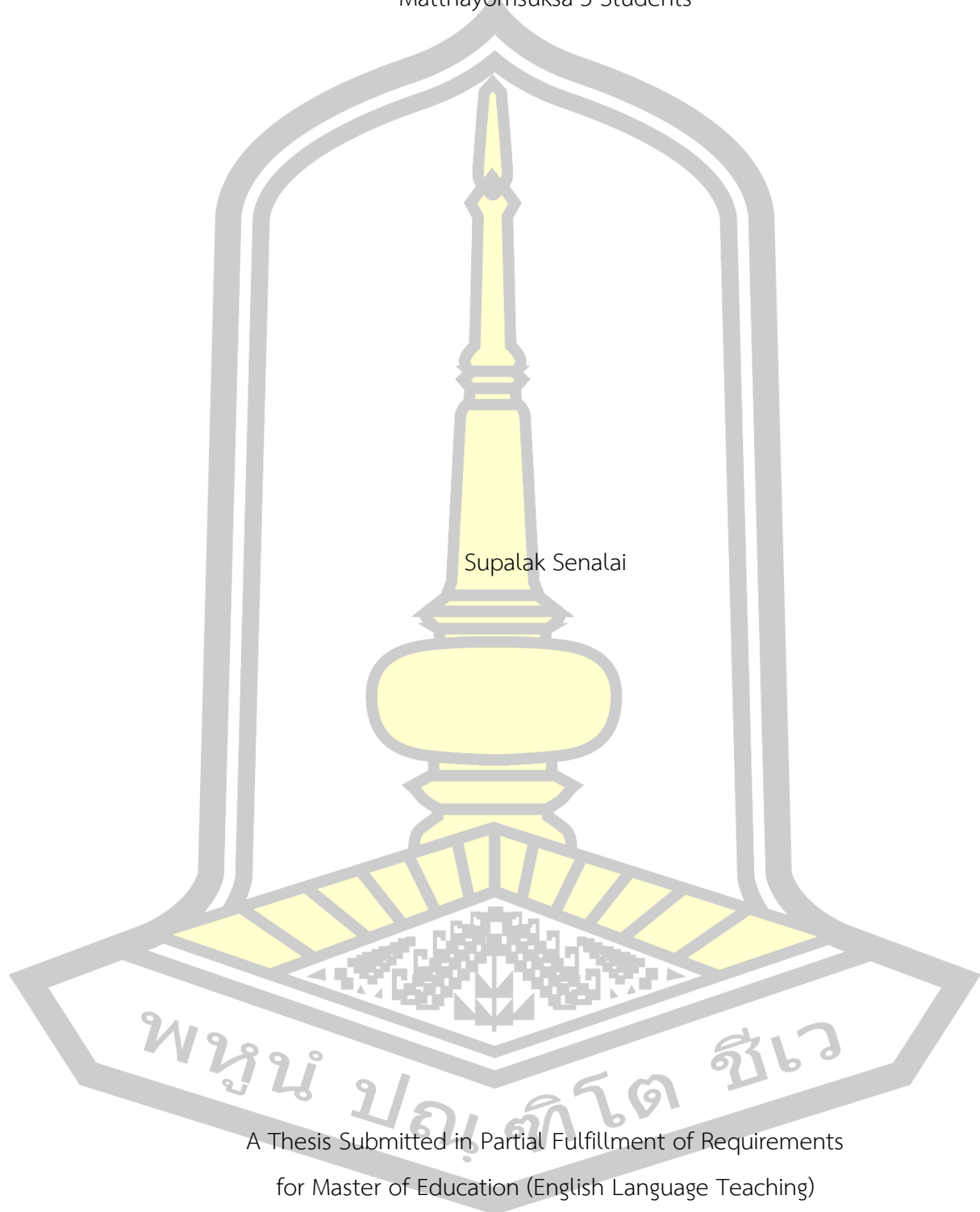
การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Use of Task-Based-Learning to Enhance English Speaking Ability of
Matthayomsuksa 5 Students

Supalak Senalai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (English Language Teaching)

June 2021

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวสุภลักษณ์ เสนาลัย
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. อภิศักดิ์ สุขยิ่ง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. อินธิสาร ไชยสุข)

กรรมการ

(อ. ดร. พิลานุช ภูษาวิโสธน์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. ดารารัตน์ คำภูแสน)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. นิตยา วรรณกิติร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	สุภลักษณ์ เสนาลัย		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อินธิสาร ไชยสุข		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (30204) จำนวน 27 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน 2) แบบทดสอบการพูด 3) แบบประเมินความสามารถด้านการพูด 4) แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการสอนของครู 5) แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน และ 6) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่า t-test Dependent Samples

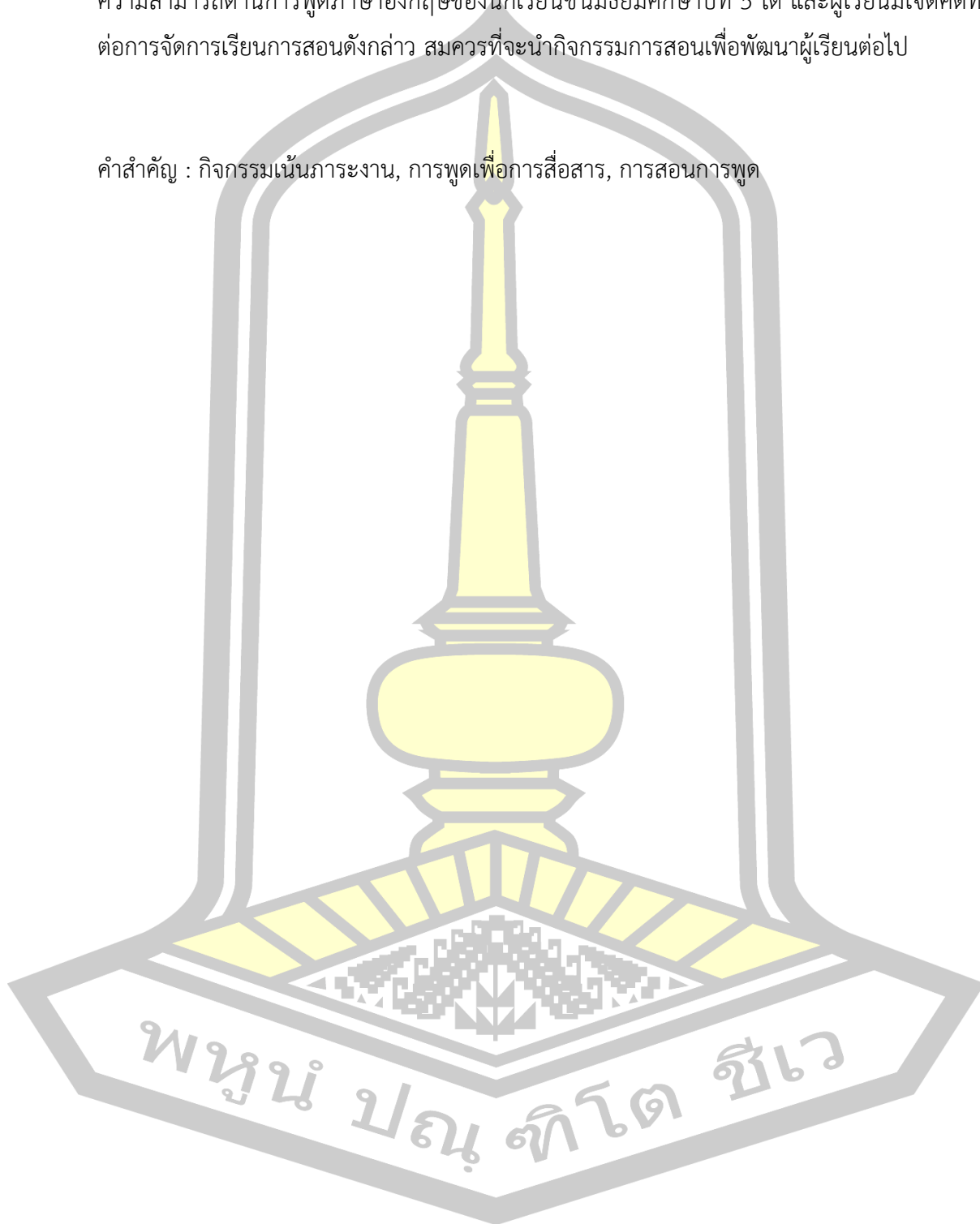
ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน มีค่าเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 28.5 และค่าเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียนพบว่า คิดเป็นร้อยละ 70.95 สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมและผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.41

ดังนั้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว สมควรที่จะนำกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป

คำสำคัญ : กิจกรรมเน้นภาระงาน, การพูดเพื่อการสื่อสาร, การสอนการพูด

TITLE	The Use of Task-Based-Learning to Enhance English Speaking Ability of Matthayomsuksa 5 Students		
AUTHOR	Supalak Senalai		
ADVISORS	Assistant Professor Intisarn Chaiyasuk , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	English Language Teaching
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to promote English speaking ability based on task-based learning and 2) to study the attitude towards group investigation through the task-based learning. The samples came from the cluster random sampling of 27 Matthayomsuksa 5 students of Thawatburiwittayakhom School in the second semester of academic year 2019. The instruments used in this research were 1) Task-based learning lesson plans, 2) English speaking test, 3) English speaking ability assessment form, 4) teacher diary, 5) semi-structured interview and 6) students' attitude questionnaire. The data were analyzed by mean, percentage, standard deviation, and t-test dependent samples.

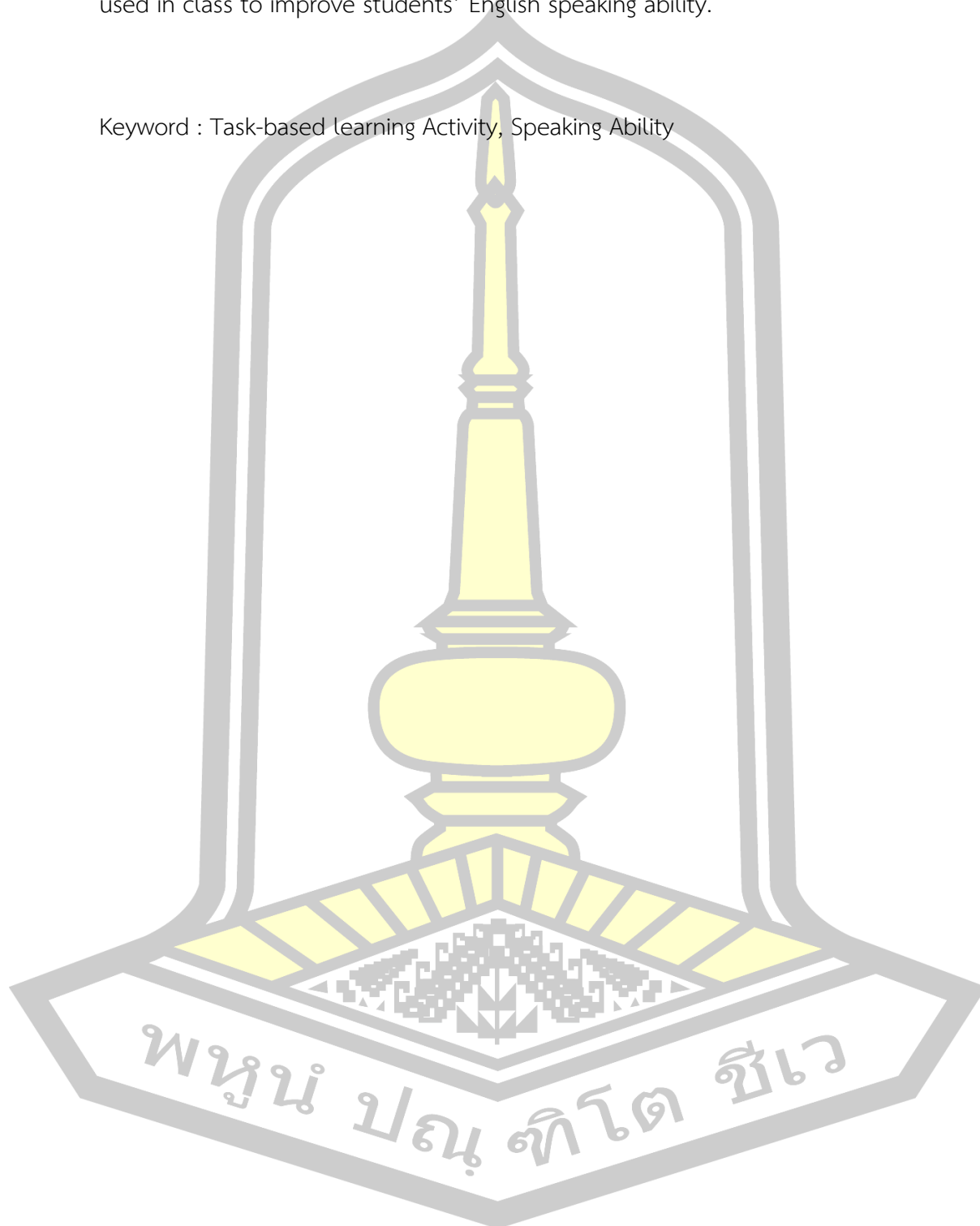
The findings were as follows:

1. The achievement of students' English speaking ability through task-based learning activities after learning was significantly higher than before learning at the level .05.
2. The students' learning attitudes toward task-based learning activity through speaking ability was at the good level (Mean = 4.41).

In conclusion, task-based learning activities could enhance Matthayomsuksa 5 students' Speaking ability. The students were agreed that this

activity could help them have higher speaking ability. Therefore, this activity should be used in class to improve students' English speaking ability.

Keyword : Task-based learning Activity, Speaking Ability

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อินธิสาร ไชยสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ คุณแลให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่อย่างดี ยิ่งเสมอมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พิลาณู ภูษาวิโสธรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ สุขยิ่ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารารัตน์ คำภูแสน ที่ได้กรุณาเป็น คณะกรรมการร่วมพิจารณา ตลอดจนให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมถึงอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้เอยนามในที่นี้ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้และให้คำแนะนำสั่งสอน ตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

ขอขอบพระคุณ คุณครูศิริรัตน์ สิ่งทอง ครูนันทะพร ภาวะลี และท่านศึกษานิเทศก์ อาธิไชยศิริรินทร์ ที่ได้กรุณา เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือในการวิจัย โดยให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบใจนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนธวัชบุรีวิทยาคม ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ท้ายที่สุดแห่งความสำเร็จ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ย่า ยาย พี่ชาย น้องชาย ลูกชาย และสามี ครอบครัวเสนาลัย ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรม สั่งสอน จนประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

พูน ปณ ทิโต ชีเว

สุภลักษณ์ เสนาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง.....	1
1.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.3 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
1.4 คำถามการวิจัย.....	5
1.5 ความสำคัญของการวิจัย.....	5
1.6 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.7 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	7
2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	13
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning).....	26
2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	29
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....	31

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	37
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
3.5 การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	42
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
5.1 สรุปผลการวิจัย	50
5.2 การอภิปรายผล	51
5.3 ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	61
ภาคผนวก ก แบบสำรวจหัวข้อกิจกรรมภาระงานที่อยู่ในความสนใจ	62
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน	65
ภาคผนวก ค แบบทดสอบทักษะการพูดก่อนเรียน / หลังเรียน, แบบประเมินความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	73
ภาคผนวก ง	78
แบบวัดเจตคติของนักเรียน	78
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	80
ประวัติผู้เขียน	82

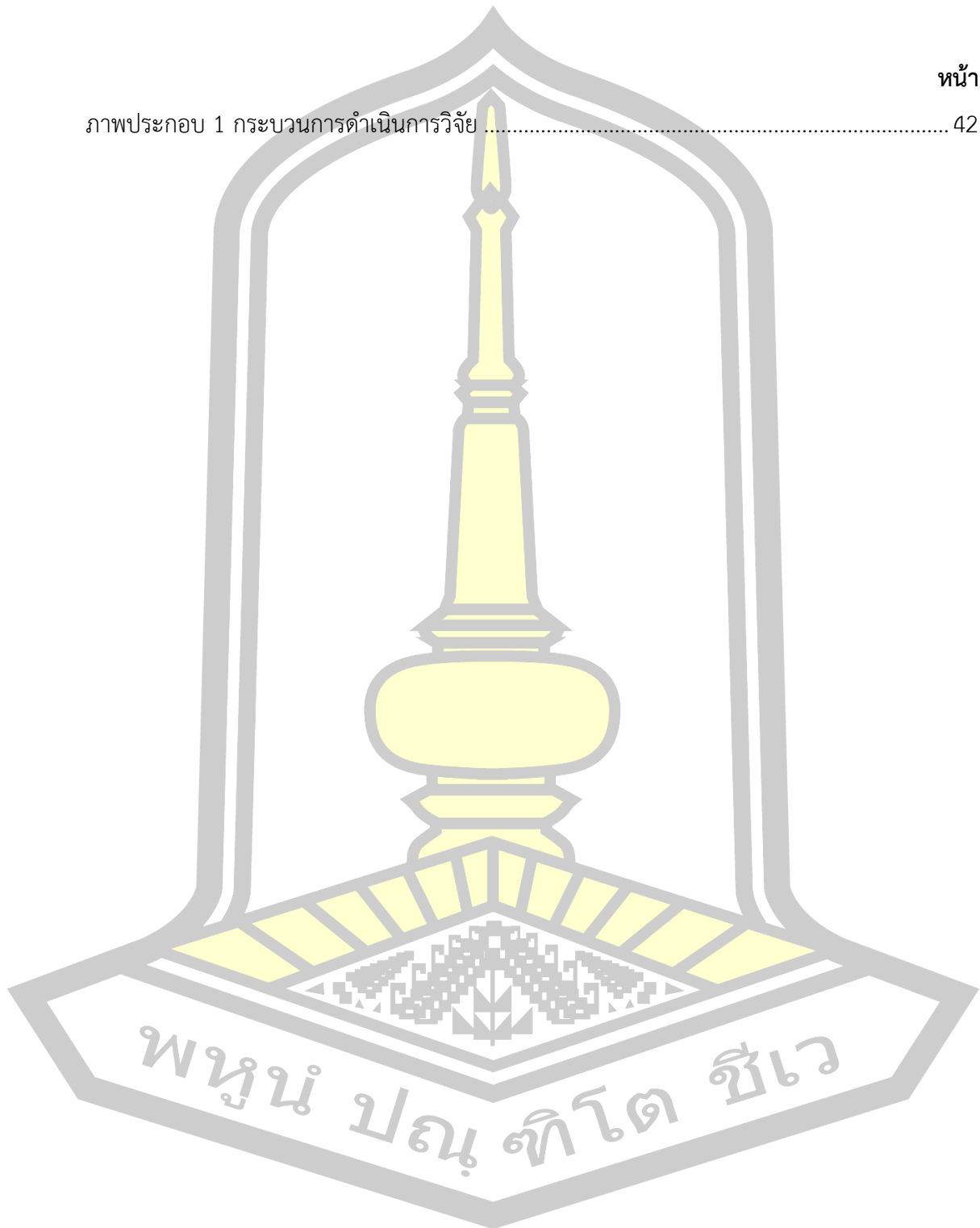
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ระดับความสามารถในการสื่อสาร 6 ระดับ ของ CEFR	22
ตาราง 2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	23
ตาราง 3 การสังเคราะห์แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	25
ตาราง 4 รูปแบบการทดลองของการวิจัย	36
ตาราง 5 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ	38
ตาราง 6 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	39
ตาราง 7 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของ	45
ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	46
ตาราง 9 ผลการศึกษาระดับเจตคติของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (N=27)	47
ตาราง 10 ผลการสำรวจหัวข้อกิจกรรมภาระงานที่นักเรียนสนใจ	64
ตาราง 11 หัวข้อที่ได้รับความสนใจจากนักเรียน 4 หัวข้อ	64
ตาราง 12 การวิเคราะห์ความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแผนจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	72

พูน ปณ ภิโต ชีเว

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 กระบวนการดำเนินการวิจัย.....	หน้า 42
--	---------

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

การพูดมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นพฤติกรรมพื้นฐานของมนุษย์ที่เกิดจากการเปล่งวาจาอย่างเป็นระบบเพื่อสื่อความหมาย นอกจากนี้การพูดยังเป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการผลิต การรับ และการประมวลผลข้อมูล ในการพูดอย่างเป็นธรรมชาตินั้นต้องอาศัยปัจจัยทางด้านกายภาพ จิตใจ สังคม และวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ทักษะการพูดเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนภาษา (Bailey, 2005) ความสามารถในการใช้ภาษาอื่นมักจะถูกพิจารณาจากความสามารถในการพูดภาษานั้น Nunan ได้กล่าวไว้ว่า "เมื่อมีคนถามว่าคุณรู้ภาษาอื่นหรือไม่ พวกเขาจะหมายความว่า你能พูดภาษาอื่นได้หรือไม่" (Nunan, 1999) ทักษะการพูดถูกจัดว่าเป็นทักษะผลผลิตของการใช้ภาษาของผู้เรียนในบริบทของการสอนภาษา (Bailey, 2005) การสอนภาษาได้มีการพัฒนามาตามลำดับ ในอดีตการสอนภาษาถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาศาสตร์ (linguistic competence) นั่นคือให้นักเรียนมีความเชี่ยวชาญในการออกเสียง คำศัพท์ และรูปแบบไวยากรณ์ โดยมีแนวคิดที่ว่าเมื่อเรียนหน่วยย่อยต่างๆ ของภาษานั้นแล้ว ผู้เรียนจะสามารถประกอบหน่วยย่อยเหล่านั้นเข้าด้วยกันเพื่อสื่อสารได้ในที่สุด แม้ว่าความสามารถทางภาษาจะเป็นสิ่งจำเป็น แต่ก็ไม่ใช่เพียงพอในการสื่อสาร (Bailey, 2005) ต่อมาในช่วงกลางของปี 1970 Hymes (1974) นักภาษาศาสตร์ สังคมได้เสนอแนวคิดของความสามารถทางการสื่อสาร (communicative competence) ซึ่งได้รวมความสามารถทางภาษาทักษะภาษาศาสตร์สังคม และทักษะการสนทนา ซึ่งทำให้ผู้พูดรู้ว่าควรจะสื่อสารให้เหมาะสมอย่างไร ความสามารถทางการสื่อสารประกอบไปด้วย (1) ความรู้ทางไวยากรณ์ และคำศัพท์ของภาษานั้นๆ (2) ความรู้ของกฎการพูด เช่นการเริ่มและการจบบทสนทนา หรือการใช้คำแทนบุคคล (3) รู้วิธีการพูดและโต้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ เช่นการขอร้อง การขอโทษ หรือการขอบคุณ เป็นต้น (4) รู้วิธีการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม (Nunan, 1999) แนวความคิดในการพัฒนาความสามารถทางภาษาศาสตร์ (linguistic competence) จึงถูกมองว่าเป็นเพียงส่วนประกอบของแนวคิดความสามารถในการสื่อสาร (communicative competence) ที่มีแนวคิดที่กว้างกว่า (Bailey, 2005) การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการคิดของผู้เรียน เชื่อมความรู้ทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรมภาระงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็ได้ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์ เมื่อความผิดพลาดทางไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้องทันที ควรแก้ไขความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จ

เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Davies & Pearse, 2000; Brown, 2001; Richards, 2006)

ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language - EFL) ประสบปัญหาในทักษะการพูดอย่างมากเป็นเพราะสถานศึกษามักจะให้ความสำคัญในการสอนหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่าน อีกทั้งครูผู้สอนเอง ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อทักษะการพูดมากนัก (Hamouda, 2013) ในส่วนของผู้เรียนมักจะมีปัญหาหลากหลายในระหว่างฝึกทักษะการพูด ซึ่งปัญหาเหล่านั้นมีดังนี้ สับสนและกลัวการพูดผิด ผู้เรียนไม่ได้รับการสอนพูดอย่างเหมาะสมที่โรงเรียน ความยากลำบากในการออกเสียงคำศัพท์ยาก รู้จักคำศัพท์ได้น้อย ผู้เรียนไม่คุ้นเคยให้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเขตอำเภอรวัชบุรี ประสบปัญหาที่คล้ายกัน คือ ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารทั้งในและนอกห้องเรียน งานวิจัยมีข้อจำกัดในเรื่องของพื้นฐานผู้เรียน ฐานะ พื้นที่ บริบทไม่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

นอกจากนี้ ปัญหาที่พบจากการสังเกตชั้นเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังพบว่า ผู้เรียนยังขาดทักษะการสื่อสารที่เป็นภาษาที่สอง กล่าวคือไม่สามารถพูดเนื้อหาของบทเรียนหรือสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะไม่ให้ความสนใจในการพูดภาษาอังกฤษหรือบทเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ เมื่อเกิดการถามคำถามทั้งในและนอกห้องเรียนทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดตอบคำถามได้ ซึ่งปัญหานี้จึงถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้สอนต้องหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพราะทักษะการพูดเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญมากในการสื่อสารและทักษะภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญต่อผู้เรียนในยุค ไทยแลนด์ 4.0 และศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างยิ่ง

ในปัจจุบันมีการศึกษาการพูดภาษาที่สองโดยใช้รูปแบบที่เน้นทักษะ ในบริบทของแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน (task-based language teaching) (Nunan, 2002) ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นตัวเลือกเพิ่มเติมจากวิธีการสอนแบบดั้งเดิม การสอนแบบเน้นภาระงานมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียนโดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสื่อสารอย่างมีความหมายผ่านการทำภาระงาน อย่างความคล่องแคล่วในกระบวนการสื่อสารสามารถพัฒนาผ่านการเรียนการสอนที่เน้นภาระงาน ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ให้ความหมายที่แท้จริงโดยการมุ่งทำภาระงานผ่านการใช้ภาษา สามารถวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวได้จากการแสดงออกผ่านภาระงาน อย่างไรก็ตาม การสอนแบบเน้นภาระงาน ไม่เพียงแต่พัฒนาความคล่องแคล่วในกระบวนการสื่อสารเท่านั้น ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาศาสตร์ (linguistic competence) เช่น ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ภาษาใหม่และความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น ความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายในการมีส่วนร่วมในการพูด (Ellis & Shintani, 2014) (Ellis, 1997) ได้ให้นิยามของภาระงานว่าเป็นการใช้ภาษาที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกับภาษาเสมือนเป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการสื่อสารผ่านการเข้ารหัสและถอดรหัสอย่างเป็นระบบในการแสดงออกภาระงาน (Ellis & Shintani, 2014) กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง เพื่อแก้ปัญหา แบ่งปันหรือเปรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานมาจากข้อมูลของผู้เรียน

โดยตรง เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป งานเขียน การบันทึกข้อมูลเสียง ภาพและวิดีโอ สาทิต การสัมภาษณ์ การทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทำในชีวิตประจำวัน เกมส์ต่างๆ สร้างสรรค์ผลงาน เน้นงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดคุณค่า มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อการใช้ภาษาสื่อสารที่แท้จริง มีการปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม พุดนำเสนอผลความสำเร็จของงานที่ได้ปฏิบัติ พุดแลกเปลี่ยนความรู้ที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ จากการทำงานเป็นทีม ฝึกการคิดวางแผนการทำงาน ผู้วิจัยใช้รูปแบบ ของ วิลลิซ ในการทำงานวิจัย ครั้งนี้ (Willis, 1996) มี 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน และขั้นปฏิบัติภาระงานจะเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการสื่อสารกันในกลุ่มเล็กๆ ไปสู่การสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างสลับไหลและเป็นธรรมชาติ ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานที่สมบูรณ์นั้นมีเป้าหมายเพื่อสร้างปัจจัยสำคัญต่างๆ ในการเรียนภาษาให้เกิดขึ้นในห้องเรียน มี 3 ขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (pre-task) 2. ขั้นตอนดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (task cycle) โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้ 2.1 ภาระงาน (task) ผู้เรียนมีการอภิปราย 2.2 วางแผน (planning) ผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย 2.3 ขั้นรายงาน (report) ผู้เรียนสรุปผลและรายงานผลจากภาระงานที่ตนปฏิบัติ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงานนั้นๆ 3. ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (language focus) ผู้เรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบกับผลจากการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น มีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอน 3.1 ขั้นวิเคราะห์ (analysis) ผู้เรียนตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานของตนเอง และสามารถสร้าง คำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากการปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา 3.2 ขั้นปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังจบการศึกษา จำเป็นต้องมีความสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่ว เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ การทำงานในอนาคต กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน(Task-Based Learning) เป็นอีกหนึ่งทางเลือกวิธีสอนที่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาต่างๆ สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน ตระหนักในความสำเร็จ เกิดความมั่นใจและเกิดทัศนคติที่ดี ต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและนำไปใช้ในอนาคได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจในการพูดสื่อสาร กล้านำเสนอความคิดเห็น และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นประโยชน์และความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน(Task-Based Learning) เนื่องจากการสอนด้วยวิธีการดังกล่าว จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนให้มีโอกาสได้นำตัวภาษาไปใช้ทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ รวมทั้งยังเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมทั้งนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นอีกด้วย

1.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว หากผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ คือ Pre-task, Task Cycle และ Language focus ขั้นที่ 1 เตรียม Pre-task ผู้เรียนจะได้รับการนำเข้าสู่บทเรียน วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอาจให้ผู้เรียน ทบทวนคำศัพท์หรือวลีหรือนำเสนอคำใหม่ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนทำชิ้นงานนั้นๆ ได้ ช่วงการทำ pre-task ไม่ควรยาวนาน กิจกรรมที่อาจทำในช่วง Pre-task มีเช่น Classifying words and phrases, Odd one out, Matching Phrase to Picture, Memory Challenge, Brainstorming and Mind map ฯลฯ ขั้นที่ 2 Task- Cycle หรือ During task มี 3 ขั้นตอนคือ ขั้น Task, Planning และ Report ขั้น Task ผู้เรียนจะฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน ในขั้นนี้จะเป็นเรื่องการสื่อความหมายในเวลาที่จะเจาะจง ดังนั้นจึงไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก ขั้น Planning เป็นขั้นให้เวลาแก่ผู้เรียนวางแผนนำเสนอผลงาน ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน เป็นการทำงานกลุ่มร่วมกับครูผู้สอน ขั้นนี้เป็นขั้นพัฒนาภาษา ดังนั้นจึงเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดของ Task-cycle ขั้น Report เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องคิดถึงรูปแบบของภาษาและความหมาย ทั้งในความแม่นยำของภาษาและความคล่องในการใช้ภาษา ผู้เรียนมีความภูมิใจที่ได้ใช้ภาษานำเสนอตนเอง เป็นช่วงเวลาที่ผู้เรียนจะได้ฟังหรืออ่านสิ่งที่พวกเขาได้ทำ ซึ่งเป็นช่วงของผู้เรียนจะได้รับข้อมูลทางภาษาเพิ่มขึ้นด้วยผู้เรียนจะได้รับการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ตามกิจกรรมภาระงานที่ผู้เรียนสนใจศึกษา ร่วมมือกันคิด วางแผน ลงมือปฏิบัติงาน พร้อมนำเสนอผลงาน และรายงานผลการปฏิบัติงานแก่ครูผู้สอน ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนเน้นภาระงานนี้ จะส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนได้

1.3 ความมุ่งหมายของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task- Based Learning) ในห้องเรียนภาษาอังกฤษฟัง-พูด เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์และสื่อสารภาษากันในกิจกรรมที่ภาระงานที่กำหนด สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงในชีวิตประจำวันได้และส่งเสริมความมั่นใจ ความคล่องแคล่วในการพูดเพื่อสื่อสารแก่นักเรียนให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยงานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.3.2 เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.4 คำถามการวิจัย

1.4.1 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่

1.4.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือไม่

1.5 ความสำคัญของการวิจัย

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีแนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองในสถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มสูงขึ้นหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

1.6 สมมติฐานของการวิจัย

1.6.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังใช้การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) สูงกว่าก่อนเรียน

1.6.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับดี

1.7 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนธวัชบุรีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำนวน 51 คน 3 ห้องเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนธวัชบุรีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จำนวน 27 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม รหัสวิชา อ30204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงระยะเวลาในการวิจัย จำนวน 20 ชั่วโมง เวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาและให้คำนิยามของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ดังต่อไปนี้

1.8.1 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) หมายถึง การสอนแบบเน้นภาระงานมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียนโดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสื่อสารอย่างมีความหมายผ่านการทำภาระงาน อย่างความคล่องแคล่วในกระบวนการสื่อสารสามารถพัฒนาผ่านการเรียนการสอนที่เน้นภาระงาน ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ให้ความหมายที่แท้จริงโดยการมุ่งทำภาระงานผ่านการใช้ภาษาสามารถวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวได้จากการแสดงออกผ่านภาระงาน

1.8.2 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึกระหว่างบุคคล โดยใช้ท่าทางและภาษาพูดในการสื่อสาร ใช้เสียงและกลวิธีต่างๆ เพื่อนำพาข้อมูล สาร ที่ผู้ส่งสารให้ผู้รับสารเข้าใจสารที่สื่อออกไปโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มุ่งเน้นความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ใช้ภาษาสื่อสารได้บรรลุเป้าหมาย

1.8.3 ความสามารถพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการ อธิบาย บรรยาย โต้ตอบคู่สนทนาได้ อย่างคล่องแคล่ว ความมั่นใจ โดยใช้คำศัพท์ วลี ประโยคได้ถูกต้องในสถานการณ์และบริบทต่างๆ

1.8.4 เจตคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ท่าที การแสดงออกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตอำเภอรวัชบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่สนับสนุนงานวิจัย ขอบข่ายงานวิจัยในปัจจุบัน งานวิจัยในสาขาการสอนภาษาอังกฤษและบทความทางวิชาการ วารสารและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอตามลำดับ หัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนภาษาตามแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching (CLT) ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ องค์ประกอบในการพูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การประเมินทักษะการพูด เกณฑ์ความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-based Learning) ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ความสำคัญของวิธีการสอนเน้นภาระงาน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดทั้งในประเทศและต่างประเทศ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนเน้นภาระงาน

2.1 แนวคิดเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาต่างประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา เราจะเห็นได้ว่ามีวิธีการสอนที่แตกต่างหลากหลายตามหลักแนวคิดพื้นฐาน และวิธีการสอนภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามแต่นักภาษาศาสตร์ประยุกต์คิดค้นขึ้นเพื่อใช้ในการสอน หรือเพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เกิดขึ้นประมาณปี ค.ศ. 1970 และได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศอังกฤษ เนื่องจากเป็นแนวทางการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริงๆ มากกว่าการสอนเรื่องรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเพียงอย่างเดียว (Widdowson, 1987 อ้างถึงใน Larsen-Freeman, 2000) ได้กล่าวไว้ว่าในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงโดยการนำแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ นั้นมีเหตุผลมาจากการที่ผู้เรียนสามารถผลิตประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดีแต่ก็ยังไม่สามารถที่จะนำความรู้ทางตัวภาษาที่ได้เรียนนั้นไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามบริบท ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการรู้ถึงกฎในตัวภาษาของผู้เรียนนั้นยังไม่

เพียงพอแต่การใช้ภาษาในสถานการณ์จริงๆ นั้นเอง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่มีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งนอกจากที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ภาษาแล้ว ผู้เรียนยังต้องมีความรู้ในสิ่งที่อยู่นอกเหนือตัวภาษา เช่น สถานภาพหรือความสัมพันธ์ของคู่สนทนาในสังคม อายุ เพศ การศึกษา ความสุขภาพ ตลอดจนเจตนาทั้งทางตรงและทางอ้อมในการสื่อสาร เป็นต้น

Larsen-Freeman (2000) ได้กล่าวไว้ว่าเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นคือ การทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยการจะทำเช่นนี้ได้จะต้องมีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษา ความรู้ในเรื่องความหมาย และความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบททางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนาด้วย นอกจากการสอนที่เน้นในเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาแล้ว ผู้เรียนยังต้องเรียนทักษะทั้งสี่ คือ พูด ฟัง อ่าน เขียน ไปพร้อมๆ กัน ตั้งแต่เริ่มต้นอีกด้วย โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เนื้อหาของการเรียนการสอนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น โดยการที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้นั้นต้องมีองค์ประกอบหลักๆ อยู่ 3 ประการด้วยกันคือ 1) ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) คือความต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันโดยเมื่อคู่สนทนาไม่มีข้อมูลหรือมีข้อมูลไม่พอเพียง ทำให้ต่างฝ่ายต้องการที่จะทราบหรือให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน 2) การเลือก (Choice) คือผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกที่จะพูดหรือเขียน ตลอดจนรูปแบบในการสื่อสารความหมาย 3) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ทราบถึงผลของการสื่อสารที่ว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวจากปฏิกิริยาของผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้แล้ว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติกล่าวคือ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริงๆ ส่วนเรื่องข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนมีขณะที่มีการเรียนการสอนนั้นไม่ใช่สิ่งที่ต้องการการแก้ไขเสมอ ทั้งนี้ข้อผิดพลาดจะถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญ ที่จะไปขัดขวางหรือสร้างความสับสนของความเข้าใจในการสื่อสารเท่านั้น มิฉะนั้นผู้เรียนอาจเกิดความไม่มั่นใจไม่กล้าที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

Wilkins (1976) ได้เสนอแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ละเลยในเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์และสถานการณ์ในการใช้ภาษา การสอนภาษาตามแนวทางการสอนเพื่อการสื่อสารจะมีข้อดีกว่าแนวทางการสอนที่เน้นไวยากรณ์คือ มีการฝึกฝนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร และเมื่อผู้เรียนได้มีการฝึกฝนการใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริงแล้ว ยังช่วยให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียนอีกด้วย

การสร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ซึ่งเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ แบ่งได้เป็น 4 ประเภทตามแนวคิดของ Savignon (1997) ดังต่อไปนี้

1) ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับเรื่องการออกเสียง ศัพท์ โครงสร้างหรือรูปแบบของประโยคเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร

2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น คนรู้ว่าควรพูดอย่างไรในสถานการณ์ใด จุดประสงค์ของการสนทนา ตลอดจนคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนา เป็นต้น

3) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่างๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่างๆ ได้ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic or Strategic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่างๆ เพื่อให้การสื่อสารมีความราบรื่นขึ้นหากเมื่อเกิดความเข้าใจผิด หรือการไม่เข้าใจในการสื่อสาร

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์ทางใช้ภาษา และให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย เน้นเรื่องการสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริงๆ มากกว่าการเน้นสอนเรื่องรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเพียงอย่างเดียว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่มีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น มีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีบทบาทสมมติ การเล่นเกม เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง 4 ด้าน นั่นคือความสามารถในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

2.1.1 การสอนภาษาตามแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching (CLT))

การสอนตามแนวสื่อสารได้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรก ในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 การสอนตามแนวสื่อสารเกิดขึ้นในยุโรป เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้อพยพเข้าไปอาศัยในยุโรปเป็นจำนวนมาก สมาพันธ์ยุโรป (Council of Europe) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่และสื่อความหมาย (functional national syllabus design) เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสาร ในส่วนของอเมริกาเหนือโฮมส์ (Hymes) ได้ใช้คำว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative competence) หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ หรือปะทะสังสรรค์ทางด้านสังคม (social interaction) ซึ่งความสามารถทางด้านภาษาที่สำคัญที่สุดคือ ความสามารถที่จะพูด หรือเข้าใจคำพูดที่อาจไม่ถูกหลักไวยากรณ์ แต่มีความหมายเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่คำพูดนั้นถูกนำมาใช้ (Savignon, 1991)

การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) คือแนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร (Widdowson, 1987; Savignon (1997) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่นการใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า CLT ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ต้องเน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้ เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสารคนละและสเวน (Canale & Swain, 1980) อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงความสำคัญของกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ และโครงสร้างแล้วความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด ดังนั้น ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (accuracy) จึงมีความสำคัญเท่ากัน

บทบาทของผู้เรียน (Learner Roles)

บรินและแคนดริน (อ้างใน Richards & Rodgers, 1995) อธิบายบทบาทของผู้เรียนตามแนว CLT ผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จุดมุ่งหมายหลักในการทำกิจกรรมกลุ่มคือมุ่งให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการให้พอ ๆ กับการรับ

บทบาทของครู (Teacher Roles)

ครูมีบทบาทที่สำคัญ 3 บทบาท คือ 1) ผู้ดำเนินการ (organizer, facilitator) เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม 2) ผู้แนะนำหรือแนะแนว (guide) ขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ และ 3) เป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (researcher, learner) เรียนรู้พฤติกรรมการณ์การเรียนของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนั้นครูอาจมีบทบาทอื่น ๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา (counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (group process manager) ครูตามแนวการสอนแบบ CLT เป็นครูที่เป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด (less teacher centered) นั่นคือครูมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและในช่วงที่นักเรียนทำ

กิจกรรมครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียน

บทบาทของสื่อการเรียนการสอน (The Role of Instructional Materials)

การสอนตามแนว CLT จำเป็นที่ต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบร่วมมือและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อที่สำคัญ 3 อย่างที่ใช้สำหรับการสอนตามแนว CLT ได้แก่ 1) เนื้อหา (text-based) เนื้อหา (text-based material) ในปัจจุบันมีตำราเรียนจำนวนมากมายที่สอดคล้องกับการเรียน/สอนตามแนว CLT ซึ่งการออกแบบตำราเรียนกิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ ยกตัวอย่างแบบเรียน CLT จะไม่มีแบบฝึกหัด (drill) หรือโครงสร้างประโยคส่วนมากแบบเรียนที่เน้น CLT จะประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือกิจกรรมคู่ หรืออาจกำหนดเรื่อง (theme) ที่จะเรียนแล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ 2) งาน/กิจกรรม (task-based material) เกมส์ต่าง ๆ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ และกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (gap conversation) กิจกรรม Jigsaw ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน 3) ของจริง (realia สื่อที่เป็นของจริง (realia) CLT เน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (authentic material) เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟังให้ความสำคัญกับการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผลมากกว่าการใช้หลักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ทั้งนี้ต้องพัฒนาทักษะอื่นควบคู่กันไปทั้งโครงสร้างและหน้าที่ของการสื่อสารในสถานการณ์จริงจึงจะทำให้การส่งสารและการรับสารมีประสิทธิภาพ บทบาทผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (negotiator) บทบาทครู เป็นผู้ดำเนินการ (organizer, facilitator) ผู้แนะนำ (guide) ขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (researcher, learner) เรียนรู้พฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนแต่ละคน บทบาทของสื่อดังนี้ สื่อที่ใช้ต้องหลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบร่วมมือและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สำคัญ 3 อย่างที่ใช้สำหรับการสอนตามแนว CLT ได้แก่ เนื้อหา (text-based) งาน/กิจกรรม (task-based) ของจริง (realia)

2.1.2 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการสื่อสารหรือการปฏิสัมพันธ์ของคนมากกว่า 1 คนขึ้นไป โดยการเปล่งเสียงและกลวิธีต่างๆ เพื่อนำข้อมูล สาร ให้ผู้รับสารเข้าใจสารที่สื่อออกไปโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้ (Pearson & Brown, 1932) ได้ให้ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่า เป็นความสามารถในการสื่อสารของผู้พูดที่สื่อความหมายด้วยตัวภาษา มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ Scott & Ytreberg (1990) ให้คำจำกัดความของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการแสดงพฤติกรรมตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนา

ตีความในสิ่งที่ฟังได้ มีการปฏิสัมพันธ์ด้านภาษาให้เกิดกับผู้รับสาร ผู้พูดต้องทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองต้องการที่จะสื่อสารและในขณะเดียวกันก็ต้องเลือกใช้สำนวนที่ถูกต้อง Revel (1995) และ Savignon (1997) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกระหว่างบุคคล ซึ่งทำได้หลายวิธีดังนี้ ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสาร ใช้ท่าทาง และภาษาพูดในการสื่อสาร ทั้งสองฝ่ายต้องมีประสบการณ์คล้ายกันและเข้าใจตรงกัน

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นทักษะที่มนุษย์ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสาร เปล่งเสียงและใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อนำข้อมูล สารเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ให้ผู้รับสารเข้าใจสารที่สื่อออกไปโดยใช้ภาษาอังกฤษ มีการใช้ท่าทาง ประกอบการพูดเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ สามารถสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวันเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝน

2.1.3 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะ ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้ หลักรัฐธรรมนูญกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) กล่าวว่าไว้ในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก ทักษะของตนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม หัสชัย สิทธิรักษ์ (2554) กล่าวว่า ผู้ที่มีทักษะการพูดสื่อสารทางภาษาที่ดี จะมีโอกาสได้รับการจ้างงานมากกว่าคนที่ไม่มีทักษะทางภาษา ห้างร้านบริษัทประกาศรับพนักงาน แบบทำยประกาศด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ การสอนพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ อุไร มากคณา (2556) กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันเราต้องใช้ทักษะพูดเพื่อการสื่อสารในบริบทต่างๆ เช่น เช่นการอธิบาย การถามตอบ ติดต่อธุรกิจการค้า การบริการ ต้องใช้ทักษะการพูดสื่อสารทั้งทางการและไม่เป็นทางการ ทักษะการพูดที่เหมาะสมและรอบรู้เพียงพอ ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจนั้นประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญในด้านต่างๆ เช่น ในด้านธุรกิจ การศึกษา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก ทักษะของตนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสารสากลใช้พูดสื่อสารกันทั่วโลก

2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและ ความรู้สึกให้ผู้ฟัง ได้รับรู้ และเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นมากเพราะ ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็น เวลานาน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ มีนักการศึกษา ให้คำจำกัดความของความหมาย ดังนี้

ประเทือง ใจหาญ (2546) อติกานต์ ทองมาก (2552) เฉลิม ทองนวล (2554) ปัทมา ชัน อินงาม (2556) ให้ความหมายคล้ายกันว่า การพูดภาษาอังกฤษหมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ซึ่งแต่ละครั้งประกอบไปด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผู้พูดใช้สำเนียง ถ้อยคำภาษาท่าทางให้ สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์หรือเจตนาที่พูด ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด การพูดภาษาอังกฤษ เป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกเพื่อแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบผู้อื่นหรือสถานการณ์อื่น หรือใช้ถ้อยคำ เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อื่นคล้อยตามตนเอง เป็นพฤติกรรมการสื่อสาร ประกอบด้วยเสียงและรหัสต่างๆ เพื่อ การสื่อความรู้สึกและความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังเข้าใจและตอบสนอง รวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารความรู้ และความคิดเห็นก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เป็นการใช้ถ้อยคำหรือ กริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเห็นความเข้าใจระหว่างบุคคล ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์ (2560) ให้ความหมายไว้ว่า การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดที่ผู้พูด ต้องการจะสื่อสาร หรืออาจเป็นการสื่อสารด้านอารมณ์ ท่าทาง ความคิดที่ต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจ ทำให้ ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อและเกิดการตอบสนองซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสาร ระหว่างบุคคล

ไบเลย์และนูนาน (Bailey, & Nunan, 2004) ได้ให้ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ว่า เป็นการปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการสื่อความหมายที่ประกอบไปด้วย การรับและการส่ง และ การประมวลผลข้อมูล การเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้เกิดความหมาย การพูดเป็นกระบวนการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟังและข้อมูล การพูดและการเขียนถือว่าเป็น productive skills การฟัง และการอ่านเป็น receptive skills. ธอร์นบอที (Thornbuty, 2001) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ ว่า การพูดคือ กระบวนการผลิตคำต่อคำในการพูดโต้ตอบคู่สนทนา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดเพื่อ สื่อความหมาย เป็นกระบวนการสื่อสารด้วยวาจาเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก แสดงความต้องการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร อาจจะใช้จากการพูดโดยตรงหรือการแสดงท่าทาง สีหน้า และข้อความเชิง สัญลักษณ์เพื่อสื่อความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง ให้ผู้ฟังสามารถรับรู้ และตีความในสิ่งที่ต้องการได้ ตรงกันโดยใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสาร

2.2.2 องค์ประกอบในการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นทักษะแรกในกระบวนการสื่อความหมาย ซึ่งมีนักการศึกษาได้ กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังต่อไปนี้ ผู้พูด สารหรือเนื้อหาที่พูด ผู้ฟัง เครื่องมือในการสื่อความหมาย ความมุ่งหมายของการพูดหรือผลที่เกิดจากการพูด พาหะร่วมใจ

(2552) กล่าวถึงองค์ประกอบในการพูด ว่าประกอบไปด้วย ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร ผู้ฟังหรือผู้รับสาร เป็นถ้อยคำที่ผู้พูดกล่าวขึ้นมาโดยมีความมุ่งหมายและเจตนาเพื่อการติดต่อสื่อสารของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ การพูดเป็นทักษะต้องอาศัยการฝึกฝน จึงจะทำให้การพูดมีประสิทธิภาพ อรุมา บุตรมิมุสา (2555) ได้กล่าวว่าการพูดเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารที่สำคัญ มีองค์ประกอบดังนี้ ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร ผู้ฟังหรือผู้รับสาร เนื้อหาสาระหรือสาร เครื่องมือสื่อสารหรือสื่อ บาร์ทซ์ (Bartz, 1979) อันเดอร์ฮิลล์ กล่าวถึงความสามารถในการพูดมีองค์ประกอบต่อไปนี้ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ปริมาณของข้อมูลที่สื่อสารได้ คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร ความพยายามในการสื่อสาร)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญประกอบด้วย ผู้ส่งสารหรือผู้พูด มีเนื้อหาหรือข้อความเป็นตัวกลางในการสนทนาและผู้รับสารหรือผู้ฟังในการสื่อสารแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลโดยใช้น้ำเสียง ท่าทาง คำศัพท์และสำนวนทางภาษา ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และโอกาสต่างๆ ทั้งนี้ผู้พูดต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการพูดหลายอย่าง ซึ่งประกอบไปด้วย มีกระบวนการพูด ความรู้ของผู้พูดว่ามีความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรมและความรู้ด้านการใช้ภาษาศาสตร์ บาร์ทซ์ (Bartz, 1979) อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill, 2000)

2.2.3 กิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กรมวิชาการ (2544) ได้สรุปวิธีสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด ได้แก่ วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยสอน โดยใช้ แบบฝึกสนทนา กิจกรรมคัดสรรเพื่อการสื่อสาร ใช้เกม จัดกิจกรรม The information Gap Principle กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ รวมทั้งวิธีสอนโดยใช้สื่อประสม วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา และวิธีสอนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การจัดการเรียนการสอนการฟัง-พูดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและสามารถใช้ภาษาให้บรรลุเป้าหมาย สามารถกระทำได้โดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน (task) การเรียนรู้แบบนี้สามารถทำได้ในกลุ่มย่อย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมและช่วยเหลือกันเพื่อทำกิจกรรมให้สำเร็จ เปิดโอกาสให้มีการปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การทำชิ้นงาน ทำให้ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการสื่อความหมายของภาษา เรียนรู้ในบริบท มิใช่โครงสร้างของภาษาแต่เพียงอย่างเดียว

การสอนพูด (teaching speaking) เป็นการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การสอนภาษาเพียงเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้ นักการศึกษาด้านภาษาที่สองจึงควรคิดวิธีการสอนขึ้นมาใหม่เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นตามสถานการณ์และบริบทต่างๆ และยังคงเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอีกด้วย นูแนน (Nunan, 1999)

จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนการฟัง-พูดที่ดีนั้น ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและสามารถใช้ภาษาให้บรรลุเป้าหมาย สามารถกระทำได้โดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน (task) ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นตามสถานการณ์และบริบทต่างๆ และยังคงเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ระดับการสอนการพูดมี 2 ระดับคือระดับเตรียมตัว และระดับการแสดงออกและมีขั้นตอนเริ่มจากง่ายไปหายาก

2.2.4 การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน ความรู้ ซึ่งวิธีการวัดและทดสอบ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน วัตถุประสงค์ การสอน สามารถทำได้หลายวิธี ได้ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กล่าวถึงการทดสอบการพูดว่าทำได้ด้วยวิธีดังต่อไปนี้

1) การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีทดสอบทักษะการพูดที่ง่ายที่สุด เป็นการ ระหว่างคน 2 คน โดยครูเป็นผู้เริ่มต้นในการป้อนคำถาม ผู้เรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็น ของตน การสัมภาษณ์ มักเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ก่อนจะ เป็นคำถามของเรื่อง ที่จะทดสอบ โดยผู้สอนจะบันทึกการประเมินผลศักยภาพของผู้เรียน 2) การอภิปราย (Discussion) การทดสอบแบบนี้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยใช้ความสามารถทางภาษาผ่าน การเล่า บรรยาย การให้ความคิดเห็นตามหัวข้อกำหนด ถือว่าผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางการพูด ของตนเองอย่างเต็มที่ โดยปราศจากการแทรกแซงของครู 3) การรายงาน (Oral Report) การทดสอบ ประเภทนี้มีเวลาในการเตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งใช้เวลาในการพูด 5-10 นาที นักเรียนสามารถดูได้จาก การบันทึก แต่จะไม่ใช้การอ่านเสียงดัง ในการพูดรายงาน ผู้เรียนอาจใช้สื่อในการนำเสนอและ หลังจากการนำเสนอข้อมูลจบ ครูถามคำถามในเรื่องที่ผู้เรียนรายงาน 4) การใช้ภาพ (Using Pictures) เหมาะสำหรับการทดสอบการพูดเนื่องจากสามารถ กระตุ้นผู้เรียนได้แสดงจินตนาการของ ตน แต่ครูต้องเลือกภาพให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนภาพจะต้องชัดเจน และต้องแน่ใจว่าผู้เรียนได้เห็นภาพเป็นเวลาพอสมควรก่อนการพูดบรรยายภาพ ซึ่งการทดสอบโดยใช้ ภาพมีหลายลักษณะ เช่น ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for Description) ความแตกต่างระหว่าง ภาพ (Pictures for Comparison) การเรียงลำดับภาพ (Sequences of Pictures) การเล่าเรื่องจาก ภาพ (Picture Story) 5) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่หายไป (Information Gap) เป็นการทดสอบแบบมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน 2 คน เพื่อเติมข้อมูลของตนเองที่หายไปจากการสื่อสารกับคู่ของตนเอง ซึ่ง ผู้เรียนสามารถจับคู่กันเองตามความสมัครใจ ส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในการสนทนาได้ตอบ (Bygate, 1987 อ้างอิงจาก อติกานต์ ทองมาก, 2552) ศิริพันธ์ เอ็นไรสงค์ (2560) ได้กล่าวว่า การ วัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือการให้คะแนนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบและสร้าง ขึ้นมาเพื่อวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนพิจารณาตัดสิน เพื่อให้ทราบว่าผู้พูดพูดดีมาก น้อยเพียงใดและมีสิ่งที่เป็นข้อบกพร่อง สมควรแก่ปรับปรุงแบบประเมินความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ การพิจารณาให้ คะแนนผู้พูดพูดได้ดีมากน้อยเพียงใด สามารถทำได้หลายวิธี ผู้สอนควรเลือกวิธีทดสอบให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาผู้เรียนและครูผู้สอนอย่างสูงสุด

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดย 1) การสัมภาษณ์ (Interview) โดยสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยครูเป็นผู้เริ่มต้นในการป้อนคำถาม ผู้เรียนตอบคำถามเพื่อแสดง ความคิดเห็นของตน การสัมภาษณ์ เริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ก่อนจะ เป็น

คำถามของเรื่องที่จะทดสอบ โดยผู้สอนจะบันทึกการประเมินผลศักยภาพของผู้เรียน 2) การอภิปราย (Discussion) ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยใช้ความสามารถทางภาษาผ่านการเล่า บรรยาย การให้ความคิดเห็นตามหัวข้อกำหนด ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางการพูดของตนเองอย่างเต็มที่ โดยปราศจากการแทรกแซงของครู 3) การรายงาน (Oral Report) เตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งใช้เวลาในการพูด 5-10 นาที นักเรียนสามารถดูได้จากการบันทึกในการพูดรายงาน ผู้เรียนอาจใช้สื่อในการนำเสนอและหลังจากการนำเสนอข้อมูลจบ ครูถามคำถามในเรื่องที่ผู้เรียนรายงาน โดยความยากง่ายของข้อสอบเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

2.2.5 เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอยู่หลายวิธี ผู้สอนอาจเลือกใช้ให้ตรงตามจุดประสงค์และตามความเหมาะสม ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การประเมินจากนักวิชาการหลายท่าน ได้ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวว่าการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้คือ 1) ความคล่องแคล่ว (Fluency) ไม่ได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่นและความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด 2) ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด 3) ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ 4) คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป 5) ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อสื่อสาร เดวิด พี แฮร์ริส (David P. Harris, 1990) ได้ให้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ 1) การออกเสียง (Pronunciation) 2) ไวยากรณ์ (Grammar) 3) คำศัพท์ (Vocabulary) 4) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) 5) ความเข้าใจ (Comprehension) ในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ เวียร์ (Weir, 1993) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดออกเป็น 6 ส่วน โดยได้กำหนดรายละเอียดในการประเมินของแต่ละระดับ ไว้ดังนี้ 1. ระดับความเหมาะสมของการใช้ภาษา 2. ระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์ 3. ระดับความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ 4. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาที่เข้าใจได้ 5. ระดับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 6. ระดับความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับฮีตัน (Heaton, 1988) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดไว้ 6 ระดับ ดังนี้ 1. ระดับใช้ภาษาไม่ได้ คือ พูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ หรือผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาได้เลย 2. ระดับใช้ภาษาได้เล็กน้อย คือ พูดเนื้อหาได้เพียงเล็กน้อยในหัวข้อง่ายๆ ที่ใช้สื่อสาร ทุกวันผู้พูดจะพูดตะกุกตะกัก เข้าใจผิดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาได้บางส่วน จับรายละเอียดไม่ค่อยได้ 3. ระดับใช้ภาษาเกือบน่าพอใจ คือ สามารถพูดสนทนาโต้ตอบได้บ้าง แต่ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนายังไม่ค่อยต่อเนื่อง บางครั้งพูดซ้ำ คำ วลี และประโยค 4. ระดับใช้ภาษาได้ค่อนข้างดี คือ พูดสามารถพูดคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่องได้หยุดหรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราว 5. ระดับใช้ภาษาได้ดี คือ ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนถูกต้อง มีเหตุผลสามารถสนทนาได้เป็นเรื่องราว สามารถติดตามเรื่องที่พูดได้โต้ตอบได้ 6.

ระดับใช้ภาษาได้ยอดเยี่ยม คือ ผู้พูดสามารถพูด อภิปราย โต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่อง ต่อไปและขยายความเรื่องได้ มีการโต้ตอบด้วยท่าทางและน้ำเสียงที่เหมาะสม

เกณฑ์การประเมินความสามารถทางภาษาของ CEFR

กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR (Common European Framework of Reference) การกำหนดระดับของภาษาที่แตกต่างกัน ได้รับการเขียนขึ้นโดยสภายุโรป (Council of Europe) เป็นชื่อระดับอย่างเป็นทางการใน CEFR ที่ใช้โดย EF SET ในทางปฏิบัติสามารถกำหนดระดับภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับต่ำกว่า A1 (Pre-A1) จนถึงระดับ C2

A1 ระดับเริ่มต้น (EF SET 1 - 30) ภาษาอังกฤษระดับ A1 พอเพียงสำหรับการโต้ตอบอย่างง่าย ยกตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวในประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ ระดับ A1 อาจไม่เพียงพอสำหรับจุดประสงค์ทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญอื่น ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR อย่างเป็นทางการ ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ A1 จะสามารถสื่อสารได้ดังต่อไปนี้ สามารถเข้าใจและโต้ตอบในสิ่งที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน รวมถึงสามารถใช้ประโยคพื้นฐานเพื่อสื่อสารถึงความต้องการที่เป็นรูปธรรม สามารถแนะนำตัวเองและคนอื่น สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนบุคคลได้ เช่น สถานที่อยู่อาศัย คนที่รู้จัก และสิ่งของที่มีสามารถโต้ตอบกับผู้อื่นได้ ในกรณีที่มีผู้อื่นพูดอย่างช้า ๆ ชัดเจน และพร้อมที่จะช่วยเหลือ นักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับ A1 จะสามารถสื่อสารได้ดังต่อไปนี้

- (1) แนะนำตัวเองง่าย ๆ และการทักทายเบื้องต้น
- (2) บอกได้ว่าตัวเองและผู้อื่นมาจากไหน และสามารถอธิบายข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเมืองนั้น ๆ ได้
- (3) พูดถึงครอบครัวและเพื่อนร่วมงาน อธิบายรูปลักษณะและนิสัยส่วนตัวของพวกเขาได้
- (4) อธิบายการแต่งตัวในระดับพื้นฐานและสอบถามพนักงานขายด้วยคำถามง่าย ๆ
- (5) พูดคุยเกี่ยวกับอาหารโปรดและสั่งอาหารง่ายๆ สำหรับซื้อกลับบ้าน
- (6) พูดเกี่ยวกับกิจกรรมประจำวัน สามารถนัดพบเพื่อนและเพื่อนร่วมงานได้
- (7) อธิบายสภาพอากาศปัจจุบันและแนะนำกิจกรรมที่สอดคล้องกับการพยากรณ์อากาศ
- (8) พูดคุยเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับสุขภาพและอธิบายอาการทั่วไปแก่แพทย์ได้
- (9) อธิบายที่ตั้งของบ้านและบอกทิศทางได้
- (10) พูดคุยเกี่ยวกับงานอดิเรกและความสนใจ สามารถวางแผนกิจกรรมสนุกๆ กับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานได้
- (11) สามารถติดต่อเรื่องพื้นฐานที่โรงแรม รวมถึงการเช็คอินและเช็คเอาท์
- (12) อธิบายผลิตภัณฑ์ทั่วไป สามารถซื้อสิ่งของในระดับพื้นฐานและส่งคืนสินค้าที่เสียหายคืนได้

A2 ระดับต้น (EF SET 31 - 40) สิ่งที่สามารถทำได้เมื่อภาษาอังกฤษของคุณอยู่ในระดับ

A2

รายละเอียดเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษระดับ A2 ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับ

A2 จะสามารถสื่อสารทุกอย่างที่นักเรียน ระดับ A1 สามารถทำได้ และจะมีทักษะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- (1) ประเมินประสิทธิภาพการทำงานของเพื่อนร่วมงานในสถานที่ทำงาน
- (2) สามารถบอกเล่าถึงเหตุการณ์ในอดีต รวมถึงกิจกรรมสุดสัปดาห์และเรื่องราวที่น่าสนใจ
- (3) อธิบายชีวิตในอดีต สามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่มีความสำคัญ
- (4) สามารถสื่อสารเพื่อสร้างความสนุกให้คนในบ้านหรือเมื่อไปเยี่ยมบ้านเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน
- (5) วางแผนวันหยุด บอกเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุดให้เพื่อนและเพื่อนร่วมงานฟัง
- (6) พูดเกี่ยวกับธรรมชาติ การเที่ยวชมสัตว์และสถานที่ธรรมชาติที่มีอยู่ในประเทศ
- (7) พูดเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ชอบและเลือกภาพยนตร์ที่จะดูกับเพื่อน
- (8) พูดคุยเกี่ยวกับการแต่งตัวและประเภทเสื้อผ้าที่ชอบสวมใส่
- (9) การสื่อสารพื้นฐานในที่ทำงาน รวมถึงการเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับหัวข้อทั่วไป
- (10) อธิบายอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บ ได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์และการกรอกใบสั่งยา
- (11) มีส่วนร่วมกับการเข้าสังคมในแวดวงธุรกิจ การต้อนรับแขกและเข้าร่วมกิจกรรมเครือข่าย
- (12) เข้าใจและทำข้อเสนอทางธุรกิจขั้นพื้นฐานในสายงานที่เชี่ยวชาญ
- (13) พูดและอธิบายเกี่ยวกับกฎของเกม

B1 ระดับกลาง (EF SET 41 - 50) ภาษาอังกฤษระดับ B1 เพียงพอสำหรับการโต้ตอบกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย การสื่อสารในสถานที่ทำงาน ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ

B1 จะสามารถอ่านรายงานอย่างง่ายสำหรับหัวข้อที่คุ้นเคยและเขียนอีเมลง่าย ๆ เกี่ยวกับหัวข้อในสาย

อาชีพของตัวเอง อย่างไรก็ตามระดับ B1 ยังไม่เพียงพอต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ในสถานที่

ทำงาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR อย่างเป็นทางการ นักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับ B1 จะสามารถสื่อสารทุกอย่างที่นักเรียน ระดับ A2 สามารถทำได้ และจะมีทักษะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- (1) พูดคุยเรื่องส่วนตัว เป้าหมายด้านอาชีพและความฝันในอนาคต
  - (2) เตรียมการสัมภาษณ์งานและสัมภาษณ์งานที่เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญของคุณ
  - (3) พูดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการชมโทรทัศน์และรายการโปรดของคุณ
  - (4) อธิบายถึงการศึกษาของคุณและแผนฝึกอบรมในอนาคต
  - (5) พูดคุยเกี่ยวกับเพลงโปรด เพลงที่อยู่ในกระแสและการวางแผนเที่ยวกลางคืน
- เพื่อฟังดนตรีสด
- (6) พูดเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพให้แข็งแรง การให้และรับคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพ
  - (7) พูดเกี่ยวกับความสัมพันธ์และการหาคู่ รวมถึงการพบกับผู้คนผ่านสื่อโซเชียล
  - (8) การเข้าร้านอาหาร สั่งอาหาร ร่วมสนทนาในมือเย็นอย่างสุภาพและชำระค่าอาหาร
  - (9) สามารถมีส่วนร่วมในการเจรจาที่เกี่ยวกับสายอาชีพ หากมีคนช่วยอธิบายให้เข้าใจในบางประเด็น
  - (10) พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน รายงานการบาดเจ็บ การอธิบายกฎและข้อบังคับ
  - (11) พูดคุยเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สุภาพและการตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อพฤติกรรมที่ไม่สุภาพ

B2 ระดับกลางสูง (EF SET 51 - 60) คือภาษาอังกฤษระดับที่ 4 ตาม กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR (Common European Framework of Reference)

การกำหนดระดับของภาษาที่แตกต่างกันได้รับการเขียนขึ้นโดยสภายุโรป (Council of Europe) โดยทั่วไปอาจเรียกระดับนี้ว่า “มีความมั่นใจ” เหมือนการกล่าวว่า “ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยความมั่นใจ” คำที่ใช้เรียกอย่างเป็นทางการคือ “ระดับกลางสูง” ในระดับนี้ นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างอิสระในเชิงวิชาการและใช้ภาษาอังกฤษได้เหมือนผู้เชี่ยวชาญ แต่จะมีข้อจำกัดของความไม่ต่อเนื่องและความแม่นยำเล็กน้อย

- (1) ทักษะภาษาอังกฤษระดับ B2 จะสามารถสื่อสารทุกอย่างที่นักเรียน ระดับ B1 สามารถทำได้ และจะมีทักษะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้
- (2) เข้าร่วมการประชุมในเรื่องที่มีความเชี่ยวชาญ หากได้รับความช่วยเหลือในการทำ ความเข้าใจบางส่วน
- (3) พูดคุยเรื่องปัญหาทางเพศที่เกี่ยวข้องกับความหยาบคายและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรม

- (4) พูดคุยเกี่ยวกับการเงินส่วนตัว ให้คำแนะนำทางการเงินแก่เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน
- (5) พูดคุยเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัวและด้านการทำงาน รวมถึงการอธิบายเกี่ยวกับชีวิตในที่ทำงาน
- (6) อธิบายวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ จุดแข็งและจุดอ่อน พูดคุยเกี่ยวกับเส้นทางอาชีพ
- (7) พูดคุยเกี่ยวกับแนวความคิดและแนวทางที่จะใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน
- (8) พูดคุยถึงสิ่งที่คุณชอบอ่านและแนะนำเรื่องดี ๆ ที่เหมาะสำหรับการอ่าน
- (9) ใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ทางสังคม รวมถึงการชื่นชมและแสดงความเสียใจ
- (10) พูดคุยเกี่ยวกับคุณสมบัติของการเป็นผู้นำและผู้นำที่ชื่นชอบ
- (11) รับมือกับสถานการณ์ที่ซับซ้อนที่เกิดขึ้นในสังคมและธุรกิจ
- (12) พูดคุยเรื่องการเมืองทั่วไปและพฤติกรรมของนักการเมือง

C1 ระดับชำนาญ (EF SET 61 - 70) ระดับการสื่อสารอย่างเป็นทางการถูกแยกย่อย

ออกมา

เพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกสอน การแยกย่อยทักษะอย่างละเอียดนี้สามารถช่วยประเมินระดับทักษะภาษาอังกฤษของคุณ หรือ ช่วยเหลือครูผู้สอนในการประเมินระดับของนักเรียน ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษ ระดับ C1 จะสามารถสื่อสารทุกอย่างที่นักเรียน ระดับ B2 สามารถทำได้ และจะมีทักษะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- (1) พูดคุยเกี่ยวกับรายละเอียดของความสำเร็จ รวมทั้งการสร้างแรงบันดาลใจให้ทีมประสบความสำเร็จ
- (2) พูดคุยถึงรายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและสถาปัตยกรรมของอาคารที่ชื่นชอบ
- (3) ถกปัญหาทางสังคม วิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้และบทบาทที่องค์กรสามารถทำได้
- (4) ร่วมสนทนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการปกป้องแหล่งที่อยู่อาศัย
- (5) พูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์และปัญหาในข่าว ผลกระทบต่อผู้คนและเพื่อนร่วมงาน
- (6) พูดคุยเกี่ยวกับความเสี่ยงในชีวิต รวมถึงการเปลี่ยนงานและการเล่นกีฬาที่อันตราย
- (7) เปรียบเทียบและเทียบเคียงรูปแบบการศึกษาและโรงเรียน
- (8) โต้ตอบด้วยมุกตลก รวมถึงรูปแบบที่ซับซ้อน เช่น การเสียดสี

(9) เข้าใจรูปแบบของการสื่อสารต่าง ๆ รวมถึงทางตรง ทางอ้อม เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(10) พูดคุยถึงปัญหาด้านคุณภาพชีวิต รวมถึงความสมดุลของชีวิตการทำงานและที่บ้าน

(11) เข้าใจและสามารถพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาด้านจริยธรรม เช่น การฝ่าฝืนจารีต ทัศนคติที่พัฒนาจะขึ้นอยู่กับประเภทของหลักสูตรและนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนสามารถคาดหวังได้ว่าภาษาอังกฤษจะอยู่ที่ระดับ C1 เมื่อผ่านการเรียน 800 ชั่วโมง

ภาษาอังกฤษระดับ C2 ระดับชำนาญ (EF SET 71 - 100) คือภาษาอังกฤษระดับที่ 6 และเป็นระดับสูงสุดตาม กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR (Common European Framework of Reference) การกำหนดระดับของภาษาที่แตกต่างกันได้รับการเขียนขึ้นโดยสภายุโรป (Council of Europe) โดยทั่วไปอาจเรียกระดับนี้ว่า “พูดได้สองภาษา” เหมือนการกล่าวว่า “ฉันพูดได้สองภาษา ทั้งภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส” เจ้าของภาษาอังกฤษที่มีพื้นความรู้ดีจะมีทักษะอยู่ที่ระดับ C2 ผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวนน้อยที่มาถึงระดับนี้ เนื่องจากเป้าหมายเกี่ยวกับอาชีพหรือเป้าหมายทางวิชาการที่ไม่จำเป็นต้องใช้ รายละเอียดเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษระดับ C2 การกำหนดระดับการสื่อสารอย่างเป็นทางการถูกแยกย่อยออกมาเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกสอน การแยกย่อยทักษะอย่างละเอียดนี้

สามารถช่วยประเมินระดับทักษะภาษาอังกฤษของคุณ หรือช่วยเหลือครูผู้สอนในการประเมินระดับของนักเรียน ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับ C2 จะสามารถสื่อสารทุกอย่างที่นักเรียน

ระดับ C1 สามารถทำได้ และจะมีทักษะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- (1) พูดคุยหัวข้อทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงหุ่นยนต์และนวัตกรรมใหม่
  - (2) พูดเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียง นักกิจกรรมที่มีชื่อเสียงและข่าวซุบซิบของคนดัง
  - (3) ใช้เทคนิคหลากหลายเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์ในคำพูดและการเขียน
  - (4) พูดคุยเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ให้ข้อเสนอแนะและเข้าใจคำแนะนำเรื่องการเงินส่วนบุคคล
  - (5) พูดเกี่ยวกับความเครียดในชีวิตของตัวเอง รวมถึงของเพื่อนและเพื่อนร่วมงาน
  - (6) พูดคุยถึงเทคนิคการทำวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ
- ทัศนคติที่พัฒนาจะขึ้นอยู่กับประเภทของหลักสูตรและนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนสามารถคาดหวังได้ว่าภาษาอังกฤษจะอยู่ที่ระดับ C2 เมื่อผ่านการเรียน 1000 ชั่วโมง

ตาราง 1 ระดับความสามารถในการสื่อสาร 6 ระดับ ของ CEFR

ระดับความสามารถทักษะ ภาษาอังกฤษ 6 ระดับ ของ CEFR	ความสามารถในการสื่อสาร
A1 (EF SET 1 - 30) ผ่านการเรียน 60-80 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถเข้าใจและโต้ตอบในสิ่งที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน รวมถึงสามารถใช้ประโยคพื้นฐานเพื่อสื่อสารถึงความต้องการที่เป็นรูปธรรม 2. สามารถแนะนำตัวเองและคนอื่น สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนบุคคลได้ เช่น สถานที่อยู่อาศัย คนที่รู้จัก และสิ่งของที่มี
A2 (EF SET 31 - 40) ผ่านการเรียน 20 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้บ่อยเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว (เช่น ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลของครอบครัว การซื้อของ ภูมิศาสตร์ ท้องถิ่น การจ้างงาน) 2. สามารถสื่อสารเรื่องที่ยากและเป็นกิจวัตรที่ต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรงและไม่ยุ่งยากเกี่ยวกับสิ่งที่คุ้นเคยหรือทำเป็นประจำ 3. สามารถอธิบายประวัติของตัวเองอย่างง่าย สภาพแวดล้อมขณะที่พูดและเรื่องที่ต้องโต้ตอบทันที
B1 ระดับกลาง (EF SET 41 - 50) ชั่วโมงเรียน 400 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถเข้าใจจุดประสงค์หลักของที่คุ้นเคยที่ต้องพบ บ่อยครั้งในที่ทำงาน โรงเรียน การเดินทางพักผ่อน เป็นต้น 2. สามารถรับมือกับสถานการณ์ส่วนใหญ่ที่อาจเกิดขึ้นขณะเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ 3. สามารถสื่อสารโดยเชื่อมโยงหัวข้อที่คุ้นเคยหรือหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับความสนใจส่วนบุคคล 4. อธิบายประสบการณ์และเหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง ความทะเยอทะยาน และการให้เหตุผลเบื้องต้น รวมทั้งสามารถอธิบายเกี่ยวกับความคิดเห็นและแผนการ
B2 ระดับกลางสูง (EF SET 51 - 60) ผ่านการเรียน 600 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจจุดประสงค์ของประเด็นที่มีความซับซ้อนทั้งรูปธรรมและนามธรรม รวมถึงการพูดคุยเชิงเทคนิคในเรื่องที่มีความเชี่ยวชาญ 2. สามารถโต้ตอบอย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติโต้ตอบกับผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษาได้โดยไม่มีความเคร่งเครียด 3. สามารถสร้างถ้อยคำที่ชัดเจนและมีความละเอียดในหัวข้อที่หลากหลาย อธิบายมุมมองเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะที่มีความได้เปรียบและเสียเปรียบ

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับความสามารถทักษะ ภาษาอังกฤษ 6 ระดับ ของ CEFR	ความสามารถในการสื่อสาร
C1 ระดับสูง (EF SET 61 - 70) ชั่วโมงเรียน 800 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> เข้าใจความต้องการที่หลากหลาย ข้อความที่ยาวขึ้น และ ตระหนักถึงความหมายโดยนัย สามารถแสดงความคิดได้อย่างคล่องแคล่วและเป็น ธรรมชาติโดยไม่ใช้เวลามากนัก สามารถใช้ภาษาได้อย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพสำหรับการ สื่อสารในระดับสังคม วิชาการและด้านอาชีพ สามารถสร้างถ้อยคำที่ชัดเจน มีโครงสร้างดี ให้รายละเอียด เกี่ยวกับเรื่องที่ซับซ้อน ใช้แบบแผนการสื่อสาร คำเชื่อมและ การเชื่อมโยงความ
C2 ระดับชำนาญ (EF SET 71 - 100) ชั่วโมงเรียน 1000 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> สามารถสรุปคำพูดและข้อความจากแหล่งที่มาต่าง ๆ สร้าง ข้อโต้แย้งและใช้ในการนำเสนอที่สอดคล้องกัน สามารถแสดงออกและสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่วและแม่นยำมาก รวมถึง สามารถแยกแยะความหมายที่ใกล้เคียงกันของสถานการณ์ ที่มีความซับซ้อน

Heaton (1997) ได้กล่าวถึงแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 4 ด้าน ดังนี้

ตาราง 2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมิน	ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		
	3	2	1
1. ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยค ถูกต้องเหมาะสมมี ข้อผิดพลาดไม่เกิน 1 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยค ถูกต้องเหมาะสมมี ข้อผิดพลาด 2-3 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยค ถูกต้องเหมาะสมมี ข้อผิดพลาด 4 แห่ง ขึ้นไป

ตาราง 2 (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		
	3	2	1
2. ความคล่องแคล่ว	พูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างต่อเนื่อง คำเลื่องดูคำเป็นบางครั้ง	การพูดสื่อสารบางส่วนค่อนข้างราบรื่นมีการซ้ำเรื่องดูคำหลายครั้ง พูดไม่ปะติดปะต่อเป็นบางครั้งแต่สื่อความหมายให้เข้าใจได้	จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการพูดอย่างมาก คำเลื่องดูคำศัพท์ที่ต้องการบ่อยๆ การสื่อสารค่อนข้างหยุดชะงักและไม่ปะติดปะต่อใช้สำนวนได้อย่างจำกัด
3. การจัดเรียงเนื้อหา	พูดได้ตรงประเด็น มีการเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้องครบคลุม มีใจความหลัก ใจความรองและการยกตัวอย่างให้เข้าใจง่าย	พูดได้ตรงประเด็น มีการเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้องครบคลุม มีใจความหลัก ใจความรองและการยกตัวอย่างให้เข้าใจได้	พูดไม่ตรงประเด็น ลำดับเนื้อหาไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
4. การใช้สื่อประกอบการนำเสนอ	มีการใช้สื่อประกอบช่วยให้การอธิบายได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา ทำให้การนำเสนอน่าสนใจ	มีการใช้สื่อประกอบในการนำเสนอ เป็นบางครั้งบางคราว แต่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	ไม่มีการใช้สื่อประกอบหรือไม่ใช้เลย

จากเกณฑ์การประเมินที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนสามารถทำการประเมินได้หลายวิธีทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การประเมินผลตามสภาพจริงและการปรับเกณฑ์การให้คะแนนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดหรือเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารที่นิยมออกแบบการประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษโดยมีองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกันและปรับองค์ประกอบให้สอดคล้องกับผู้เรียนได้แก่ ความถูกต้องในการใช้ภาษา การออกเสียง โครงสร้างภาษาหรือหลักไวยากรณ์ ความเหมาะสมคำศัพท์และความคล่องในการใช้ภาษาดังนั้นเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดจึงมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทราบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายมิติและได้ประยุกต์และปรับเปลี่ยนเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดดังกล่าวข้างต้นเพื่อความเหมาะสมกับจุดประสงค์และกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ได้สังเคราะห์เป็นตารางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 การสังเคราะห์แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมิน	Heaton, J.B. (1997)	CEFR	สรุปการสังเคราะห์ (ผู้วิจัย)
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคถูกต้องและเหมาะสมมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 1 แห่ง	ใช้โครงสร้างภาษาที่ซับซ้อนต่อเนื่องได้	1. ใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้องเหมาะสม มีจุดผิดพลาดน้อยมาก
ความคล่องแคล่ว	พูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างต่อเนื่อง ขำเลียดูค่าเป็นบางครั้ง	พูดอย่างเป็นธรรมชาติ ยาว ต่อเนื่อง	พูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ดีเยี่ยม
การจัดลำดับของเนื้อหา	พูดได้ตรงประเด็น มีการลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้องครอบคลุมมีใจความหลักใจความรอง และการยกตัวอย่างให้เข้าใจได้ง่าย	พูดตรงเนื้อหา สั้น กระชับ	พูดได้ตรงประเด็น สั้นกระชับได้ใจความ
ความสำเร็จของภาระงาน			ภาระงานสมบูรณ์ครบทุกองค์ประกอบ ทันเวลากำหนด
การออกเสียงสำเนียง			ออกเสียงหนักเบาได้ถูกต้อง

ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดัดแปลงจากเกณฑ์ประเมินทักษะการพูดของ (Heaton, 1997) และ CEFR จากการศึกษาลักษณะเกณฑ์ต่างๆ และนำมาปรับให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนและกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเห็นว่าเกณฑ์ มีความสอดคล้องกับระดับชั้นของผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมายของผู้วิจัย ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ความถูกต้อง 2) ความคล่องแคล่ว 3) ความสำเร็จของภาระงาน 4) การออกเสียงและสำเนียง

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

2.3.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ได้มีนักการศึกษาให้คำความหมายและคำจำกัดความของกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ไว้ดังต่อไปนี้ Prabhu (1987) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้จากข้อมูลที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ ผ่านกระบวนการคิด ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุมดูแลกระบวนการสอน (Willis, 1996) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบ Task-Based Learning คือการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อทำชิ้นงานให้สำเร็จ Willis ได้นำเสนอชิ้นงานไว้ 6 แบบ คือแบบ Listing, ordering and Sorting, Comparing, Problem Solving, Sharing personal experience และ Creative Tasks Todd (2001) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้คือ ชิ้นงานที่เน้นการสื่อความหมาย มีปัญหาในการสื่อความหมายให้แก้ไข มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริง สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ไม่มีรูปแบบภาษาที่เตรียมไว้ มีโอกาสใช้ภาษามาก เกี่ยวเนื่องกับประเด็นที่น่าสนใจ Richard (2004) ได้ให้ความหมายของ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ว่าเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำชิ้นงานที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์แบบต่างๆ ในห้องเรียน เพราะการทำชิ้นงานให้เสร็จสมบูรณ์ชิ้นหนึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการหลายแบบในห้องเรียน เช่นการมีปฏิสัมพันธ์ การหาความหมาย ฯลฯ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพ Nunan (2004) กล่าวว่า คือ กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านชิ้นงาน ที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ ใช้ภาษา ผลิตภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้เรียนทำความเข้าใจกับชิ้นงานและใช้ภาษาสื่อความหมายเพื่อที่จะได้บรรลุวัตถุประสงค์ของชิ้นงาน เมื่อผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของชิ้นงาน ผู้เรียนจะได้มาซึ่งผลงาน (outcome) ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนทำงานชิ้นอื่นต่อไป วิธีสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานมากกว่าตัวภาษา หรือเป็นวิธีสอนที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษาเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์และหรือมีผลงาน อรุณี วิริยะจิตรา (2555) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เป็นหลักสูตรประมวลวิชาชิ้นงาน (Task-Based Learning) เป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยการทำชิ้นงาน (task) การเรียนการสอนแบบเน้นชิ้นงานที่นำมาใช้มี 2 ลักษณะใหญ่ๆด้วยกันคือ การทำชิ้นงานในการเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมาย มากกว่าการเรียนรู้รูปแบบภาษา และการทำชิ้นงานในการเรียนรู้รูปแบบภาษา

จากที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปความหมายได้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติชิ้นงาน Task ผ่านกระบวนการคิด มีการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ออกแบบชิ้นงานทำภาระงาน พูดภาษาอังกฤษสื่อสารภายในกลุ่มและรายงานผลงาน ชิ้นงานและภาระงานที่สำเร็จ ให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้เรียนทำความเข้าใจกับชิ้นงานและใช้ภาษาสื่อความหมายเพื่อที่จะได้บรรลุวัตถุประสงค์ของชิ้นงาน เมื่อผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของชิ้นงาน ผู้เรียนจะได้มาซึ่งผลงาน (outcome) ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนทำงานชิ้นอื่นต่อไป ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมได้หลากหลายให้เหมาะสมกับบริบท เนื้อหาความสามารถของผู้เรียน

2.3.2 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

มีผู้รู้ นักวิจัย นักวิชาการ ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้ พรอาบุ (Prabhu, 1987) ได้กำหนดขั้นตอนการทำภาระงานไว้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Pre-task) และ 2. ขั้นตอนการทำภาระงาน (Task) พรอาบุ ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมภาระงานออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap activity) 2) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion gap activity) 3) กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ (Reasoning gap activity) การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) จะเน้นให้นักเรียนใช้ ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เพื่อให้ นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น การประเมินชิ้นงานแบบ Task-Based Learning จะเน้นการทำชิ้นงานให้สมบูรณ์มากกว่าการใช้ภาษาให้ถูกต้อง โดยมีหลักการการสอนดังต่อไปนี้ โดยครูผู้สอนบอกจุดประสงค์ของงานที่สั่งให้ชัดเจน สาธิต/ยกตัวอย่าง ให้นักเรียนดูก่อนจะสั่งงานให้พวกเขาทำงาน (Pre-task) ครูจะแยกขั้นตอนการทำงานให้เป็นขั้นที่ชัดเจน (แยกย่อยเล็ก ๆ) ให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำงาน ครูจะใช้ภาษาอะไรก็ได้ แต่ต้องให้นักเรียนเข้าใจงานที่สั่ง แก่นสิ่งที่นักเรียนพูดผิดให้ถูกต้อง โดยอาจจะพูดใหม่ให้ดูเป็นตัวอย่าง ให้ทำงานที่เป็นจิ๊กซอ (เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจ) นักเรียนต้องได้รับรู้ถึงความสำเร็จในการทำงาน เช่น การให้คะแนน เปิดโอกาสให้นักเรียนออกแบเองว่าจะทำงานอย่างไร

Willis (1996) และ Ellis (1997) ให้หลักการไว้ว่า การที่ชิ้นงานจะเสริมสร้างการเรียนรู้ชิ้นงานต้องประกอบด้วย 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ คือ Pre-task, Task Cycle และ Language focus

ขั้นที่ 1 เตรียม Pre-task ผู้เรียนจะได้รับการนำเข้าสู่บทเรียน วิธีการนำเข้าสู่บทเรียน อาจให้ผู้เรียนทบทวนคำศัพท์หรือวลีหรือนำเสนอคำใหม่ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนทำชิ้นงานนั้นๆ ได้ อาจมีกิจกรรมสั้นๆ ให้ผู้เรียนทำในขั้น Pre-task จากนั้นจะมีการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการทำชิ้นงาน ในขั้นนี้อาจมีการเปิดเทปปรึกษากันของกลุ่มอื่นๆที่กำลังจะทำกิจกรรมนี้ แต่ Willis บอกว่าการทำเช่นนั้นอาจไม่จำเป็นเพราะทำให้ผู้เรียนรู้คำตอบของชิ้นงาน ขาดแรงจูงใจในการทำชิ้นงาน ช่วงการทำ pre-task ไม่ควรยาวนาน กิจกรรมที่อาจทำในช่วง Pre-task มีเช่น Classifying words and phrases, Odd one out, Matching Phrase to Picture, Memory Challenge, Brainstorming and Mind map ฯลฯ

ขั้นที่ 2 Task- Cycle หรือ During task มี 3 ขั้นตอนคือ ขั้น Task, Planning และ Report ขั้น Task ผู้เรียนจะฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน ในขั้นนี้จะเป็นเรื่องการสื่อความหมายในเวลาที่เหมาะสม ดังนั้นจึงไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก ขั้น Planning เป็นขั้นให้เวลาแก่ผู้เรียนวางแผนนำเสนอผลงาน ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้องในการนำเสนอชิ้นงาน เป็นการทำงานกลุ่มร่วมกับครูผู้สอน ขั้นนี้เป็นขั้นพัฒนาภาษา ดังนั้นจึงเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดของ Task-cycle ขั้น Report เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องคิดถึงรูปแบบของภาษาและความหมายทั้งในความแม่นยำของภาษาและความคล่องในการใช้ภาษา ผู้เรียนมีความภูมิใจที่ได้ใช้ภาษานำเสนอตนเอง เป็นช่วงเวลาให้ผู้เรียนจะได้ฟังหรืออ่านสิ่งที่พวกเขาได้ทำ ซึ่งเป็นช่วงของผู้เรียนจะได้รับข้อมูลทางภาษาเพิ่มขึ้นด้วยบทบาทของครูในแต่ละขั้นจะไม่เหมือนกัน ในขั้น Task ครูผู้สอนจะสนับสนุนให้ผู้เรียนทำงานอย่างมีอิสระ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของชิ้นงาน ในขั้น Planning ผู้สอนจะช่วยในเรื่อง

ภาษา ช่วยเตรียมผู้เรียนให้รวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอต่อเพื่อนๆในชั้น และในช่วง Report ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นประธานในการรับฟังเสนอชิ้นงาน

ขั้นที่ 3 เน้นหลักภาษาและการฝึกปฏิบัติ (Language focus) มี 2 ขั้นตอน คือ ในขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และ ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ในขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) จะให้ผู้เรียนสะท้อนความเห็นของตนเกี่ยวกับการทำงานของตนใน Task-Cycle ส่วนในขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจของ รูปแบบภาษาในชิ้นงาน เพื่อผู้เรียนจะได้จำคำ วลี รูปแบบภาษาและอาจให้โอกาสผู้เรียนเสนอชิ้นงานที่ทำอีกครั้ง ในขั้น Task-Cycle เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ผู้สอนอาจไม่ใช้ขั้นตอน Pre-task และ Language focus ในการการสอนโดยใช้กิจกรรมภาระงาน (Task-Based Learning) ก็ได้ แต่การไม่ทำ 2 ขั้นตอนนั้นอาจทำให้การทำชิ้นงานไม่ประสบความสำเร็จ เพราะผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ภาษาเท่าที่ควร Ellis (1997)

จากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน ผู้วิจัยเลือกใช้แนวความคิดของ วิลลิส Willis (1996) นำมาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดตัดสินใจเลือกภาระงานด้วยตัวเอง และช่วยกันลงมือทำกิจกรรมภาระงานให้สำเร็จลุล่วง โดยมีครูเป็นคนกำกับดูแล ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ สนับสนุนให้ทำภาระงานให้สำเร็จ ตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตน ได้ฝึกการใช้ภาษาให้เกิดความคุ้นเคย กล้าหาญและมั่นใจยิ่งขึ้นจากการพูดรายงานและนำเสนอผลงาน

2.3.3 ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน

ไบเกต (Bygate, 2001) กล่าวถึงความสำคัญของภาระงานไว้ว่า การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาเป้าหมายของผู้เรียน ในประเภทของภาระงานที่แตกต่างกันออกไปช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายสื่อสารได้อย่างมีความหมาย สามารถสรุปได้เป็นข้อๆ ดังต่อไปนี้ 1) ผู้เรียนสามารถใช้รูปแบบภาษาใดๆ ก็ได้ในการสื่อความหมาย ไม่เหมือนการเรียนการสอนแบบ PPP 2) ผู้เรียนได้พบ ได้ทำชิ้นงานตามแนวทางที่ตนต้องการทำ ไม่มีข้อจำกัดในความคิด 3) ผู้เรียนทำหน้าที่ส่งสารและรับสาร 4) การเรียนรู้รูปแบบภาษาเกิดจากความต้องการของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-based Learning) คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับชิ้นงาน ผู้เรียนนำความรู้ภาษาเป้าหมายไปทำชิ้นงานให้สำเร็จลุล่วง มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกันในกลุ่มโดยการร่วมกันสืบค้นหาความรู้เพิ่มเติม ร่วมกันวางแผนนำเสนอผลงานงาน ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แนวทางการสอนเน้นภาระงานของ Willis (1996) ซึ่งกระบวนการและขั้นตอนที่สามารถนำไปปรับใช้กับเนื้อหาสาระ ออกแบบให้เหมาะสมกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอของผู้เรียน สร้างแผนการสอน และเครื่องมือเก็บข้อมูล การวัดและประเมินผล

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เจตคติมีบทบาทต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะเรียนภาษาได้ดีขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษาด้วย คราเชน (Krashen, 1982) ได้กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษามีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ไม่ขึ้นต่อกันและกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจจะมีความถนัดต่ำและมีเจตคติที่ดีหรือมีความถนัดสูงแต่มีเจตคติในทางลบ ซึ่งเจตคตินั้นไม่ว่าจะเป็นประเทศใดก็มีส่วนร่วมในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งนั้นเพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็น เหมือนเจ้าของภาษาแต่มีความเห็นว่าเป็นภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น ทำให้ได้รับรู้ แนวคิดใหม่ๆ วิธีการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ให้เป็นประโยชน์ในการทำงาน ดังนั้น เจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน นอกจากนี้ โคลน (Krashen, 1982) อธิบายว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองนั้นๆ จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

2.4.1 ความหมายของเจตคติ

ทัศนคติ (Attitude) สิ่งหนึ่งที่เป็นตัวโน้มนำพฤติกรรมของบุคคล จึงนับว่ามีอิทธิพลต่อชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก คำว่า “Attitude” เดิมใช้คำว่า “ทัศนคติ” ต่อมาเปลี่ยนเป็น “เจตคติ” ซึ่งปัจจุบันใช้ว่า “เจตคติ” และตามพจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของคนเราที่มีความเห็นต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว ในด้านความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งต่างๆ (ดวงเนตร เขยประเสริฐ, 2551 อ้างถึงใน นพรัฐ จำปาเทศ, 2542) ชัตติยา กรรณสูตร (2516) ให้ความหมายเจตคติไว้ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นหรือการแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม สุขุม จันทรเอน และสุรางค์ จันทรเอน (2520) ให้ความหมายเจตคติ คือความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึกหรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ สงวนศรี วิรัชชัย (2527) ให้ความหมายเจตคติ คือสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ คอลลิน (1970) ให้ความหมายเจตคติ คือการที่บุคคลตัดสินในสิ่งต่างๆ ว่าดี-ไม่ดี เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้-ยอมรับไม่ได้ Rokeach (1970) ให้ความหมายเจตคติ คือการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใดผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ Belkin และHkydell (1979) ให้ความหมายเจตคติ คือแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนอง ในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและคงที่

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปความหมายได้ว่า เจตคติ หมายถึงความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ อันเนื่องมาจากความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พพอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ เป็น

ตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิริยาตอบสนอง ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางใด ทิศทางหนึ่งทั้งบวกและทางลบ

2.4.2 การวัดเจตคติ

การวัดเจตคติ สามารถทำได้โดยการสังเกต การพยากรณ์การแสดงออก คำพูด การกระทำหรือพฤติกรรมภายนอก และการสัมภาษณ์ การวัดเจตคติแบ่งเป็น เป็นการวัดเจตคติโดยตรง

1. ใช้แบบทดสอบวัดเจตคติโดยตรง ซึ่งมักเรียกกันว่า “มาตราส่วนวัดเจตคติ” (Attitude Scales) ที่นิยมใช้กันแพร่หลาย คือ แบบทดสอบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (The Likert Techniques) และแบบทดสอบทางเจตคติของเธอร์สตัน (The Thustone Method)

1.1 แบบทดสอบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (The Likert Techniques) วิธีที่นิยมกันมากที่สุด คือ วิธีการใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และแต่ละฉบับจะมีค่าเป็นตัวเลข คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

1.2 แบบทดสอบทางเจตคติของเธอร์สตัน (The Thustone Method) เป็นมาตราส่วน 11 อันดับ ตั้งแต่ความรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด ไปจนถึง ไม่พึงพอใจมากที่สุด แต่ละอันดับจะมีค่า 11 เป็นตัวเลข คือ เห็นด้วยมากที่สุดได้ 11 คะแนน รองลงไปก็ 10, 9, 8, 7, 6 ความเห็นกลางๆ ได้ 5 ต่อลงไปเป็น 4, 3, 2, 1 และไม่เห็นด้วยมากที่สุดได้ 0

2. วิธีการประเมินแบบมาตราส่วน (Method of Sum mated Rating) วิธีนี้สร้างขึ้นโดยลิเคิร์ต (Likert, 1932) วิธีการประเมินบนมาตราส่วนของลิเคิร์ตนี้ แบบสอบถามจะประกอบด้วย ข้อความต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นของเจตคติที่ต้องการศึกษา แต่ละข้อความมีมาตราส่วนประกอบ แบ่งความรู้สึกออกเป็น 5 ช่วง เท่ากัน คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตั้งแต่ 1-5 ค่า 1-2 เป็นเจตคติที่มีทิศทางลบ โดยค่า 1 เป็นระดับความรู้สึกสูงที่สุด ค่า 2 เป็นระดับความรู้สึกรองลงมา สำหรับค่า 3 เป็นระดับความรู้สึกที่ก้ำกึ่งระหว่างเจตคติทางบวกและทางลบ ส่วนค่า 4 และ 5 เป็นเจตคติทางบวก โดยค่า 5 เป็นระดับความรู้สึกสูงที่สุด และค่า 4 เป็นระดับความรู้สึกรองลงมา หลังจากสร้างแบบสอบถามที่มีข้อความจำนวนมากพอควรนำแบบสอบถามไปใช้กับคนกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายกับคนในกลุ่มตัวอย่างที่ผู้สร้างต้องการวัดเจตคติ หลังจากนั้นคัดเลือกข้อความที่แจ่มชัด ไม่คลุมเครือ มีค่าอำนาจจำแนกเหมาะสมไปใช้แบบสอบถามจริง โดยข้อความที่นำมาใช้จริง ควรมีเนื้อความที่แสดงเจตคติทั้งด้านบวกและด้านลบจำนวนใกล้เคียงกัน (ดวงแข จงเจริญ, 2540)

3. วิธีการวัดโดยใช้ความหมายแฝงคุณศัพท์ (Semantic Differential Method) ซึ่งวิธีการนี้

ออสกู๊ดและคนอื่นๆ (Osgood and others, 1995) เป็นผู้สร้างขึ้น ทำการคัดเลือกคำหรือข้อความที่ต้องวัดเจตคติโดยการเลือกคำคุณศัพท์หรือเป็นวลีที่ตรงข้ามกันเป็นจำนวนคู่ให้มากๆ คำที่คัดเลือกมานั้นต้องมีความหมายสอดคล้องกันกับคำหรือข้อความที่จะต้องการวัดเจตคติ การกำหนดช่วงมาตราและการกำหนดคะแนนโดยทั่วไปกำหนดเป็น 7 ช่วง โดยกำหนดให้มีค่าเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามาก จากนั้นนำแบบสอบถามวัดเจตคติที่สร้างขึ้นไปใช้กับบุคคลที่ต้องการวัด โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายบนช่วงมาตราตามความรู้สึกของผู้ตอบบน

คำคุณศัพท์หรือวลีแต่ละคู่ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าวิธีการวัดเจตคตินั้นมีหลายวิธีซึ่งในแต่ละวิธีนั้นมีขั้นตอนและวิธีการในการวัดแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับการวัดเจตคตินั้นใช้กับบุคคลและสถานการณ์ใด เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการวัดเจตคติสามารถทำได้หลายวิธีทั้งการสังเกต การพยากรณ์การแสดงออก คำพูด การกระทำหรือพฤติกรรมภายนอก และการสัมภาษณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดเจตคติโดยได้ปรับใช้ลักษณะแบบสอบถามวัดเจตคติของลิเคิร์ต (The Likert Technique) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศดังนี้ บัญชา ออยู่ยง (2551) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติของนักเรียนสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อุไรวรรณ แซ่อ่อง (2553) ศึกษาผลการใช้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรณู รื่นยุทธ (2553) การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาพบว่า ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กิตติยา พิศุทธางกูร (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษามีการรับรู้ที่ดีต่อกิจกรรมการสื่อสารที่นำมาใช้ในห้องเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการสื่อสารที่ใช้ในห้องเรียนระดับสูงมาก สุขุมาล จันทร์พุดพิงค์ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติมีเจตคติต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นันทนา วิจิตรวาริช (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 36 คนในชั้นเรียนปกติ เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แผนการ

สอน สื่อการสอน การสัมภาษณ์ และบันทึกหลังการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์ และบันทึกหลังการสอน พบว่า มีปัจจัยสำคัญบางประการส่งผลต่อความสำเร็จของการใช้ วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ได้แก่ (1) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน (2) การส่งเสริม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ (3) ข้อจำกัดของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

มีงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเน้นการพูดที่ น่าสนใจ ดังต่อไปนี้ (Ahangari & Abdi, 2011) อังการี และแอบดี (2554) ศึกษาผลของการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ภาระงานเน้นกลยุทธ์การวางแผนในช่วงเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาทักษะการ การพูดที่ซับซ้อนและความถูกต้องกับนักเรียนชาวอิหร่าน 40 คน ที่เรียนหลักสูตรการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยที่ประเทศอิหร่าน ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมภาระงานนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนในฐานะครูมีทัศนคติที่ดีและประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาระ งานในห้องเรียน

Aljarf (2007) แอลจาฟ (2550) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาระงานเพื่อพัฒนา นักเรียนหญิงที่วิทยาลัยในซาอุดีอาระเบีย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ คล่องมากขึ้น โดยใช้ไวยากรณ์และการออกเสียง เนื่องจากประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เน้น ภาระงาน Murad (2009) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ของนักเรียนประถมศึกษาชาวปาเลสไตน์และศึกษาเจตคติของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรม การเรียนรู้เน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นผู้เรียนมีเจตคติที่ ดีต่อภาษาอังกฤษดีขึ้น (Al Nashash & Al Makhzoomi, 2006) ออล นาซาส และ ออล มักซุมิ (2550) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาระงานต่อทักษะการพูดและการเขียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาที่ประเทศจอร์แดน ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานสามารถเพิ่มพูน ทักษะการส่งสารทั้งการพูดและการเขียน Suxiang (2007) ซูซิง 2551 ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการ เรียนรู้ภาระงานร่วมกับการเรียนออนไลน์กับนักเรียนชาวจีนในมหาวิทยาลัย ผู้เรียนไม่ได้เรียนสาขา ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน ผลการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการเรียน ภาษาอังกฤษสูงขึ้นทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

โดยรวมแล้ว การวิจัยส่วนใหญ่ของ กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานระบุว่าเป็นการเรียนรู้ โอกาสทางเลือกสำหรับการเรียนรู้ภาษาทั้งนักเรียนและครูผู้สอน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้เน้นภาระงาน ได้พัฒนาทักษะทางภาษาให้ผู้เรียนภาษาทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสื่อเรียนรู้ จริงจากนอกห้องเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาและเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ในแนวกว้าง กิจกรรม การเรียนรู้เน้นภาระงาน ยังอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในห้องเรียนอย่างแท้จริงและสนับสนุน ให้นักเรียนพัฒนาและรวบรวมประสบการณ์รูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย กิจกรรมการเรียนรู้เน้น ภาระงาน ยังอนุญาตให้มีกิจกรรมที่ช่วยตรวจสอบประสิทธิภาพของทั้งครูและนักเรียน อย่างไรก็ตาม การศึกษาก่อนหน้านี้ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าความสามารถของนักเรียนในการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ มาก ซึ่งอาจบอกเป็นนัยว่าพวกเขาใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานกับผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มี ความสามารถในระดับหนึ่ง

ในกรณีของการศึกษาปัจจุบัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มาจากพื้นที่ด้อยโอกาส ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของพวกเขามีจำกัดมาก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะตรวจสอบว่า กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานสามารถช่วยปรับปรุงความสามารถในการพูดของนักเรียนในกรณีของการศึกษานี้ได้หรือไม่ ด้วยหลักการดังกล่าวของกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานและการศึกษาก่อนหน้านี้ นักวิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเพิ่มพูนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน Task-based Learning ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษเรียนรู้และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการพูด งานวิจัยนี้เน้นการใช้งานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมปลาย ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) Hamouda (2013) ปัญหามากมายในทักษะการพูด เนื่องจากสถานศึกษามักจะเน้นการสอนไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่าน นอกจากนี้ ครูเองไม่ได้ให้ความสำคัญกับทักษะการพูดมากนัก (Hamouda, 2013) สำหรับผู้เรียน มักจะพบปัญหาต่างๆ ในระหว่างการฝึกทักษะการพูด ปัญหาดังกล่าวมีดังนี้ ความสับสนและกลัวที่จะทำผิดพลาด นักเรียนไม่ได้รับการสอนให้พูดอย่างถูกต้องที่โรงเรียน มีปัญหาในการออกเสียงคำที่ยาก และรู้คำศัพท์น้อยลง ผู้เรียนควรฝึกพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในและนอกห้องเรียน และใช้โซเชียลมีเดียสมัยใหม่เพื่อสื่อสารความรู้สึกและความต้องการ

ปัญหาที่พบจากการสังเกตชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) คือ นักเรียนขาดทักษะในการสื่อสาร กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถพูดเนื้อหาของบทเรียนหรือสื่อเป็นภาษาอังกฤษได้ จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่สนใจพูดภาษาอังกฤษหรือเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อถามคำถามทั้งในและนอกห้องเรียน นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ปัญหานี้จึงถือเป็นปัญหาสำคัญสำหรับครูในการหาวิธีจัดการการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญมากสำหรับผู้เรียนไทยแลนด์ 4.0 และศตวรรษที่ 21

จากการสนทนากับครูสอนภาษาอังกฤษคนอื่นๆ ในโรงเรียนใกล้เคียง พบว่าพวกเขาประสบปัญหาที่คล้ายกัน นั่นคือ ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารทั้งในและนอกห้องเรียนได้ ภูมิหลังของผู้เรียนมีฐานะยากจนและด้อยโอกาส และพวกเขาไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้การสื่อสารภาษาอังกฤษของพวกเขายู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ ครูมีแนวโน้มที่จะสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเนื่องจากนโยบายของโรงเรียนที่บังคับให้พวกเขาช่วยนักเรียนที่เก่งไวยากรณ์เพื่อสอบระดับชาติของประเทศไทย เพื่อสนับสนุนสถานการณ์นี้ (Ruso, 2007) อ้างว่าการสอนไวยากรณ์ของครูเท่านั้นและไม่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมักสร้างความประทับใจให้กับนักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ หากไม่มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ใด ๆ ดังที่ Oxford (1990) และ Richards (1990) เคยเถียงกัน นักเรียนมักขาดโอกาสในการเรียนรู้และใช้ทักษะการพูด จากปัญหาที่ระบุ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องตรวจสอบว่าวิธีการสอนแบบใหม่ เช่น TBLT สามารถช่วยนักเรียนพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้หรือไม่

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่จำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ พวกเขาจะต้องพูดภาษาอังกฤษได้คล่องเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาต่อและการทำงานในอนาคต การ

วิจัย TBL เกี่ยวกับการพูดและกิจกรรมการสอนที่เน้นการเรียนรู้ตามงานเป็นวิธีการสอนทางเลือกอีกวิธีหนึ่ง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่เรียบง่ายในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ตระหนักถึงความสำคัญ เพิ่มความมั่นใจ และสร้างทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้วิธีพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้พวกเขาสามารถสื่อสารและนำไปใช้ในอนาคตได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้ นักเรียนจะมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (เกรด 11) โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามภาระงาน จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนให้มีโอกาสนำภาษาของตนไปประยุกต์ใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ การทำงาน และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานและเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การจัดการกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตอำเภอธวัชบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษ (เพิ่มเติม) ในภาคเรียนเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียนห้อง 5/1 จำนวน 15 คน ห้อง 5/2 จำนวน 9 คน และห้อง 5/3 จำนวน 27 คน รวม 51 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในเขตอำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 27 คนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 32204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาประกอบด้วย

- 1) ตัวแปรต้น คือ จัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2) ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1.4 ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ 20 คาบ

3.1.5 รูปแบบการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group pretest-posttest design)

ตาราง 4 รูปแบบการทดลองของการวิจัย

T1	X	T2
----	---	----

T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

X หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

3.1.6 การออกแบบวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ออกแบบการวิจัยเป็นกรณีศึกษา (Case Study) ใช้กับนักเรียนกลุ่มเดียว (one group pretest-posttest design) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนธวัชบุรีวิทยาคม อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) และศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากการดำเนินการเรียนการสอนสิ้นสุด

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและออกแบบแผนการสอน โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1) ศึกษาหลักสูตรการสอนและวิเคราะห์ตัวชี้วัดและกำหนดเนื้อหาภาษาอังกฤษในกระบวนการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม อ 32204 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการสอน 2) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ขั้นตอนและลักษณะของการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ที่สามารถพัฒนาทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง 3) ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนแบบเน้นภาระงานและแบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1. แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนรู้เน้นภาระงาน 2. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 3. แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการสอนของครู 4. แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 5. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ เพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.3.1.1 แผนจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน

แผนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อควบคุมความตรงของเนื้อหา มีรายละเอียดการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือดังต่อไปนี้ ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวกับการสอนโดยเน้นภาระงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื้อหาที่จะสอน คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับ สาระสำคัญและหลักการ เนื้อหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการสอนพูดตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น สร้างแผนจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์และถูกต้อง นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงและจัดทำแผนการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 5 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง (หัวข้อ)	จำนวนชั่วโมง
ปฐมนิเทศ (Orientation) /แบบสำรวจหัวข้อกิจกรรมภาระงาน		1
ทำแบบทดสอบก่อนเรียน		1
1	1. Cooking: My recipe	4
2	2. Selling things	4
3	3. Take a tour	4
4	4. Direction	4
ทำแบบทดสอบหลังเรียน		1
ทำแบบสอบถามเจตคติ และแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง		1
รวม		20

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.3.2.1 แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาสาระสำคัญจากตำรา หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ สร้างแบบทดสอบวัดผลการพูดภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหา สาระสำคัญ วิชาภาษาอังกฤษ และเอกสารการเรียนรู้ตามคำอธิบายรายวิชา แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็น แบบทดสอบวัดผลทางตรง คือ การพูดปากเปล่า (Oral Test) ซึ่งผู้วิจัยให้ผู้เรียนพูดตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ จำนวน 4 สถานการณ์ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมก่อนนำไปใช้สอบจริง แล้วนำความคิดเห็นของอาจารย์ไปปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถ นำแบบทดสอบที่ผ่านความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาไปทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยนำผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 สร้างแบบทดสอบที่มีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.3.2.2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา เอกสารคู่มือการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ แล้วนำมาวิเคราะห์ส่วนต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งการให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

ตาราง 6 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	1	2	3	4
ความถูกต้องของการออกเสียงและการใช้ภาษา (Accuracy in pronunciation and Grammar)	Fluent errors in pronunciation. The Most utterance contains grammatical errors.	There are few isolated errors in pronunciation. Grammatical errors occur in some utterance	Pronunciation is quite good. Grammatical structures are mostly accurate.	Pronunciation is completely errors free.
ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)	Inappropriate use of language	Use words that may be unsuited to the topic or audience.	Mostly use appropriate language and word choice.	Use appropriate language and word choice concisely.
การออกเสียงและสำเนียง (Pronunciation and Accent)	Pronunciation is lacking and hard to understand; No effort towards a native accent	Pronunciation is okay; No effort towards a native accent	Pronunciation is good; Some effort at accent, but is definitely non-native	Pronunciation is good; good effort at accent
ความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency)	Speech is low and uncertain. Difficult for a listener to understand.	Speech is almost smooth with some hesitation and unevenness.	Speech is mostly smooth but with the little hesitation.	Speech is effortless and smooth with speech that comes close to that of a native speaker.
ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (Task Achievement)	Inadequate answers bearing little or no relation to the task.	Expressing some unclear ideas.	Expressing most ideas clearly and effectively.	Expressing all ideas clearly and effectively.

(สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2556)

ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดัดแปลงจาก เกณฑ์ของ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556) จากการศึกษาลักษณะของเกณฑ์ต่าง ๆ และนำมาปรับให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนหรือกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัย ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ความถูกต้อง 2) ความคล่องแคล่ว 4) การทำงานปฏิบัติให้สำเร็จ และ 5) การออกเสียงและสำเนียง 2) ความเหมาะสม การประเมินทักษะการพูดนั้นผู้วิจัยได้

ประเมินร่วมกับครูผู้สอนรายวิชา ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2 ท่าน เพื่อให้มีความยุติธรรมในการประเมิน ซึ่งผู้ประเมินร่วมมีประสบการณ์ด้านการสอน ภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี

3.3.2.3 แบบบันทึกการสอนของครู (Teacher note)

แบบบันทึกการสอนของครู เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยบันทึกหลังสอน บันทึกผลการจัดกิจกรรมการสอนในแต่ละชั่วโมง รวมไปถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการจัดกิจกรรมด้วย โดยนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม

3.3.2.4 แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมสอนเน้นภาระงาน

แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยศึกษาตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติแล้วสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ที่มีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนตามวิธีของ Likert แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จากนั้นนำแบบวัดเจตคติ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC)

3.3.2.5 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

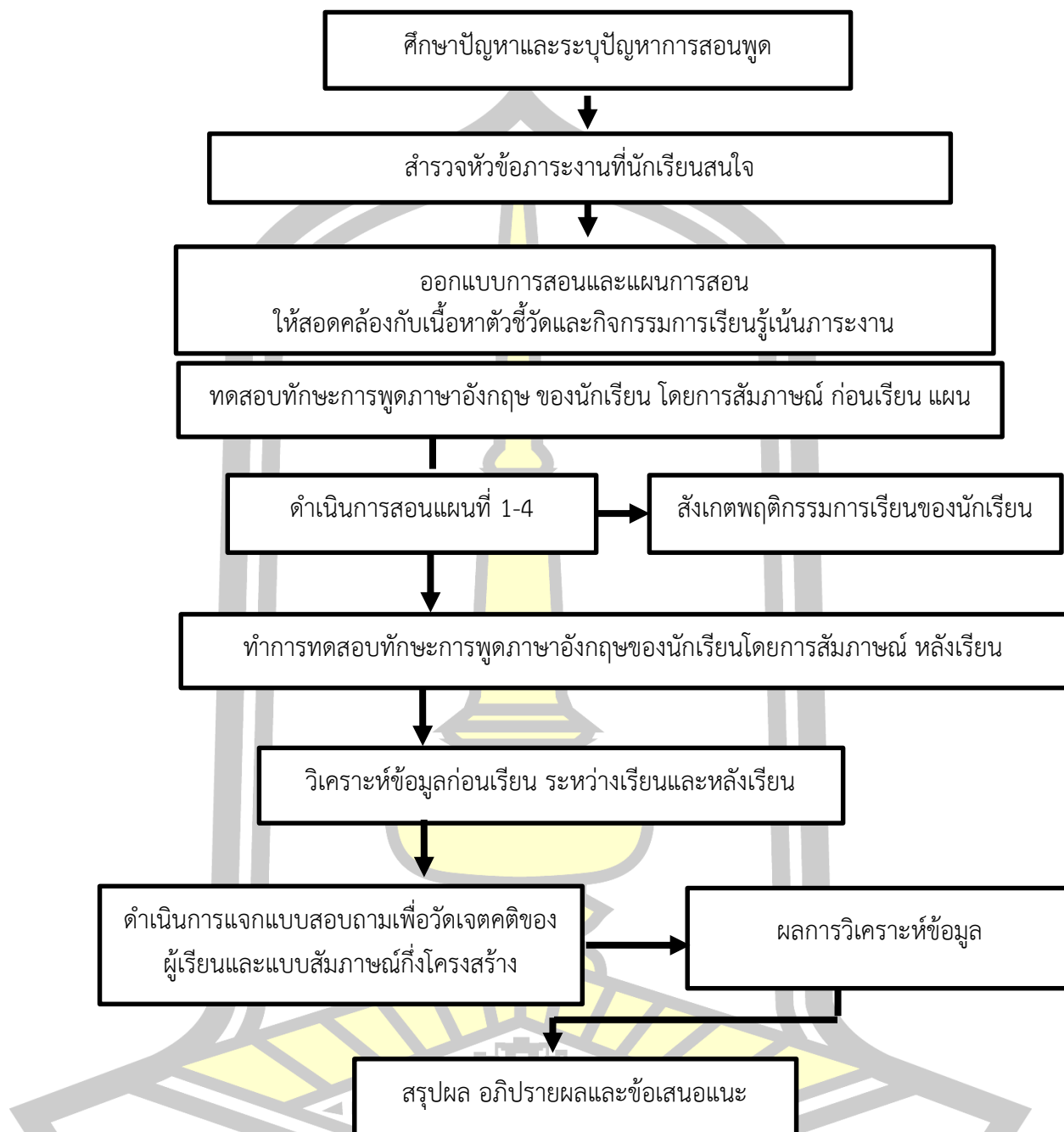
แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี วิธีการสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจาก เอกสารต่างๆ สร้างแบบสัมภาษณ์เป็นแบบคำถามปลายเปิดซึ่งมีการกำหนดข้อคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 5 ข้อ คือ 1. ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้เน้นภาระงานมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร 2. ผู้เรียนชอบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือไม่ อย่างไร 3. บทเรียนชิ้นไหนที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุด บอกเหตุผล 4. ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากเพียงไร และ 5. ผู้เรียนพบปัญหาใดบ้างระหว่างเรียนผ่านการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Willis, 1996) นำแบบสัมภาษณ์ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ได้รับคำแนะนำ นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (ดังแสดงในตารางภาคผนวก จ) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านเกณฑ์จัดทำเป็นแบบฉบับเพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รวมระยะเวลา 20 ชั่วโมง โดย มีการสำรวจหัวข้อที่นักเรียนสนใจเรียนเพื่อการวางแผนการสอน มีการทดสอบ 2 ครั้ง คือ การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมและหลังกิจกรรม โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษอีก 2 ท่าน ร่วมประเมิน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปฏิบัติการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้ซึ่งแต่ละแผนใช้เวลา 5 ชั่วโมง ผู้วิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) แบ่งชั้นการสอนได้ 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 เป็นการเข้ากลุ่มใหญ่มีสมาชิก 5 คนใช้เวลาการสอน 1 ชั่วโมง ขั้นที่ 2 เป็นชั้น Task-Cycle 2 ชั่วโมงและขั้นสุดท้าย เป็นเน้นการใช้ภาษา ใช้เวลา 2 ชั่วโมง นักเรียนทั้งหมดมีเวลาในการเรียนการสอน 20 ชั่วโมง รวม 4 แผน และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างทำกิจกรรมในชั้นเรียนโดยครูผู้สอน ในการทำกิจกรรมช่วง Report แต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะบันทึกการสอน (Teacher Note) โดยสังเกตจากพฤติกรรม ปัญหา อุปสรรคและบรรยากาศโดยรวมของกิจกรรมในแต่ละชั่วโมง หลังจากทำการจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 4 แผนแล้ว ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งสัมภาษณ์นักเรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและนำมาสรุปกิจกรรมการเรียนการสอน รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปผลและอภิปรายผลการจัดกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อให้เห็นภาพรวมของขั้นตอนกระบวนการวิจัยใช้วิธีทำเสนอเป็นภาพไดอะแกรม ในภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบ 1 กระบวนการดำเนินการวิจัย

3.5 การจัดการกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ในด้านข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เรียนก่อนเรียนและหลัง

เรียน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน และแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน และรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์และการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนที่สะท้อนความคิดเห็นในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน จากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีสัมภาษณ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพของคะแนน โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples)
2. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตผู้เรียนโดยใช้บันทึกการสอนและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน ด้วยสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการสอนโดยเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดโดยใช้ค่าแจกแจง t-test แบบ Dependent Samples
3. วิเคราะห์แบบสอบถามวัดเจตคติ ด้วยสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้ ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่า (t-test Dependent Samples) ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่า (t-test Dependent Samples) ผลปรากฏดังตาราง 7

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 7 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของ
นักเรียนรายคน จำนวน 27 คน

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (20)	คะแนนหลังเรียน (20)
1	4.00	13.00
2	5.00	15.00
3	7.00	17.00
4	5.00	11.00
5	4.00	16.00
6	10.00	18.00
7	4.00	16.00
8	7.00	18.00
9	4.00	10.00
10	6.00	12.00
11	8.00	18.00
12	7.00	13.00
13	5.00	10.00
14	9.00	17.00
15	5.00	15.00
16	3.00	13.00
17	7.00	14.00
18	9.00	18.00
19	5.00	11.00
20	8.00	16.00
21	2.00	8.00
22	3.00	9.00
23	6.00	15.00
24	7.00	16.00
25	5.00	12.00
26	3.00	15.00
27	6.00	17.00
รวม	154.00	383.00
คะแนนเฉลี่ย	5.70	14.19
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	2.02	2.93
ร้อยละ	28.5	70.95

จากตาราง 7 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 27 คน เมื่อคะแนนรายคนพบว่าผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	t	p	ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ก่อนทดลอง	27	20	5.70	28.5	2.02	19.50	0.05	น้อย
หลังทดลอง	27	20	14.19	70.95	2.09			มาก

* $p < .05$, $df = 26$ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนมีผลการทดสอบก่อนเรียนโดยรวม เฉลี่ยเท่ากับ 5.70 คิดเป็นร้อยละ 28.5 อยู่ในระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษน้อย ผลการทดสอบหลังเรียนโดยรวม เฉลี่ยเท่ากับ 14.19 คิดเป็นร้อยละ 70.95 อยู่ในระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับมากเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 42.45 เรียน โดยใช้สถิติ ทดสอบค่าที่ (t-test Dependent Samples) ทดลอง ผลปรากฏดังนี้ ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 19.50 แสดงว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงสามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีพัฒนาการสูงขึ้น ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระ

จากประเด็นต่างๆ ที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้น สามารถเห็นภาพได้อย่างชัดเจนว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อย ได้ทำกิจกรรมภาระงานต่างๆ ที่หลากหลาย ในระหว่างการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงาน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ร่วมกันระดมความคิดเห็น ทำกิจกรรมภาระงานในแต่ละบทเรียนได้สำเร็จ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร ร่วมกันคิดวางแผนการทำงาน วางแผนการนำเสนอผลงาน ลงมือทำภาระงานให้สำเร็จและนำเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ นักเรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนาน มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมภาระงาน มีการกำหนดเป้าหมายและขั้นตอนการทำงานอย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจและตระหนักว่าต้องทำอะไร กำลังทำภาระงานอะไร ทำไมต้องทำภาระงานนี้และทำเพื่ออะไร นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนที่เคยขาดความ

มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำ พัฒนาทักษะความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียน

ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพิ่มความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการจัดกิจกรรม การสอนเรียนรู้เน้นภาระงาน ที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นเป็นข้อความ จำนวน 10 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถาม ด้าน บวก 9 ข้อ และด้านลบ 1 ข้อ จากนั้นนำค่า คะแนนจากการประเมินเจตคติที่ได้ มาหาค่าเฉลี่ยและ แปรผลค่าคะแนนเฉลี่ยตามที่กำหนดเกณฑ์ไว้ ผลปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการศึกษาระดับเจตคติของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (N=27)

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ระดับ เจตคติ
ข้อคำถามด้านบวก				
1	การพูดเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็น ต่อข้าพเจ้า	4.15	1.11	ดี
2	การเลือกหัวข้อภาระงานที่ข้าพเจ้าชอบก่อนเรียน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการทำภาระงาน	4.81	0.39	ดี
3	การทำภาระงานแต่ละชิ้นกระตุ้นให้ข้าพเจ้ามีความสนใจในการเรียนรู้ จนสามารถสืบค้นได้ด้วยตนเอง	3.74	1.40	ดี
5	ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการฟังเพื่อนนำเสนอชิ้นงาน	4.11	0.96	ดี
6	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจและกล้าออกไปพูดนำเสนอผลงาน	3.56	1.07	ดี
7	การนำเสนอข้อมูลและชิ้นงานส่งเสริมให้ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.81	1.42	ดี
8	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นเมื่อได้รับคำปรึกษาจากเพื่อนในกลุ่มและออกนำเสนอผลงานบ่อยครั้ง	3.63	1.42	ดี
9	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มจนทำให้ภาระงานเสร็จสมบูรณ์	4.48	0.69	ดี
10.	ทักษะการพูดของข้าพเจ้าเพิ่มขึ้นเมื่อได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมเน้นภาระงาน	3.56	1.37	ดี
ข้อคำถามด้านลบ				
4	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อเข้ากลุ่มลงมือกิจกรรมภาระงาน	2.22	1.31	ดี
รวมเฉลี่ย		4.41	1.11	

จากตาราง 9 พบว่า หลังจากที่ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติเท่ากับ 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.11 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการใช้กิจกรรมเน้นภาระงาน โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสี่ลำดับแรกของข้อคำถามได้ดังนี้ การเลือกหัวข้อภาระงานที่ข้าพเจ้าชอบก่อนเรียน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการทำภาระงาน ($\bar{x} = 4.81$) อันดับสอง ได้แก่ ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มจนทำให้ภาระงานเสร็จสมบูรณ์ ($\bar{x} = 4.48$) อันดับสาม ได้แก่ ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการฟังเพื่อนนำเสนอชิ้นงาน ($\bar{x} = 4.11$) และ อันดับสี่ ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็นต่อข้าพเจ้า ($\bar{x} = 4.03$) ข้อคำถามด้านลบมีจำนวนหนึ่งข้อที่ใช้เกณฑ์ประเมินคะแนนสลับกับข้อความด้านบวก (ดังปรากฏในบทที่ 2) ได้แก่ ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อเข้ากลุ่มลงมือทำกิจกรรมภาระงาน ($\bar{x} = 2.22$) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จาก การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ไว้ดังนี้

“...ผมชอบกิจกรรมที่ให้ทำเป็นกลุ่มครับ เพราะแบ่งงานกันทำตามความสามารถความถนัดของตนเอง ช่วยให้งานเราออกมาดีและสำเร็จเร็วยิ่งขึ้น ครับ...”

(นักเรียนเลขที่ 5, วันที่ 3 มกราคม 2563: สัมภาษณ์)

“...หนูชอบขั้นตอน การปฏิบัติงานค่ะ ได้ลงมือทำอาหารและเปลี่ยนกันชิมอาหารของเพื่อน แต่ละกลุ่ม ชื่นชมผลงานของกันและกัน ได้ไอเดียใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้นจากงานที่ทำ ภูมิใจที่ทำงานแต่ละชิ้นงานได้สำเร็จค่ะ....”

(นักเรียนเลขที่ 11, วันที่ 3 มกราคม 2563: สัมภาษณ์)

“...ช่วงแรกๆที่ครูให้เราแนะนำชิ้นงาน พวกเราตื่นตื้นกังวลมาก แต่ครูให้เวลาวางแผนฝึกพูดก่อนแนะนำชิ้นงาน โดยไม่ต้องกังวลว่าจะพูดผิด เมื่อได้นำเสนอครั้งที่สอง ครั้งที่สาม ความตื่นตื้นกังวลลดลง เมื่อก่อนการพูดภาษาอังกฤษเป็นอะไรที่ยากมากสำหรับหนูค่ะ แต่เมื่อได้ออกแนะนำชิ้นงานบ่อยๆ ร่วมกับเพื่อนๆ แล้ว เดี๋ยวนี้หนูสามารถพูดเป็นประโยคสั้นๆ ได้เองแล้วค่ะ...”

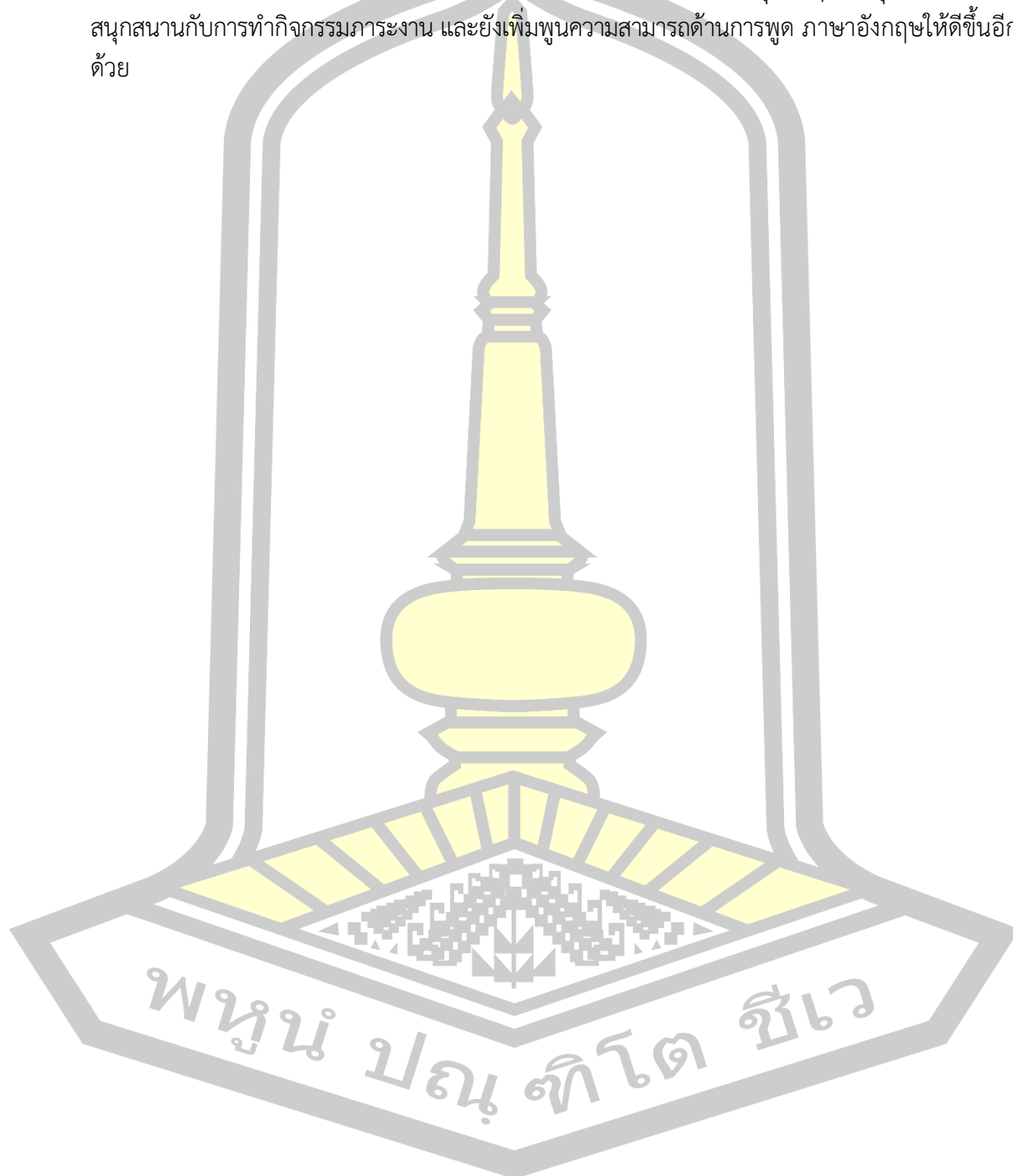
(นักเรียนเลขที่ 19, วันที่ 3 มกราคม 2563: สัมภาษณ์)

“...ในช่วงแรกคุณครูก็จะให้ดูตัวอย่างชิ้นงานก่อน แล้วจากนั้นก็เริ่มให้ทำกิจกรรมกลุ่มวางแผนแบ่งงานทำชิ้นงาน รวบรวมข้อมูล ลงมือทำภาระงาน แบ่งกันพูดนำเสนองาน มีครูคอยแนะนำตลอดกระบวนการ งานสำเร็จผมก็รู้สึกภูมิใจครับ”

(นักเรียนเลขที่ 27, วันที่ 3 มกราคม 2563: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 15 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นใน ประเด็นที่ตรงกัน คือ ชอบทำชิ้นงาน โดยมีคุณครูคอยให้คำปรึกษาและแนะนำไปที่ละขั้นตอน นักเรียนให้ความเห็นว่า วิธีการและขั้นตอนต่างๆ ทำให้รู้สึกว่าการพูดภาษาอังกฤษง่ายขึ้น การที่ คุณครูเลือก

สถานการณ์ที่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น การทำอาหารที่นักเรียนชอบ ทำสื่อโฆษณาขายสินค้า การทำแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว มีตัวอย่างชิ้นงานที่ชัดเจน ทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่กับ สิ่งที่จะทำได้ง่ายขึ้น การนำเสนอหน้าชั้นเรียนยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนกล้าพูด กล้า แสดงออก การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน นักเรียนสามารถร่วมประเมินงานของกลุ่มอื่นๆ ได้ สรุปได้ว่านักเรียน สนุกสนานกับการทำกิจกรรมภาระงาน และยังเพิ่มพูนความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นอีกด้วย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดตามประเด็นดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมี 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นตอนที่ 1 ผู้เรียนเห็นตัวอย่างชิ้นงานและภาระงานอย่างชัดเจน สามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ หลักภาษาและทำให้واجชิ้นงานสำเร็จได้ ขั้นตอนที่ 2 จากขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยไม่ต้องกังวลว่าถูกหรือผิด ทั้งทักษะการฟัง ทักษะพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ขั้นตอนที่ 3 ขึ้นวางแผน ผู้เรียนได้มีโอกาสเตรียมตัว วางแผนและฝึกพูดภาษาอังกฤษนำเสนอผลงานชิ้นงาน ช่วยส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้กับผู้เรียน ขั้นตอนที่ 4 ขึ้นรายงาน ผู้เรียนได้พูดนำเสนอผลงานหลายครั้ง ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยและมั่นใจนำเสนอผลงานในครั้งต่อไป

5.1.2 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีความน่าสนใจตรงที่ทำให้ผู้เรียนที่ถูกมองว่ามีความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษ อาจารย์ค่อนข้างต่ำ สามารถบริหารจัดการทำภาระงานให้สำเร็จได้ เกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพราะว่า 1. ผู้เรียนได้เลือกหัวข้อเรียนตามที่ชอบก่อนการจัดการเรียนรู้ทำให้ได้รับแรงบันดาลใจในการทำงาน 2. ผู้เรียนให้เข้ากลุ่มทำงานจนกระทั่งมอบหมายงานได้สำเร็จทำงานได้สำเร็จ 3. ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการฟังเพื่อนนำเสนอผลงาน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4. ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.2 การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง “การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของ (Willis, 1996) ผลปรากฏดังนี้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐาน งานวิจัยของ พาหล ร่วมใจ (2552) ซึ่งทั้งหมดได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาสูงขึ้นผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักคิดวางแผน ในการนำเสนอผลงาน ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย กิจกรรมภาระงานยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกในการใช้ภาษา และได้ฝึกการใช้ภาษา นำภาษาไปใช้ในการทำกิจกรรมภาระงานได้สำเร็จอีกด้วย ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ สนุกสนาน ตื่นเต้น ทำท่ายในขณะที่ร่วมกันทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จและภาคภูมิใจในการทำงาน ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีพัฒนาการสูงขึ้น สรุปเป็นประเด็นส่งเสริมได้ดังนี้

5.2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน

กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างต่อเนื่องในขณะที่ทำกิจกรรมภาระงาน มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน นักเรียนได้ฝึกคิดวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ การจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ผู้เรียนจะได้เรียนรู้หัวข้อเรื่องภาระงานที่ได้รับมอบหมาย กระบวนการและขั้นตอนของการทำงานให้สำเร็จ การวัดและประเมินผล เพื่อเตรียมข้อมูลและวางแผนกำหนดการทำภาระงานให้สำเร็จ ครูผู้สอนนำเสนอ คำศัพท์ สำนวน ตัวภาษาที่ใช้ทำกิจกรรมภาระงาน และตัวอย่างกิจกรรมภาระงานให้ผู้เรียนได้คุ้นเคย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามกระบวนการและขั้นตอนการทำงาน ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task-Cycle) ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานย่อย ประกอบไปด้วย ขณะทำภาระงาน (Task) ผู้เรียนในกลุ่มช่วยการทำงานตามกระบวนการที่ได้วางแผนกันไว้ ช่วยกันวางแผนนำเสนองาน (Plan) และชิ้นนำเสนอผลงาน (Report) ขั้นที่ 3 วิเคราะห์หลักภาษาและการนำไปใช้ Language Focus ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนในด้านการใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา ผู้เรียนฝึกฝนการนำภาษาไปใช้ให้ถูกต้องในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ จากตาราง 7 การเปรียบเทียบค่าของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนรายบุคคลก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดของนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกคน ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดของนักเรียน แสดงให้เห็นพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตรงกับ สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงจะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน แต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ได้มีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน คือในขั้นปฏิบัติงาน นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดผลสำเร็จและปรากฏเป็นชิ้นงาน เช่น ในการทำภาระงานเรื่อง ทำอาหารจานโปรด ผู้เรียนแบ่งหน้าที่กันทำงานตามความถนัด ขึ้นวางแผน ผู้เรียนจะต้องวางแผนเตรียมการฝึกพูด เขียนสคริป ถามตอบกัน อย่างคล่องแคล่ว เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีที่สุดมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกวางแผน คิดแก้ไขปัญหา ได้ฝึกภาษาโดยธรรมชาติ มีบริบทการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ตื่นเต้นเร้าใจ สนุกสนานท้าทายกับกิจกรรมภาระงานที่ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดเอง เกิดแรงจูงใจในการทำงาน สร้างความมั่นใจในการพูด และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนเอง และระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานสามารถส่งเสริมพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากกิจกรรมเน้นภาระงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น อีกทั้งยังพบว่า กิจกรรมเน้นภาระงาน ส่งเสริมกระบวนการคิดและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มทักษะกระบวนการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม และการแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิกในกลุ่มนอกเหนือจากนั้นกิจกรรมบทบาทสมมติยังช่วยให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการพูดการฟังการอ่านและการเขียน จนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น

5.2.3 เนื้อหาและสื่อการเรียนรู้

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริงและสื่อการเรียนรู้จริง Authentic Materials ทั้งนักเรียนเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ด้วยตัวเอง สามารถสร้างความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน จากการสังเกตการณ์ปฏิบัติงาน พบว่า นักเรียนมีความสุข ตื่นเต้น สนุกกับการเรียน จากเนื้อหาแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เลือกเอง เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษา การใช้ข้อมูลจริงในการถามตอบเรื่องราวของผู้เรียนเอง ทำให้ผู้เรียนต้องตระหนักในข้อมูลและเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ด้วยตัวของผู้เรียนเองจากสื่ออินเทอร์เน็ต นำมารวบรวมและสร้างคลังคำศัพท์ เพื่อใช้ในการนำเสนอกิจกรรมภาระงาน ตามหัวข้อและชิ้นงานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ โกวเวอร์ ฟิลลิปส์ และวอเตอร์ (Gower, Phillips, & Walters, 1995) ซึ่งระบุว่า สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรมีความหลากหลาย ควรเป็นสื่อจริง (Authentic Materials) สามารถดึงดูดความสนใจและจูงใจให้นักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ เข้าใจในความหมายได้ถูกต้อง วิลลิส (Willis, 1996) ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่างานปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงาน โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบภาษา ดำเนินการตามขั้นตอนตามจุดประสงค์ที่วางไว้ เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ ทั้งนี้ จากตาราง 7 ซึ่งเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ พบว่าคะแนนเฉลี่ยหน่วยที่ 1-2 อยู่ในระดับ ดี ส่วนในหน่วยที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากเนื้อหาในหน่วยที่ 1-2 เป็นเนื้อหาข้อมูลของสถานที่จริงในโรงเรียน ชุมชน นักเรียนต้องใช้ทักษะในการสื่อสารทางภาษา จากการได้ฝึกรูปแบบภาษาโดยใช้ข้อมูลจริงๆใกล้ตัวของนักเรียน จาก 2

หน่วยแรก และสามารถทำคะแนนความสามารถในการพูดเพิ่มสูงขึ้น ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เพราะคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมภาระงานและต้องวางแผนนำเสนอชิ้นงานให้สมบูรณ์และดีที่สุด จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถทำคะแนนได้ในระดับดีมากเพิ่มขึ้นตามลำดับ

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียนได้ ทั้ง สามขั้นตอน ดังนี้ ขั้นก่อนทำภาระงาน ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างชิ้นงาน และภาระงานที่ชัดเจน ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่และหลักภาษาเพื่อนำไปทำชิ้นงานให้สำเร็จ ขั้นปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัว ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ขั้นวางแผน เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเตรียมตัว ฝึกพูด ก่อนออกไปนำเสนอผลงานจริงทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น และขั้นตอนรายงาน การได้พูดถึงงานที่ได้ทำ ชิ้นงานทำสำเร็จ การได้ออกพูดบ่อยๆ ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยและมั่นใจที่จะออกไปพูดนำเสนอในครั้งถัดไป

นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ ดี นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน มีเจตคติต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ทั้งนี้เป็นผลมาจาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดีทุกข้อดังนี้ การเลือกหัวข้อภาระงานที่ข้าพเจ้าชอบก่อนเรียน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการทำภาระงาน ($\bar{x} = 4.81$) อันดับสอง ได้แก่ ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มจนทำให้ภาระงานเสร็จสมบูรณ์ ($\bar{x} = 4.48$) อันดับสาม ได้แก่ ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการฟังเพื่อนนำเสนอชิ้นงาน ($\bar{x} = 4.11$) และ อันดับสี่ ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็นต่อข้าพเจ้า ($\bar{x} = 4.03$) ข้อคำถามด้านลบมีจำนวนหนึ่งข้อที่ใช้เกณฑ์ประเมินคะแนนสลับกับข้อความด้านบวก (ดังปรากฏในบทที่ 2) ได้แก่ ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อเข้ากลุ่มลงมือทำกิจกรรมภาระงาน ($\bar{x} = 2.22$) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่มีผู้วิจัยได้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานพบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน และระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมภาระงานเป็นตัวเชื่อมโยงในการเรียนรู้ทางภาษา นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมที่มีความหลากหลายและใกล้เคียงกับสถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตจริง ได้นำรูปแบบภาษาที่ได้ฝึกปฏิบัติไปลงมือทำจริงกับข้อมูลจริงของผู้เรียนเองที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นี้ส่งผลให้การเรียนการพูดภาษาอังกฤษ เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด วางแผนการทำงาน และการนำเสนองาน ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลา จากการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ผู้เรียนจะรู้สึกผ่อนคลายในการเรียนการเสนอความคิดเห็นซึ่งไม่มีอะไรถูกผิด มีแต่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลลิส (Willis, 1996) เอลลิส (Ellis, 1997) และ เดวีส์ (Davies, 2000) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการเรียนรู้เน้นภาระงานในแนวเดียวกันว่า นักเรียนชอบทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย ได้ค้นคว้าหาข้อมูลจากสื่อต่างๆ ทั้งทางอินเทอร์เน็ต ข้อมูลจริงมาเขียนบทพูด ฝึกซ้อมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง นักเรียนภาคภูมิใจที่ได้นำเสนอผลงานจากการค้นคว้าของตนเองและของงานกลุ่ม

นักเรียนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและได้เห็นคุณค่าของการพูดภาษาอังกฤษ จากการที่ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง นักเรียนทำการวิเคราะห์ประเมินตนเอง รวมทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับของครู เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดอีกครั้งและปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความคล่อง ถูกต้องแม่นยำและเกิดความมั่นใจและสามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องในสถานการณ์จริงในอนาคต ทั้งนี้ นักเรียนจะชอบเรียนรู้ทักษะการพูด ผู้เรียนอยากเรียนรู้และฝึกเพิ่มเติม เป็นการเสริมแรงให้นักเรียนมี เจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับแนวคิดของ ซาวิยอง (Savignon, 1997) การ์ดเนอร์ (Gardner & Smythe, 1981) (ที่ว่าเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกัน และกัน เจตคติช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาสำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนนี้ช่วยส่งผลกลับไปสู่เจต คติต่อการเรียนภาษาที่สูงขึ้นอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

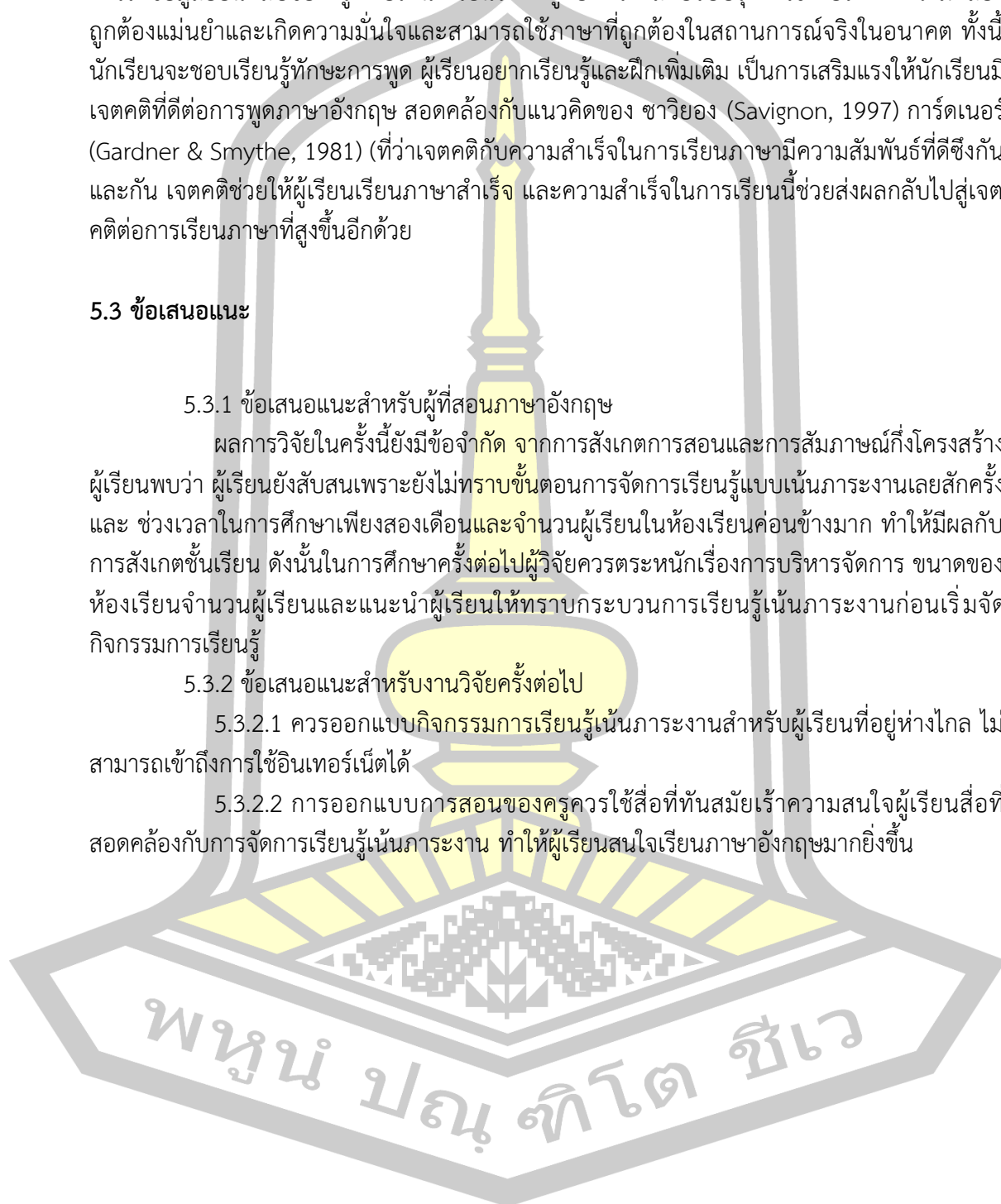
5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยในครั้งนี้มีข้อจำกัด จากการสังเกตการสอนและการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง ผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนยังสับสนเพราะยังไม่ทราบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเลยสักครั้ง และ เวลาในการศึกษาเพียงสองเดือนและจำนวนผู้เรียนในห้องเรียนค่อนข้างมาก ทำให้มีผลกับ การสังเกตชั้นเรียน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยควรระหนักรื่องการบริหารจัดการ ขนาดของ ห้องเรียนจำนวนผู้เรียนและแนะนำผู้เรียนให้ทราบกระบวนการเรียนรู้เน้นภาระงานก่อนเริ่มจัด กิจกรรมการเรียนรู้

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานสำหรับผู้เรียนที่อยู่ห่างไกล ไม่ สามารถเข้าถึงการใช้อินเทอร์เน็ตได้

5.3.2.2 การออกแบบการสอนของครูควรใช้สื่อที่ทันสมัยสร้างความสนใจผู้เรียนสื่อที่ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ชัตติยา กรรณสูตร. (2516). *ทัศนคติในการปฏิบัติงานของข้าราชการ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- เฉลิม ทองนวล. (2554). *การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็ดพับลิชชิ่ง.
- ดวงแข จงเจริญ. (2540). *การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับมัธยมปลาย วิธีเรียนทางไกลที่มีต่อโรคเอดส์ในจังหวัดกาญจนบุรี*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเนตร เขยประเสริฐ. (2551). *การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองต่อการเรียนรู้สองภาษาของเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพณัฐ จำปาเทศ. (2542). *ความรู้เจตคติการปฏิบัติในการดำเนินงานสุขศึกษาเกี่ยวกับเอดส์ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสถานีนอนามัย จังหวัดสมุทรปราการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทนา วิจิตรวาริช. (2556). *ล้อและปีก*. กรุงเทพฯ: ไมเนอร์ คอร์ปอเรชั่น.
- บัญชา อยู่ยง. (2551). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ และไม่ใช้กิจกรรมการละคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทมา ชั้นอินงาม. (2556). *ผลการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหอมเกร็ด*. รายงานค้นคว้าอิสระ. กรุงเทพฯ: มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พาทล ร่วมใจ. (2552). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพังงา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง*. ปรินญาณิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิรินันท์ เอื้อนโธสงค์. (2560). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สงวนศรี วิรัชชัย. (2527). *จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษ*. กรุงเทพฯ: ศึกษาพร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- สุขุมล จันท์พุดพิงศ์. (2553). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2520). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพรววิทยา.
- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2556). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคม สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์*, 6(1).
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หัสชัย สิทธิรักษ์. (2554). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เรื่อง เรียนรู้หลักการพิลึกส์จากของเล่นพื้นบ้าน โดยวิธีการสืบเสาะหาความรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 30(1), 110-119.
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). *การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง*. *ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2555). *เหลี่ยมหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุไร มากคณา. (2556). *การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาการจัดการอุตสาหกรรมคณะบริหารธุรกิจพื้นที่วังไกลกังวล*. รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- Ahangari, S. & Abdi, M. (2011). The effects of pre-task planning on the accuracy and complexity of Iranian EFL learners' oral performance. *Social and Behavioral Sciences*, 29, 1950-1959.
- Al Nashash, A. A. H. & Al Makhzoomi, K. (2006). *Designing a task-based program and measuring its effect on oral and written communicative skills among Jordanian EFL secondary stage students*. Ph.D. Dissertation. Amman Arab University for Graduate Studies, Jordan.
- Aljarf, R. (2007). *From reticence to fluency: The effect of TBLT on students' speaking ability*. Retrieved 30 April 2021 from https://www.researchgate.net/publication/284177675_From_Reticence_to_Fluency.

- Bailey, K., N. D. (2004). *Practical English Language Teaching offers a thorough yet practical overview of language teaching methodology for teachers and teachers in preparation*. New York City: McGraw-Hill Companies, Incorporated.
- Bailey, K. M. (2005). *Practical English Language Teaching: Speaking*. New York: McGraw-Hill.
- Bartz, W. H. (1979). *Teaching Oral Communication in the Foreign Language Classroom*. Virginia: The Centre for Applied Linguistics.
- Brown, H. D. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. New York: Longman.
- Bygate, M. (2001). *Researching Pedagogic Tasks: Second Language Learning, Teaching and Testing*. Harlow: Longman.
- Davies, P. (2000). *Success in English Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Davies, P. M. & Pearse, E. (2000). *Success in English Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. & Shintani, N. (2014). *Exploring language pedagogy through second language acquisition research*. London: Routledge.
- Ellis, R. (1997). *Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Gardner, R. C. & Smythe, P. C. (1981). On the development of the Attitude/Motivation Test Battery. *Canadian Modern Language Review*, 37, 510-525.
- Gower, R., Phillips, D. & Walters, S. (1995). *Teaching practice handbook*. 2nd edition. Oxford: Macmillan Heinemann.
- Hamouda, A. (2013). An Exploration of Causes of Saudi Students' Reluctance to Participate in the English Language Classroom. *International Journal of English Language Education*, 1, 17-34.
- Heaton, J. B. (1997). *Beginning Composition Through Pictures*. London: Longman.
- Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Tests: Longman Handbook for Language Teachers*. London: Longman Group.
- Hymes, D. (1974). *Foundations in sociolinguistics: An Ethnographic approach*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. California: Pergamon Press Inc.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching*. Oxford University.
- Likert, R. A. (1932). Technique for the Measurement of Attitude. *Archives Psychological*, 3(1), 1-3.

- Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Murad, T. M. (2009). *The effect of task-based language teaching on developing speaking skills among the Palestinian secondary EFL students in Israel and their attitudes towards English*. Ph.D. Thesis. Yarmouk University, Jordan.
- Nunan, D. (1999). *Second language teaching and learning*. Boston: Heinle & Heinle.
- Nunan, D. (2002). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Osgood, C. E. & Tannenbaum, P. H. (1955). The principle of congruity in the prediction of attitude change. *Psychological Review*, 62(1), 42-55.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston: Heinle & Heinle.
- Pearson R.S. & Brown H.P. (1932). *Commercial timbers of India (Vol. 1-2)*. Calcutta: Government of India central publication.
- Prabhu, N. S. (1987). *Second Language Pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Revel, J. (1995). *Teaching techniques for communicative English*. London: McGraw Hill.
- Richards, J. C. (1990). *Language teaching matrix*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rokeach, M. (1970). *Belief, attitude and value: A theory of organization and change*. Sanfrancisco: Josey-Ban.
- Ruso, N. (2007). *The influence of task-based learning on EFL classrooms*. Retrieved 30 April 2021 from http://www.asian-efjournal.com/profession_teaching_article.php.
- Savignon, S. J. (1997). *Communication competency theory and classromm practice*. London: MC Grow Hill.
- Savignon, S. J. (1997). *Communicative Competence Theory and Classroom Practice*. New York: McGraw Hill.
- Scott, W. A. & Ytreberg, L. H. (1990). *Teaching English to children*. London: Longman.
- Suxiang, Y. (2007). *A study of task-based language teaching on online English language teaching*. Retrieved 30 April 2021 from <http://www.beiwaionline.com/2huanti/07/yth/2007-ppt/yangsuxing.ppt>.

Thornbuty. (2001). *Speaking*. Retrieved from <https://massupha.wordpress.com/category/speaking/>.

Underhill, G. (2000). *The New World Order Contrasting Theories*. London: Palgrave Macmillan.

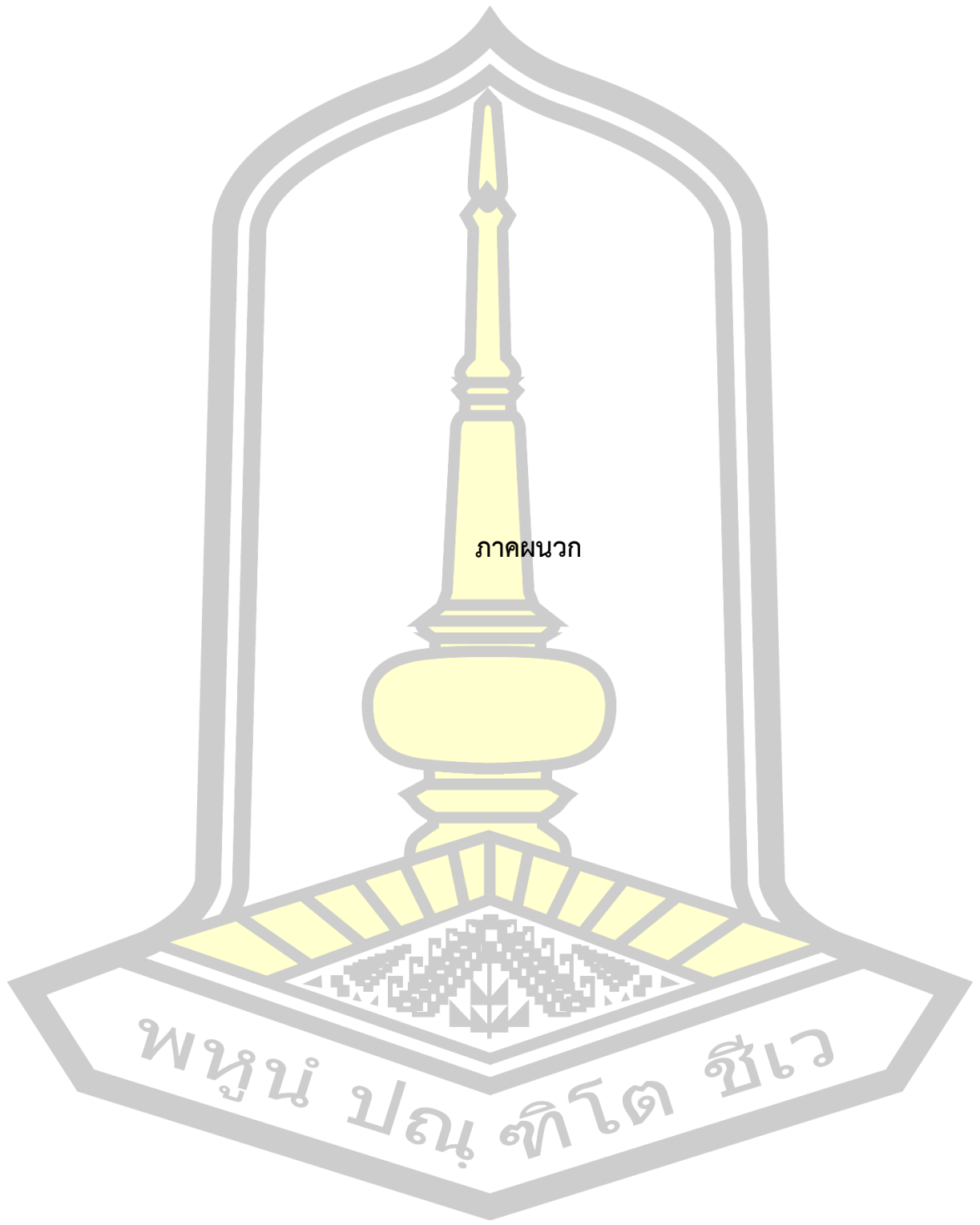
Weir, C. (1993). *Understanding and developing language tests*. London: Prentice-Hall.

Widdowson, H. G. (1987). *Teaching language as communication*. Oxford University Press.

Wilkins, D. (1976). *Notional syllabuses*. Oxford: Oxford University Press.
doi:10.1037/11193-000.

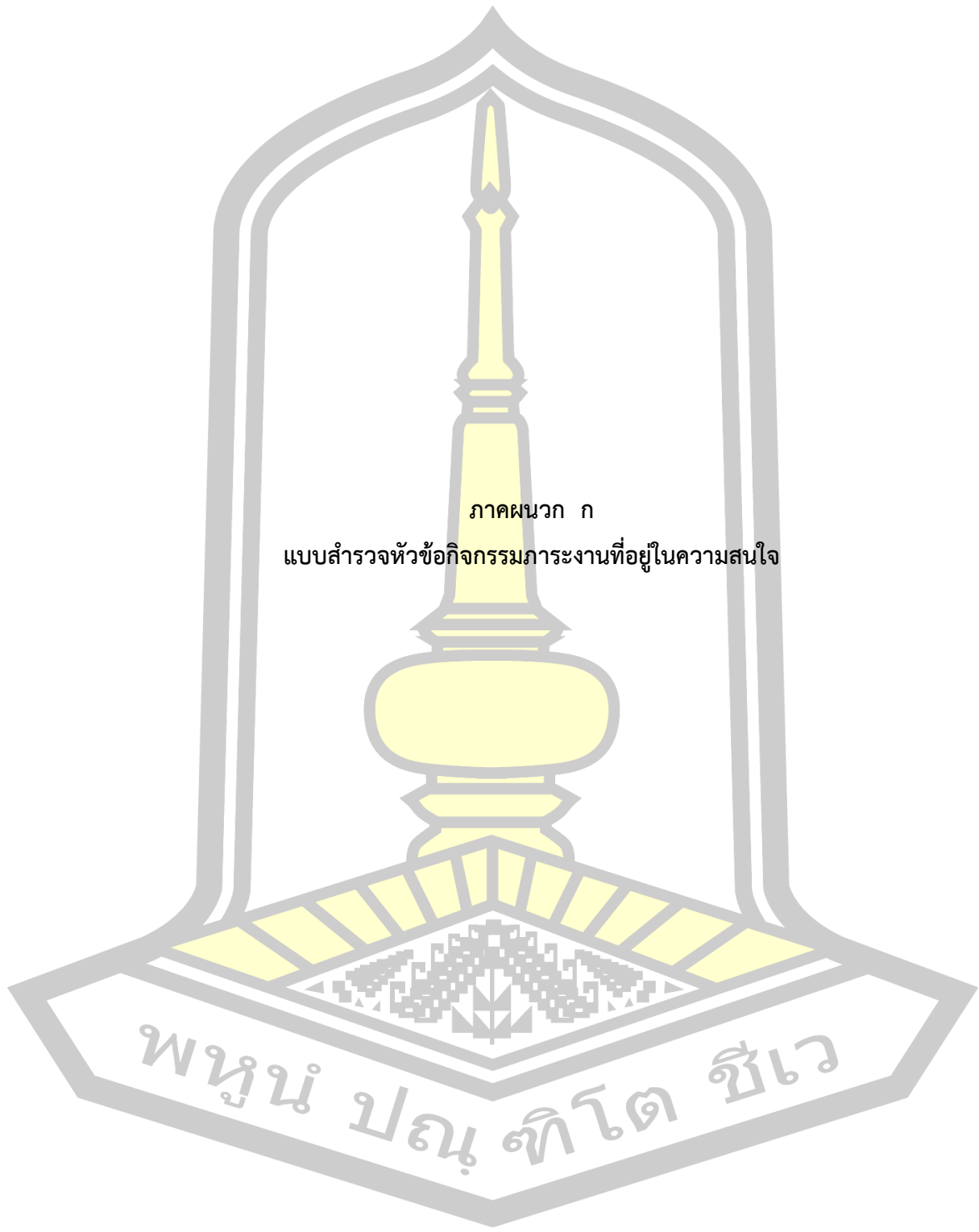
Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman Addison-Wesley.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจหัวข้อกิจกรรมภาระงานที่อยู่ในความสนใจ

พหุ ประถมศึกษา ชีว

แบบสอบถาม

เรื่อง กิจกรรมภาระงานที่อยู่ในความสนใจและความต้องการเรียน เพื่อใช้ประกอบการเขียนแผนจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ตรงกับลักษณะของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง

2. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ชิ้นงาน/ภาระงานที่อยู่ในความสนใจและความต้องการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.1 ท่านชอบและสนใจเรียนรู้ปฏิบัติชิ้นงานภาระงานใดดังต่อไปนี้ เลือกมา 4 รายการ

Take a tour วางแผนการท่องเที่ยว 1 วันนำเสนอหน้าชั้น 5 ชั่วโมง
เพราะว่า .....

At the Restaurant ทำรายการอาหาร ในร้านอาหาร นำเสนอ 5 ชั่วโมง
เพราะว่า .....

Selling things ทำโฆษณาขายสินค้า 1 อย่าง 5 ชั่วโมง
เพราะว่า .....

Directions วาดแผนที่ อำเภอ พร้อมบอกทาง 5 ชั่วโมง
เพราะว่า .....

Illness and symptom บอกอาการไม่สบาย พร้อมคำแนะนำ 5 ชั่วโมง
เพราะว่า .....

Cooking ทำอาหารพร้อมเสนอวิธีทำ 5 ชั่วโมง
เพราะว่า .....

Dating แนะนำสถานที่ออกเดทและกิจกรรม Ideas and tips for dating 5 ชั่วโมง
เพราะว่า .....

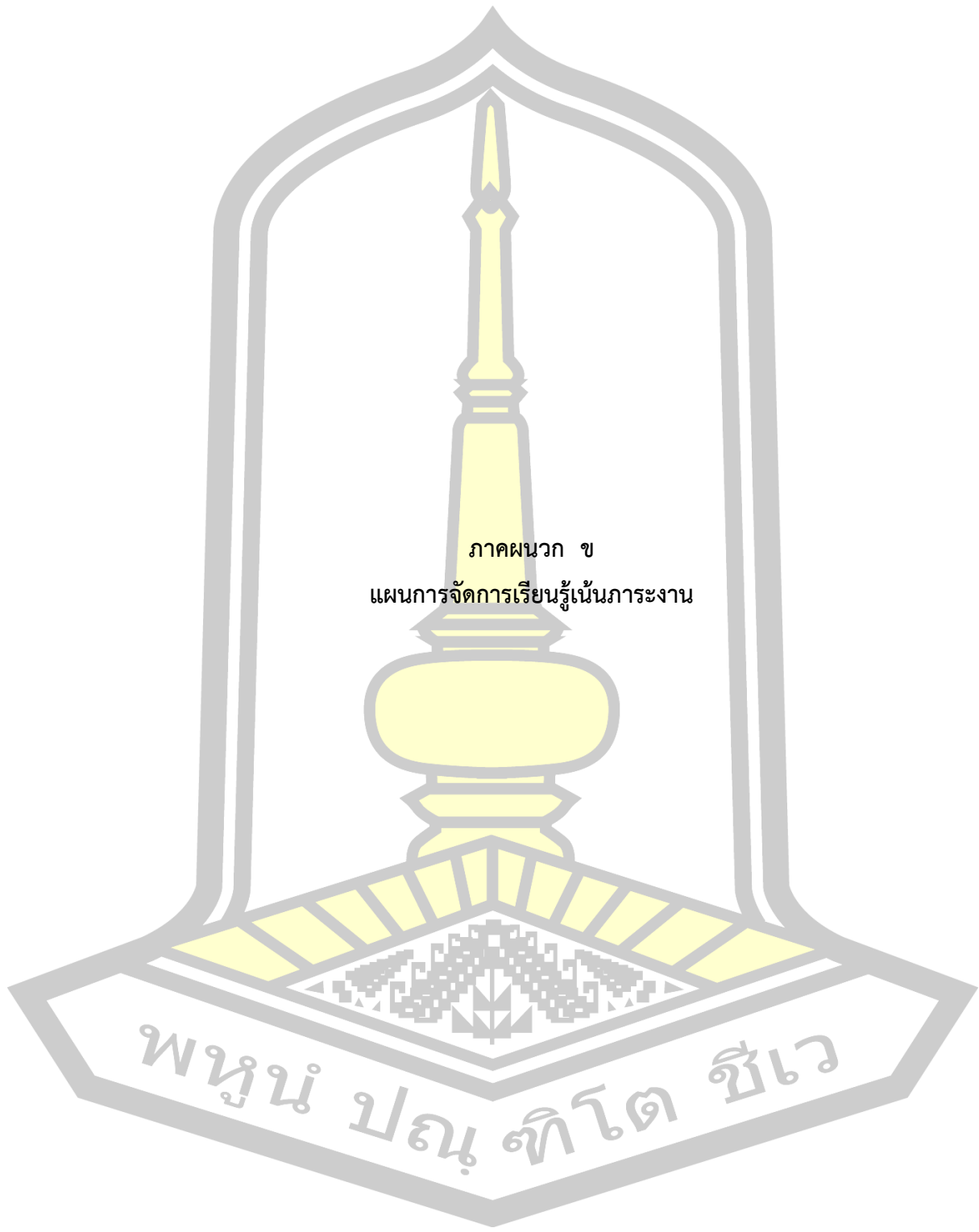
ตาราง 10 ผลการสำรวจหัวข้อกิจกรรมภาระงานที่นักเรียนสนใจ

Contents	Tasks	ผลรวมคะแนน	คิดเป็นร้อยละ
1. Take a tour	Plan 1-day trip in Roi-et	17	63
2. At the restaurant	Menu of the restaurant	12	38.6
3. Selling things	Create 1 advertisement	18	68.4
4. Direction	Drawing a map of Roi-et	15	55.6
5. illness and symptom	Role ply of seeing the doctor (Video clip)	14	51.9
6. Cooking	Write the recipe of your special dish	19	70.4
7. Dating	Dating ideas: Planning	9	33.3

ตาราง 11 หัวข้อที่ได้รับความสนใจจากนักเรียน 4 หัวข้อ

Contents	Tasks	Speaking Skill	Assessment
1. Cooking: My recipe	Write the recipe of your special dish	Present to class	Teacher observe and speaking test
2. Selling things	Create 1 advertisement	Present to class	Teacher observe and speaking test
3. Take a tour	Plan 1-day trip in Roi-et	Present to class	Teacher observe and speaking test
4. Direction	Drawing a map of Roi-et	Present to class	Teacher observe and speaking test

พหุ ประถมศึกษา

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

Task-based Learning (TBL) Lesson Plan

Grade 11

Unit: Cooking

Topic: Cooking

Time: 5 Hours

Date : .....

Lesson plan 1 : Food and Drinks : Topic : Cooking

Task: Write the recipe of your special dish

Task 1. (50 minutes) Stage 1: Pre-task

Teacher Role: introduce the topic and show students the video clip and the recipe of Making Somtam or Papaya Salad.

Students Role: student listen and watch Video about cooking Somtam or Papaya Salad , Task 1.1 : Students work in group of 5 , list some Thai foods or famous local foods.

Task 2. (50 minutes) Stage 2: Task Cycle

2.1 Task : Teacher let students work in group of 5 and Students create the recipe (Task 2 : Create the recipe)

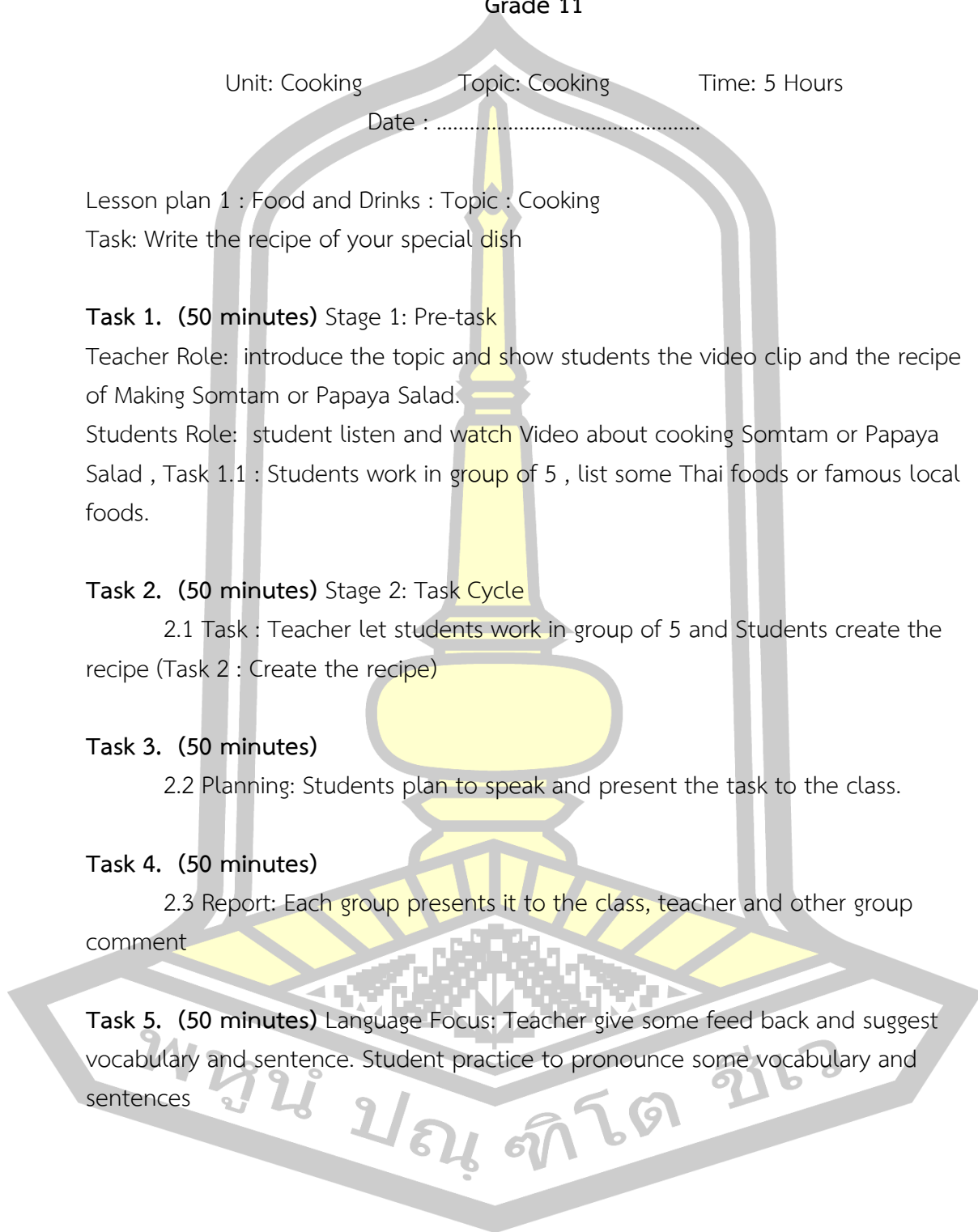
Task 3. (50 minutes)

2.2 Planning: Students plan to speak and present the task to the class.

Task 4. (50 minutes)

2.3 Report: Each group presents it to the class, teacher and other group comment

Task 5. (50 minutes) Language Focus: Teacher give some feed back and suggest vocabulary and sentence. Student practice to pronounce some vocabulary and sentences

Topic: Cooking : Task 1

Name of your Group: .....

Members

- 1. Name: .....No.....
- 2. Name: .....No.....
- 3. Name: .....No.....
- 4. Name: .....No.....
- 5. Name: .....No.....

Task 1.1 : Do listing of names of Thai foods or famous local foods (Write the name in Thai and English) . Everyone votes for making decision to create the recipe.

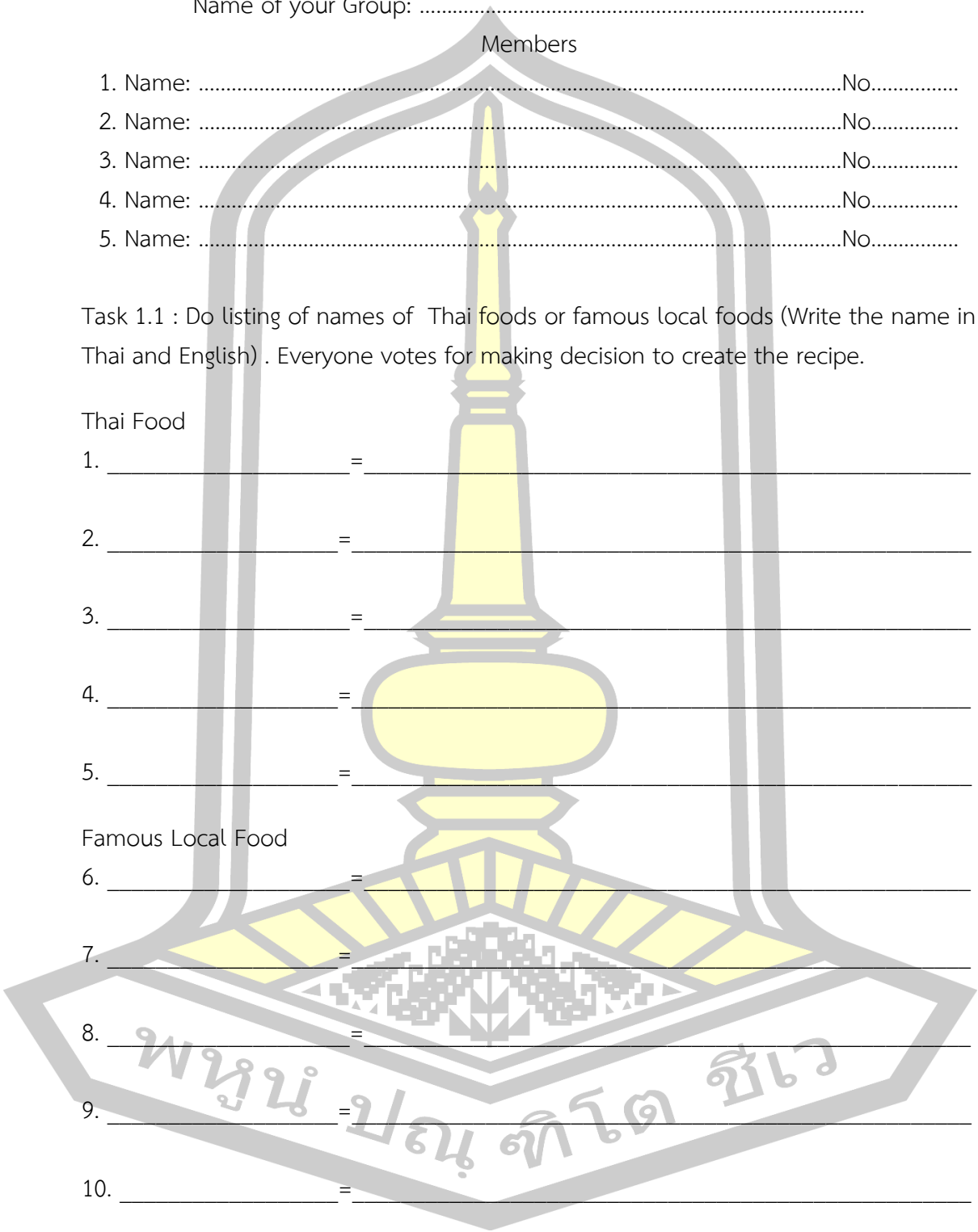
Thai Food

- 1. _____ = _____
- 2. _____ = _____
- 3. _____ = _____
- 4. _____ = _____
- 5. _____ = _____

Famous Local Food

- 6. _____ = _____
- 7. _____ = _____
- 8. _____ = _____
- 9. _____ = _____
- 10. _____ = _____

Name of the Food : _____

Topic: Cooking : Task 2

Name of your Group: .....

Members

- 1. Name: .....No.....
- 2. Name: .....No.....
- 3. Name: .....No.....
- 4. Name: .....No.....
- 5. Name: .....No.....

Task 2 : Write the recipe of your favorite food

Name of the Food : _____

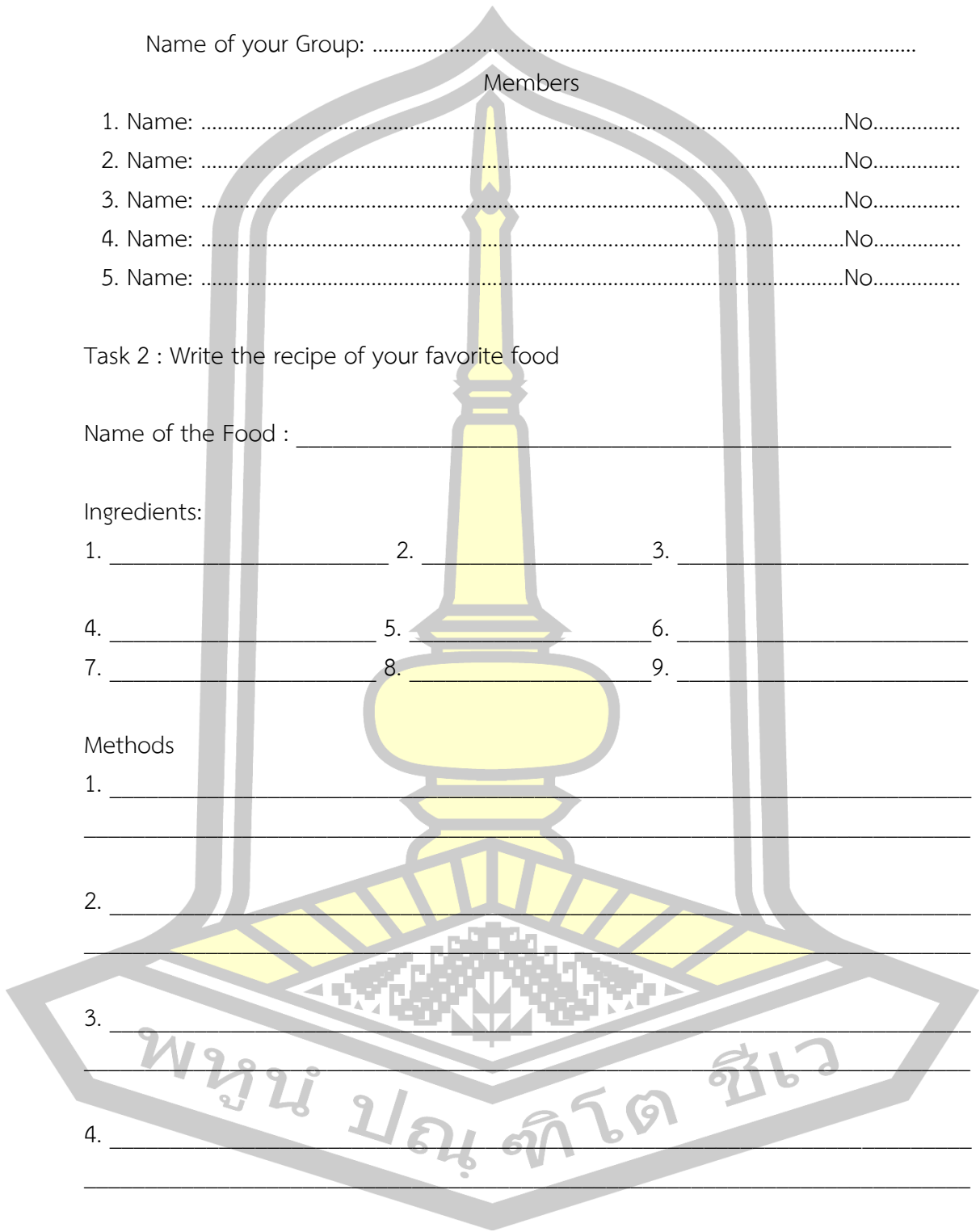
Ingredients:

- 1. _____ 2. _____ 3. _____
- 4. _____ 5. _____ 6. _____
- 7. _____ 8. _____ 9. _____

Methods

- 1. _____
_____
- 2. _____
_____
- 3. _____
_____
- 4. _____
_____
- 5. _____
_____

(Write the recipe into Poster prepare for Presentation)

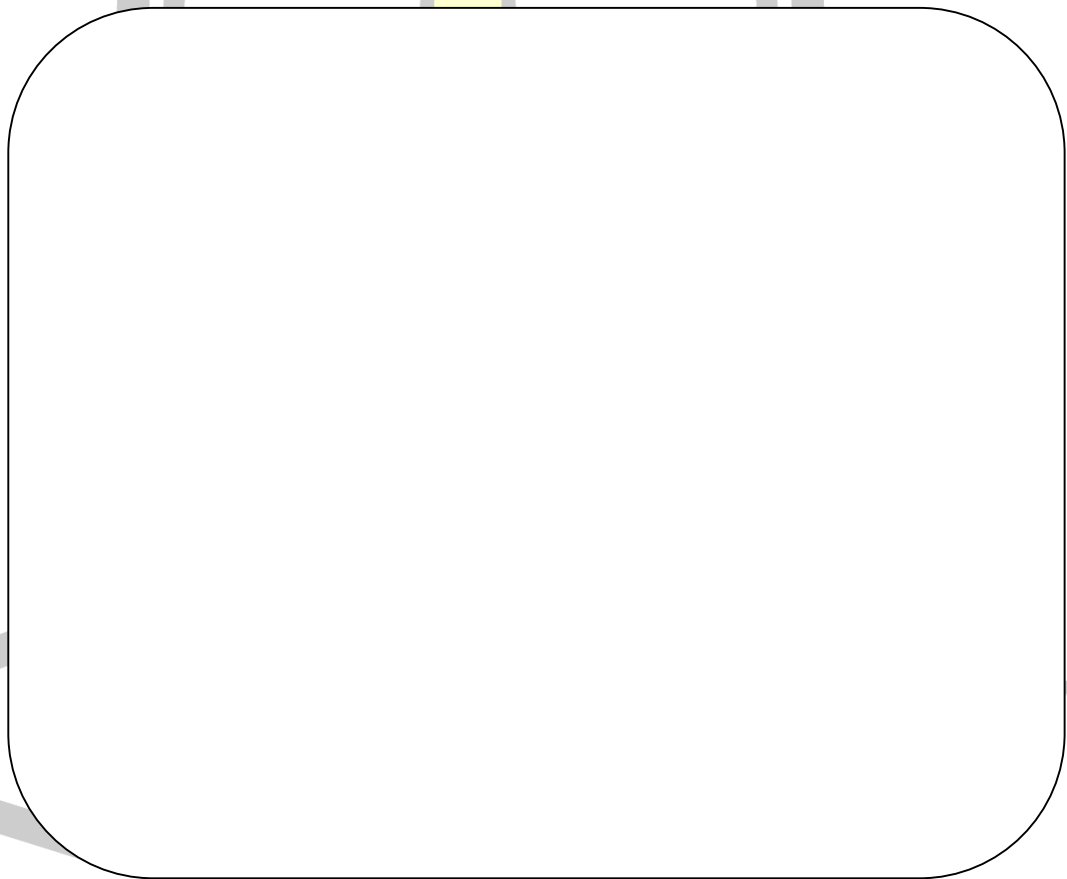
Topic: Cooking : Task 3

Name of your Group: .....

Members

- 1. Name: .....No.....
- 2. Name: .....No.....
- 3. Name: .....No.....
- 4. Name: .....No.....
- 5. Name: .....No.....

Task 3 : Plan and do cooking your favorite food . Take some Photos and do a video clip of your favorite food.

Topic: Cooking : Task 4

Name of your Group: .....

Members

- 1. Name: .....No.....
- 2. Name: .....No.....
- 3. Name: .....No.....
- 4. Name: .....No.....
- 5. Name: .....No.....

Task 3 : Prepare for presentation.

1. What is your favorite Food? Why?

---

2. What are the ingredients?

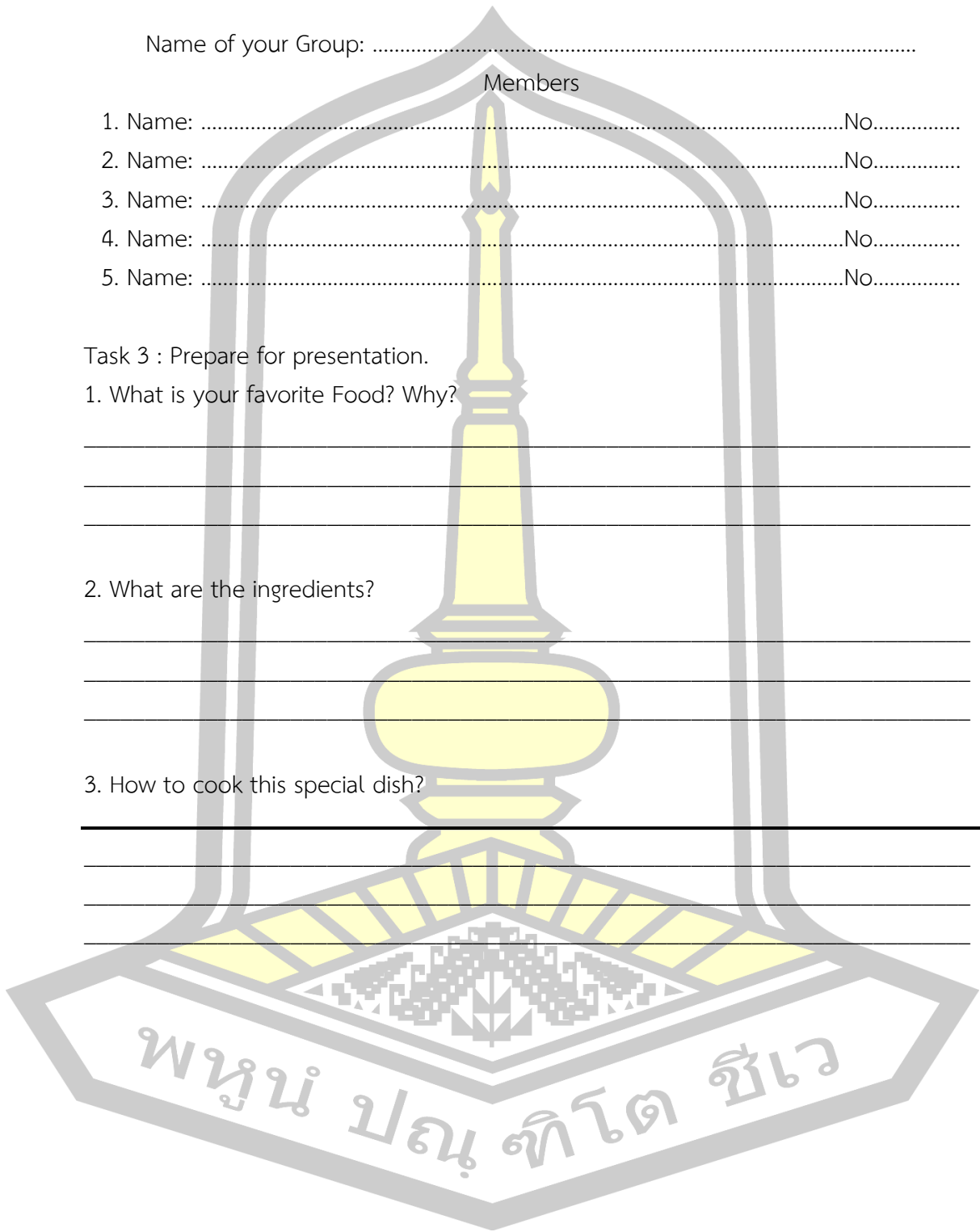
---

3. How to cook this special dish?

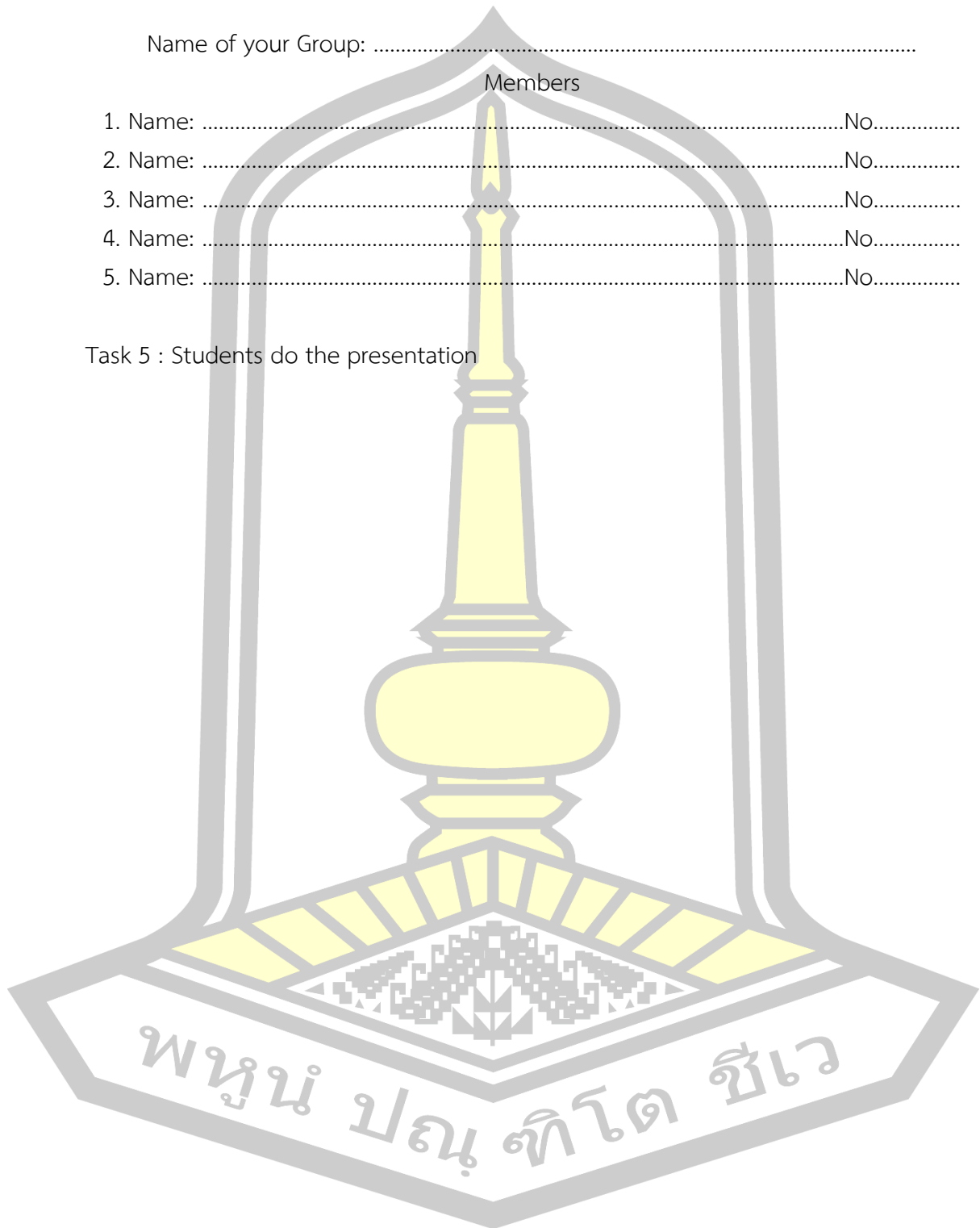
Topic: Cooking : Task 5

Name of your Group: .....

Members

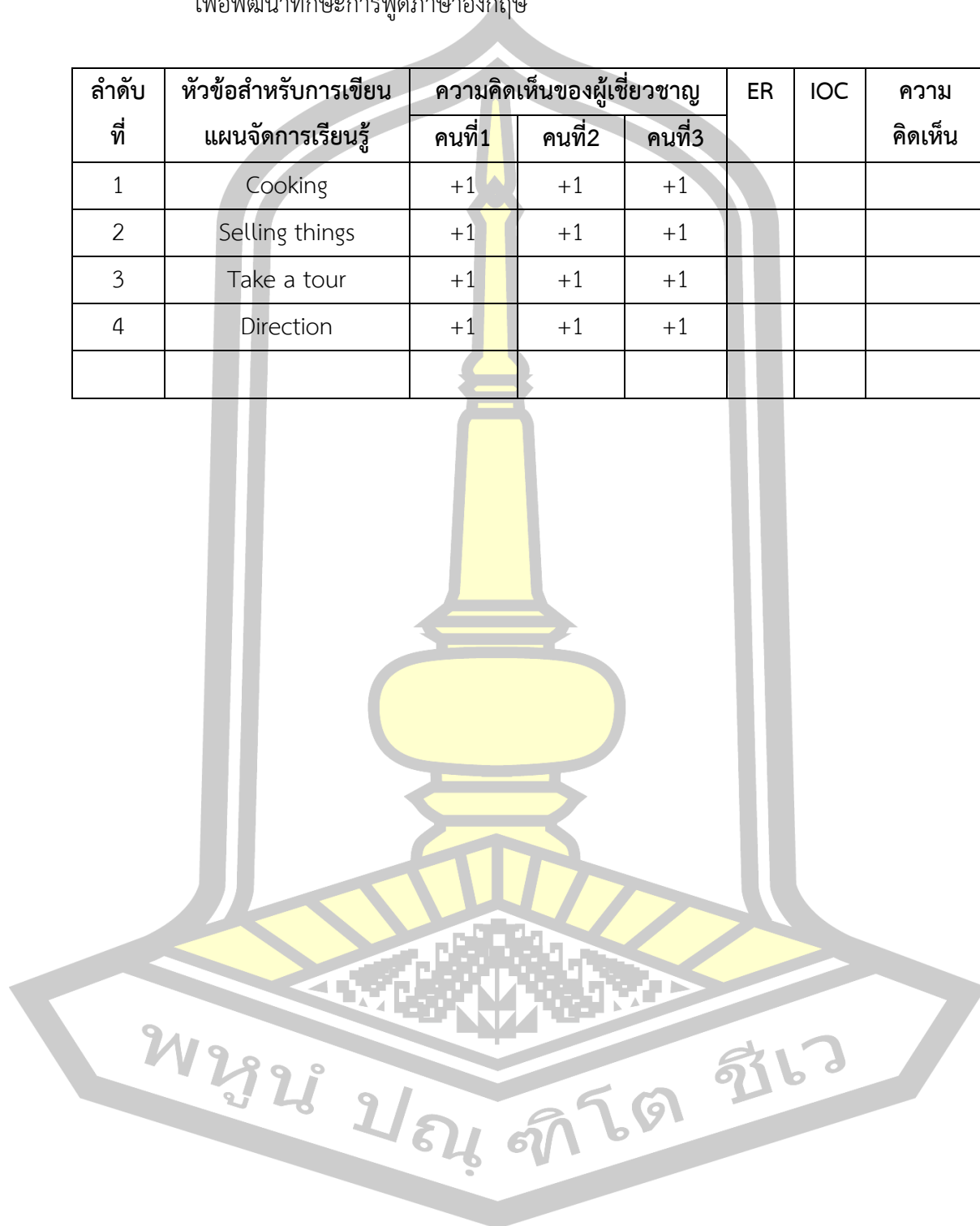
1. Name: .....No.....
2. Name: .....No.....
3. Name: .....No.....
4. Name: .....No.....
5. Name: .....No.....

Task 5 : Students do the presentation

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแผนจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	หัวข้อสำหรับการเขียน แผนจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ER	IOC	ความ คิดเห็น
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1	Cooking	+1	+1	+1			
2	Selling things	+1	+1	+1			
3	Take a tour	+1	+1	+1			
4	Direction	+1	+1	+1			

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบทักษะการพูดก่อนเรียน / หลังเรียน, แบบประเมินความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบทักษะการพูด ก่อนเรียน / หลังเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ภาระงาน

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเลือก 1 หัวข้อที่นักเรียนชอบ ให้อ่านคำถามและเตรียมตัวตอบคำถาม 1 นาที เมื่อพร้อมแล้ว ให้พูดตอบคำถามตามที่ได้รับ

Topic 1: Cooking

1. Can you tell me how to cook your special dish?

Topic 2 : Selling Things

3. What is a special function of the things that you want to sell?

Topic 3 :Take a tour

1. What is your local attraction in your city or home town?

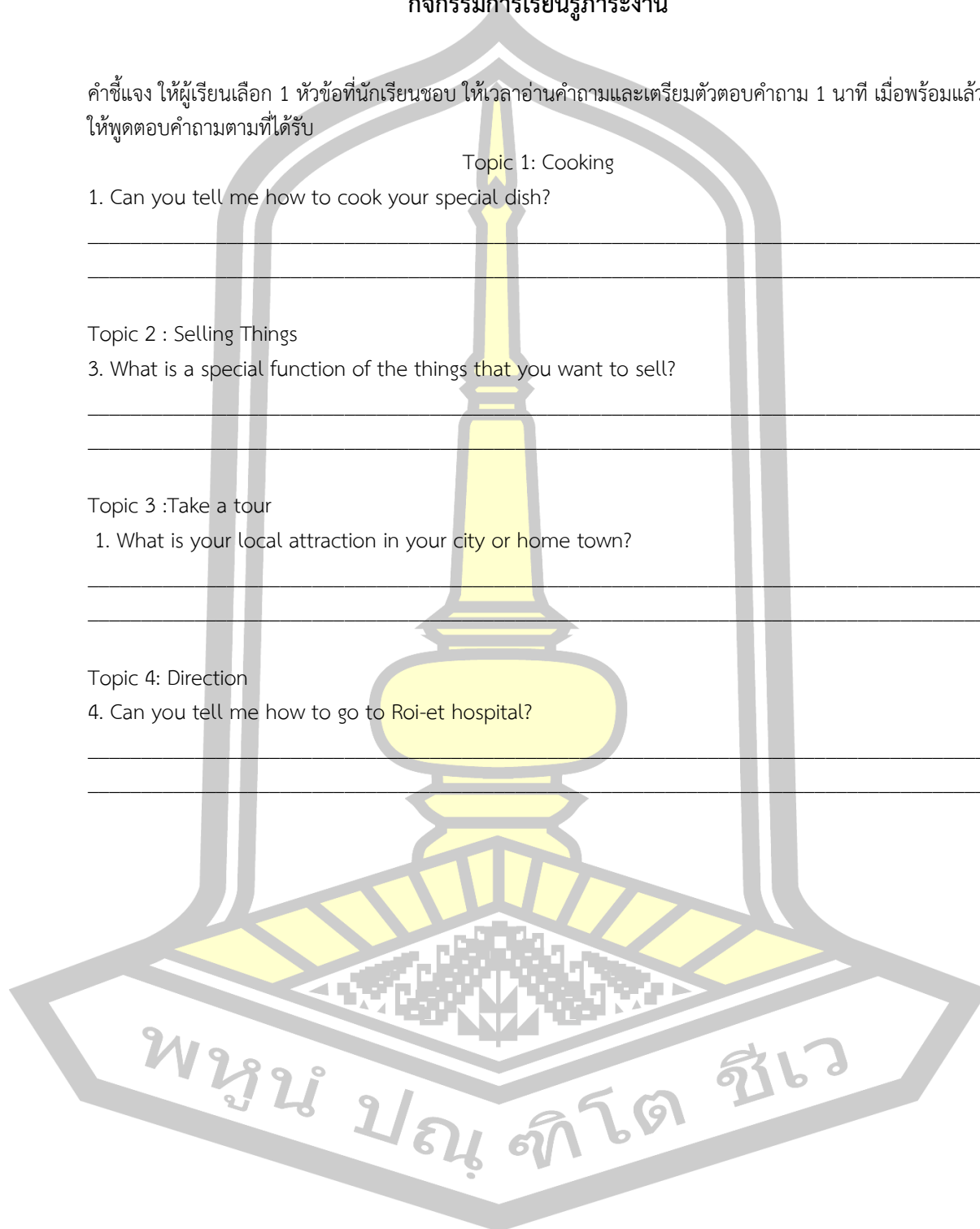
Topic 4: Direction

4. Can you tell me how to go to Roi-et hospital?

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

แบบประเมินความสามารถด้านการพูด
(English Speaking Ability Evaluation)

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

หัวข้อที่เลือก : _____

Student: _____ No: _____ Date: _____

Content	Scores			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้องของการออกเสียงและการใช้ภาษา (Accuracy in pronunciation and Grammar)				
2. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)				
3. การออกเสียงและสำเนียง (Pronunciation and Accent)				
4. ความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency)				
5. ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (Task Achievement)				
รวม				

รวมคะแนน : _____

ผู้ประเมิน _____

แบบประเมินความสามารถด้านการพูด
(English Speaking Ability Evaluation)

ทดสอบหลังเรียน (Post-test)

หัวข้อที่เลือก : _____

Student: _____ No: _____ Date: _____

Content	Scores			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้องของการออกเสียงและการใช้ภาษา (Accuracy in pronunciation and Grammar)				
2. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)				
3. การออกเสียงและสำเนียง (Pronunciation and Accent)				
4. ความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency)				
5. ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (Task Achievement)				
รวม				

รวมคะแนน : _____

ผู้ประเมิน _____

แบบประเมินความสามารถด้านการพูด
English Speaking Ability Evaluation Form
วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ประเด็นการประเมิน					รวม 20 คะแนน	ร้อยละ
	ความถูกต้องของการออกเสียง และการใช้ภาษา (4)	ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (4)	การออกเสียงและสำเนียง (4)	ความคล่องของการใช้ภาษา (4)	ความสำเร็งในการทำกิจกรรม (4)		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
รวม							
เฉลี่ย							
ร้อยละ							

ผู้ประเมิน

( )

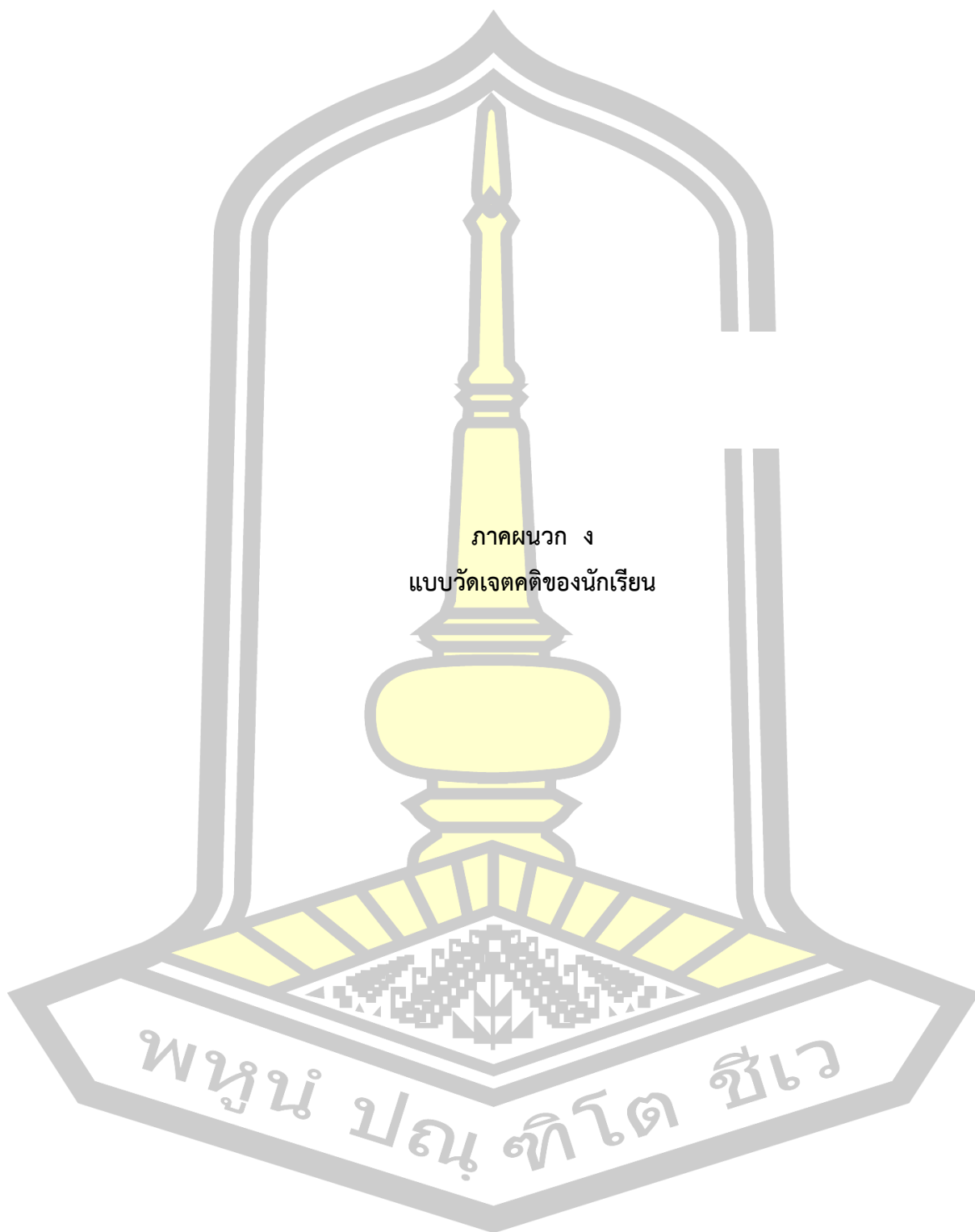
วันที่ประเมิน _____

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูด

คำอธิบายหลักการให้คะแนนในการประเมินความสามารถด้านการพูด

ที่	หัวข้อการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
		4	3	2	1
1	ความถูกต้องของการออกเสียงและการใช้ภาษา (Accuracy in pronunciation and Grammar)	Pronunciation is completely errors free.	Pronunciation is quite good. Grammatical structures are mostly accurate.	There are few isolated errors in pronunciation. Grammatical errors occur in some utterance	Fluent errors in The pronunciation. Most utterance contains grammatical errors.
2	ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)	Use appropriate language and word choice concisely.	Mostly use appropriate language and word choice.	Use words that may be unsuited to the topic or audience.	Inappropriate use of language
3	การออกเสียงและสำเนียง (Pronunciation and Accent)	Pronunciation is good; good effort at accent	Pronunciation is good; Some effort at accent, but is definitely non-native	Pronunciation is okay; No effort towards a native accent	Pronunciation is lacking and hard to understand; No effort towards a native accent
4	ความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency)	Speech is effortless and smooth with speech that comes close to that of a native speaker.	Speech is mostly smooth but with the little hesitation.	Speech is almost smooth with some hesitation and unevenness.	Speech is low and uncertain. Difficult for a listener to understand.
5	ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (Task Achievement)	Expressing all ideas clearly and effectively.	Expressing most ideas clearly and effectively.	Expressing some unclear ideas.	Inadequate answers bearing little or no relation to the task.

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556)

ภาคผนวก ง
แบบวัดเจตคติของนักเรียน

พหุ ประจักษ์ โท ชีวะ

**แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

*****

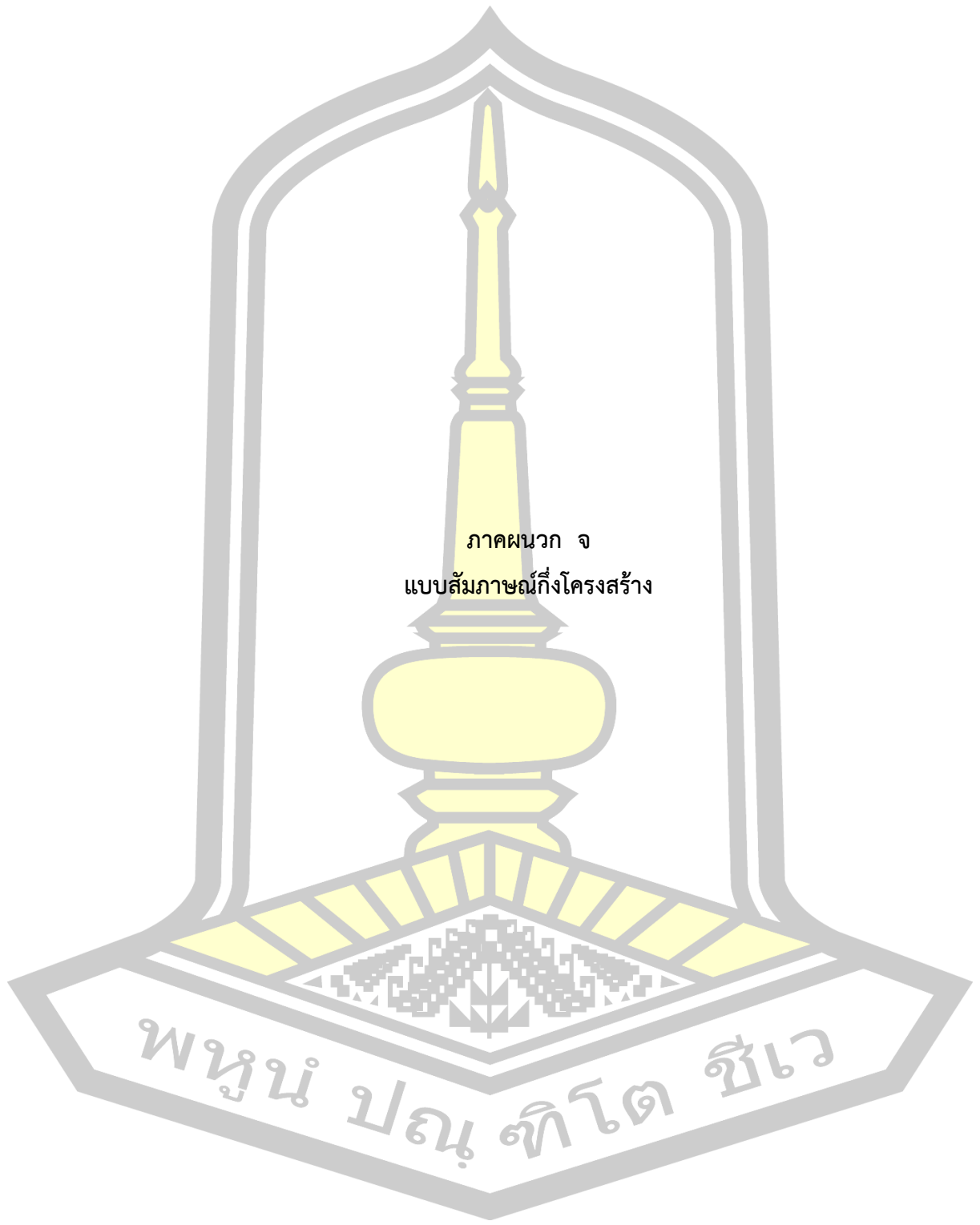
คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดที่มีต่อกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมสื่บค้น
2. แบบวัดเจตคตินี้มีทั้งหมด 10 ข้อ ในแต่ละข้อให้เลือกตอบเพียงช่องเดียวเท่านั้น
3. ระดับความคิดเห็น แบ่งเป็นดังนี้
  - 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 4 หมายถึง เห็นด้วย,
  - 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ, 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย, 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	การพูดเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็น ต่อข้าพเจ้า					
2	การเลือกหัวข้อภาระงานที่ข้าพเจ้าชอบก่อนเรียน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการทำภาระงาน					
3	การทำภาระงานแต่ละขั้นกระตุ้นให้ข้าพเจ้ามีความสนใจในการเรียนรู้ จนสามารถสื่บค้นได้ด้วยตนเอง					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อเข้ากลุ่มลงมือกิจกรรมภาระงาน					
5	ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการฟังเพื่อนนำเสนอชิ้นงาน					
6	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจและกล้าออกไปพูดนำเสนอผลงาน					
7	การนำเสนอข้อมูลและชิ้นงานส่งเสริมให้ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
8	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นเมื่อได้รับคำปรึกษาจากเพื่อนในกลุ่มและออกนำเสนอผลงานบ่อยครั้ง					
9	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มจนทำให้ภาระงานเสร็จสมบูรณ์					
10	ทักษะการพูดของข้าพเจ้าเพิ่มขึ้นเมื่อได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมเน้นภาระงาน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

พูนุ ปรณ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก จ
แบบสัมภาษณ์กิ่งโครงสร้าง

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. ผู้ให้สัมภาษณ์เลขที่ .....
3. วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ .....

1. นักเรียนชอบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือไม่อย่างไร

---

2. นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประโยชน์หรือไม่อย่างไร

---

3. ภาระงานชิ้นไหนที่นักเรียนชอบมากที่สุด พร้อมบอกเหตุผล

---

4. นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านใดบ้าง อย่างไร

---

5. นักเรียนพบปัญหาใดบ้างระหว่างเรียนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

พจนานุกรมศัพท์ ชั่ว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวสุภลักษณ์ เสนาลัย
วันเกิด	วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2529
สถานที่เกิด	อำเภอภูฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 386/18 ถนนรณชัยชาญยุทธ ซอย 34 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู คศ. 2 โรงเรียนธวัชบุรีวิทยาคม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนธวัชบุรีวิทยาคม ตำบลนิเวศน์ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45170
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2548 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบัวขาว อำเภอภูฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2552 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ่ ปณุ่ ทิโต ชีเว